

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

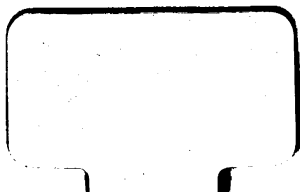
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

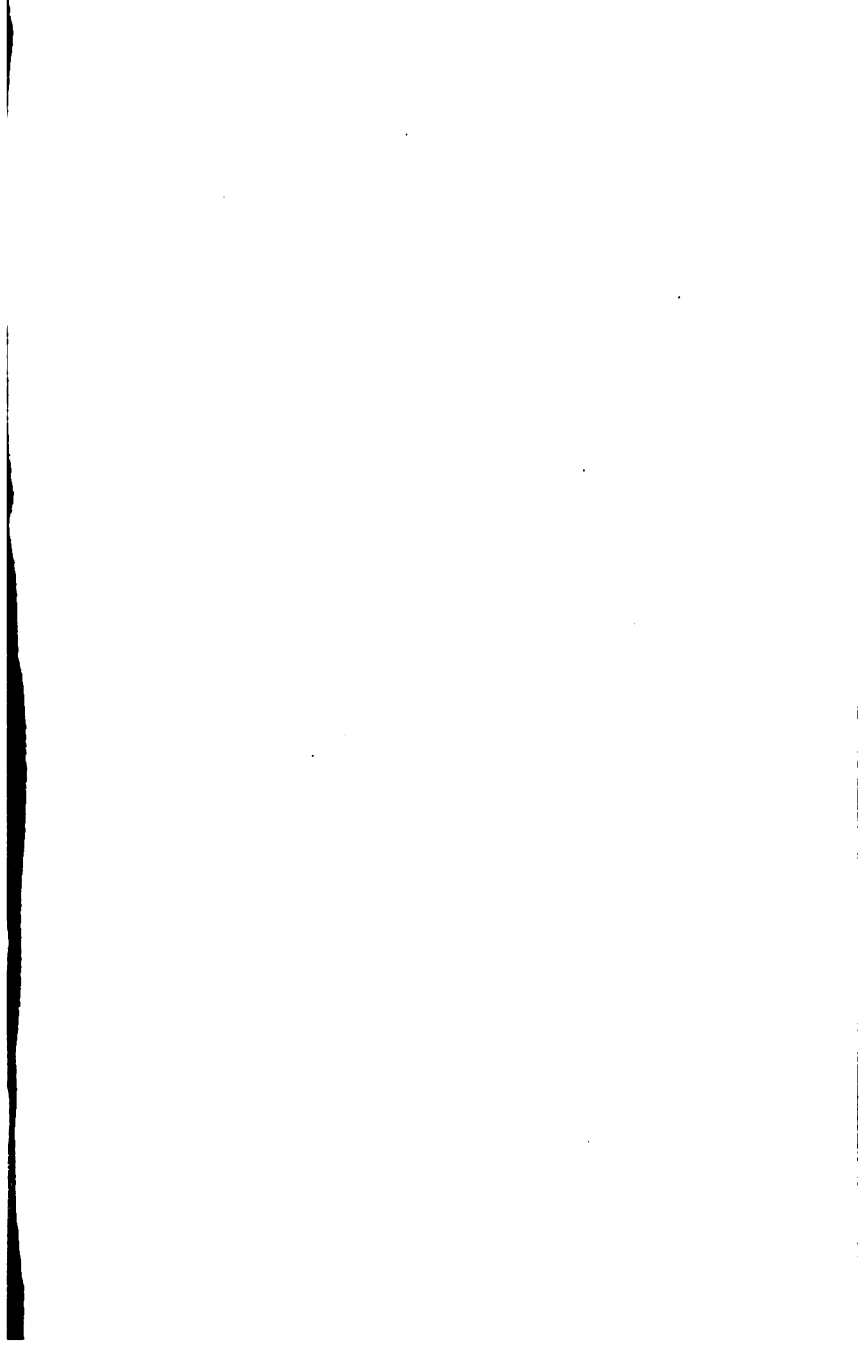
UC-NRLF

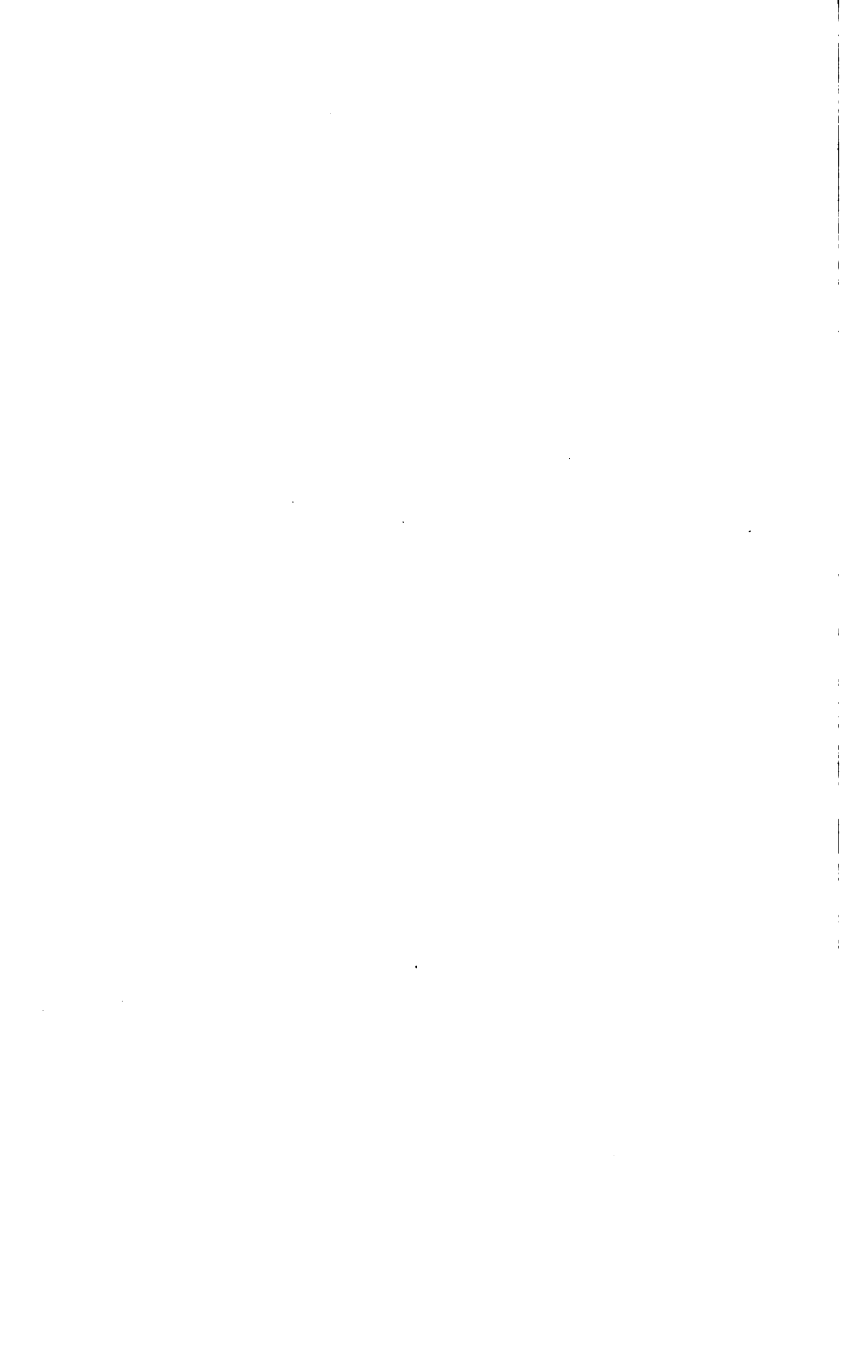

B 3 923 623

B R K E L E Y
L I B R A R Y
U N I V E R S I T Y O F
C A L I F O R N I A

PLATONIS
PARMENIDES ET PHILEBUS.

POST

CAROLUM FRIDERICUM HERMANNUM

RECOGNOVIT

MARTINUS WOHLRAB.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCLXXXIX.

LIPSIAB: TYPIS B. G. TURNERI

B378
A2W65

PRAEFATIO.

Hac praefandi opportunitate uti mihi liceat, qua meam Platonis edendi rationem contra eos defendam, qui de ea iudicium fecerunt. Fecerunt autem Bruns in *Deutsche Literaturz.* 1887 p. 1727—28, Cohn in *Philol. Anz.* 1887 p. 635—37, B. in *Literar. Centralbl.* 1888 p. 122—23, Jordan in *Wochenschr. f. klass. Philol.* 1888 p. 952—56, 989—92, Wallies in *Berliner philol. Wochenschr.* 1888 p. 957—64.

Horum iudicium gravissimum esse Iordanum facile quisque concedet; versatus enim est quam maxime in libris Platoniceis et cognoscendis et aestimandis. Quenam igitur ille docet de eorum cognatione? Nempe ex aliis non pendere Bodleianum $\mathfrak{A}$, Tubingensem $\mathfrak{X}$, Venetos Π et t , Vindobonenses 1 et $\mathfrak{T}$, in prima tetralogia Vaticanum Δ . Iordanum igitur si sequimur, ad Euthyphronem, apologiam, Critonem edendum adhibendi sunt $\mathfrak{A}(\mathfrak{X})\Pi\Delta 1t\mathfrak{T}$, ad Phaedonem $\mathfrak{A}\mathfrak{X}\Pi\Delta\mathfrak{T}t$, ad Cratylum, Theaetum, sophistam, politicum $\mathfrak{A}\Pi t\mathfrak{T}$. Ego nonne idem fere inveni? Scilicet in stemmatis Euth., apol., Crit. $\mathfrak{A}\mathfrak{X}\Pi = a^1$, $\Delta = a^3$, $1 = a^4$, $t = b^1$, $\mathfrak{T} = b^2$, in Phaed. $\mathfrak{A}\mathfrak{X}\Pi = a^1$, $\Delta = a^3$, $\mathfrak{T} = a^3$, $t = b$, in Crat. $\mathfrak{A}\Pi = a^1$, $\mathfrak{T} = a^3$, $t = b$, in Theaet., soph., polit. $\mathfrak{A}\Pi = a$, $t = b^1$, $\mathfrak{T} = b^2$. Quae cum ita sint, Iordanus a me discedit, quod in primis tribus dialogis $D (= a^2)$, in Cratylo $r (= a^2)$ ego ex aliis libris ortos esse nego, ille affirmat. Multo sane pauciora et leviora ea, in quibus dissentimus, ea, in quibus consentimus, plura et graviora.

a*

Dicet aliquis hoc interesse inter Iordanum et me, quod ille familiae cuiusque unum praebeat testem, ego eos libros, qui unius familiae esse videantur, siglis quibusdam comprehenderim. Ego vero illam rationem praestabiliorem esse concessi ipse. Cur in hac recognitione paranda eam non secutus sim, exposui in eo libello, qui est de libris Platoniceis manuscriptis, p. 646. Huius excusationis qui rationem habuerunt nullam, non mihi videntur esse aequi iudices. Revera autem eosdem libros familiae cuiusque principes habere me atque Iordanum inde cognoscitur, quod eos et in stemmatis et in illo libello primo loco posui. Hoc fortasse offendit, quod libros $\mathfrak{A}II(\mathfrak{I})$ non separatim respiciendos esse duxi. Huius rei causa est, quod artiore propinquitatis vinculo inter se coniuncti sunt, quam ceteri.

Alia autem via Iordanus, alia ego ad idem pervenimus. Ille enim plerumque e librorum, quorum numerum ipse vidit maximum, habitu et natura, e lectionum similitudinibus ego eorum necessitudines iudicavi. Utraque autem ratione verum posse inveniri quis est qui infitietur? Utraque igitur si eadem indagata sunt, ea satis videntur confirmata esse.

Quibus in rebus si mecum facit Iordanus, forsitan mireris, quod Schanzium sequens in unis $\mathfrak{A}$ et $\mathfrak{t}$ niti orationem Platoniceam perseverat. Nimirum aliorum librorum utilitatem magnam esse negat. At hac in re secum videtur pugnare ipse. Magnopere enim eos errare dicit, qui libros in meliores et deteriores dividant; ex eorum necessitudinibus pendere omnia (Fleckeisens Jahrb. 1876 p. 770sq., Wochenschr. p. 952). Accedit, quod Iordanus ipse ea, quae Schanzius affert, ad perspicendas lectionum rationes non utique satis esse concedit confugiendumque esse non numquam ad Bekkeri et Stallbaumii copias vastas (Wochenschr. p. 990). Cui malo quomodo mederis? Nempe reclu-

dendis omnibus fontibus, e quibus oratio Platonica manavit. Quod quoniam fit iis libris respiciendis, qui ex aliis non suspensi sunt, non video, quo quis iure stemmata mea vituperet meumque Platōnis edendi consilium. Hoc sane in Hermanni editione novanda non plane persecutus sum; in hac enim ea sola licuit afferre, quae mea iudicia firmare viderentur. Sed si per vires et aetatem licebit, ne ampliori quidem illi editoris officio deero.

Nihil igitur moror librorum multitudinem mihi obici, quos non neglegendos duxerim. Mira profecto per se haec est vituperatio. Ante omnia enim videtur quaerendum esse, qui libri ex aliis, qui exstant, non descripti sint. Horum si numerus est magnus, multi, si est parvus, pauci ad emendandam scriptorum orationem adhibendi sunt. Numerus autem in variis Platōnis dialogis varius est, maximus in tetralogia prima, in quo codices collati sunt plurimi, minor in ceteris. In secunda tres mihi videntur respiciendi esse, duo Schanzio.

At Brunsius non satis me ostendisse dicit, quibus lectionum similitudinibus adductus libros in familias diviserim; quare acquiescendum esse in Schanzii ratione, qui omnes libros e duobus $\mathcal{A}$ et t ortos esse vult. Quocum si discrepui, demonstrandum mihi erat, in Euthyphrone, apologia, Critone $D \Delta 1$ non posse ex $\mathcal{A}$, T non ex t derivari, in Phaedone ΔT non ex $\mathcal{A}$, in Cratylo $r T$ non ex $\mathcal{A}$, in Theaeteto, sophista, politico T non ex t . Et profecto hoc docere conatus sum in *Platohandschriften* de D p. 698, de Δ p. 681 sq., de 1 p. 717, de T p. 714. Itaque cur Brunsius Schanzii me dicat rationes neque respexisse neque refellisse, cogitatione non satis possum assequi.

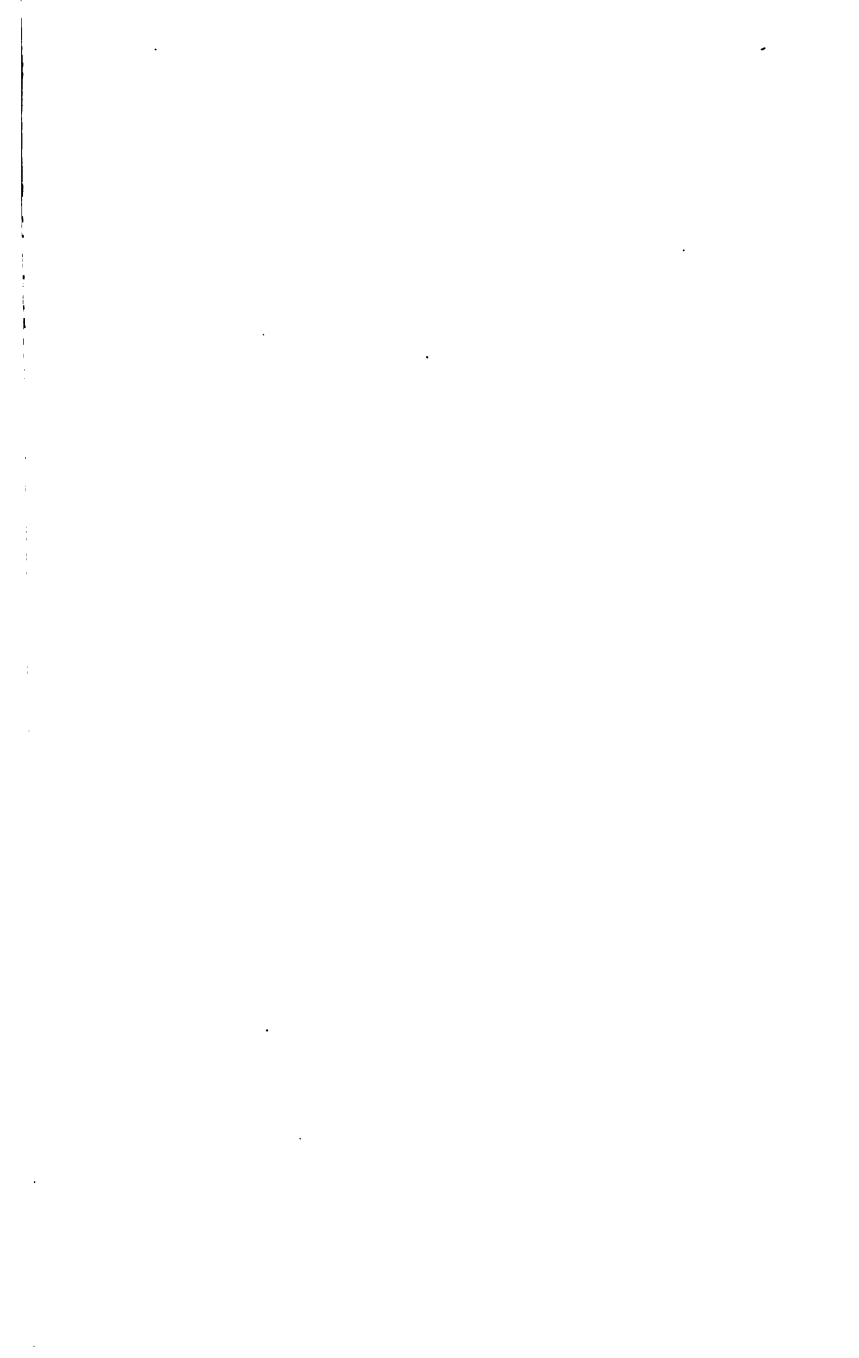
Unum autem quam maxime miror, quod Iordanus quae de librorum necessitudinibus exposuerim et ipsa librorum stemmata non putat mihi videri gravissima,

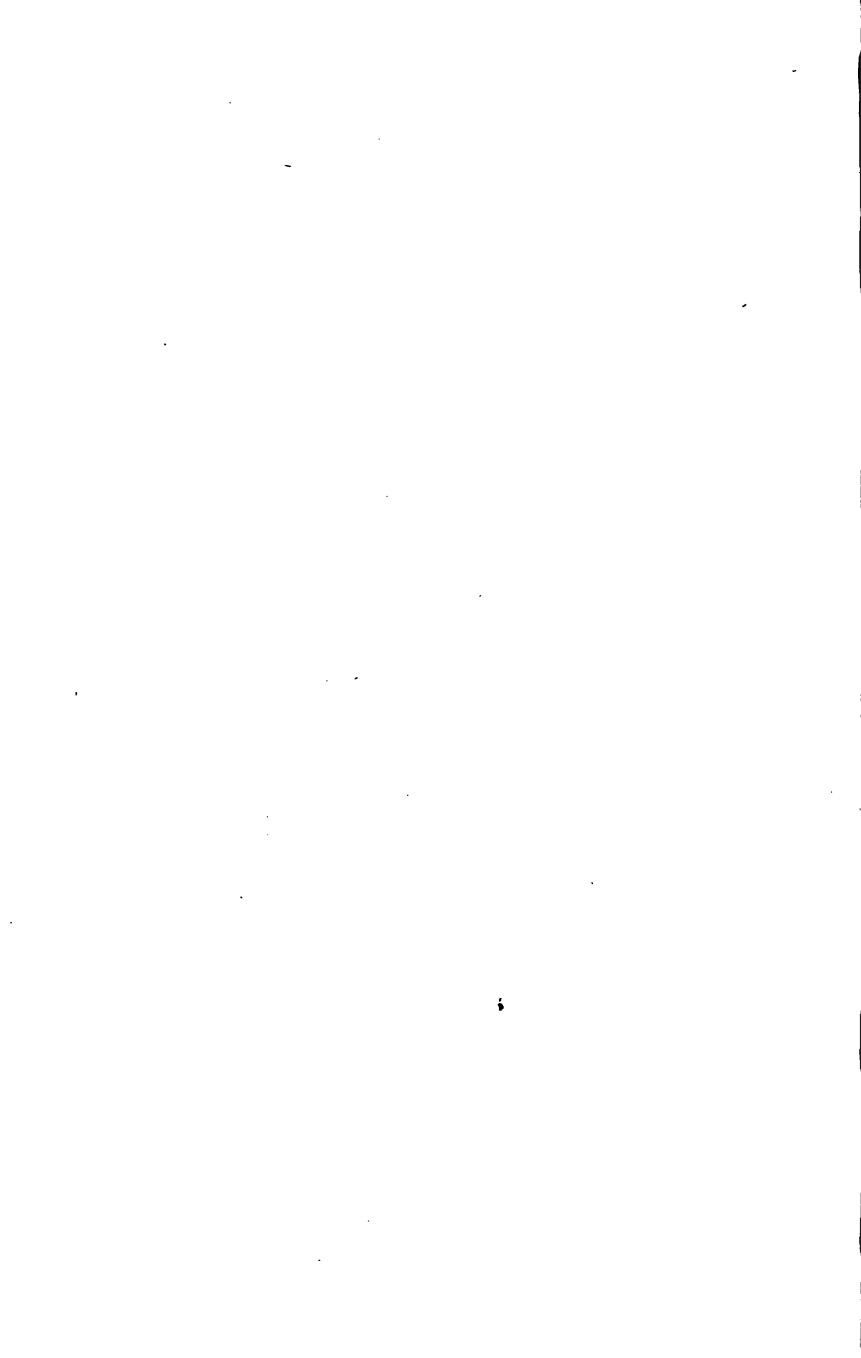
longe vero gravissimum illud, quod extrema praefatione dixerim, esse libros quosdam, qui scribentium ingeniis non nulla debeant. Quid? Mene quae toto fere libello demonstrare volui, ea minoris pendere, quam quae uno illo loco obiter commemoravi? Scilicet quod libros esse dixi, qui a scribentibus correcti tamen neglegendi non sint, dubium esse non potest, quin scribentium coniecturas in iis esse putaverim, eas autem coniecturas minime spernendas. Coniecturas autem cum haud ignorem a librorum lectionibus esse diversas, non satis perspicio, quo iure Iordanus me opinetur fundamenta emendationis confudisse cum adiumentis.

Schanzium vituperavi, quod varias codicis Bodleiani manus non satis distinxit; hoc saltem necessarium esse duxi discernere manum antiquam et recentem (Platohandschr. p. 726). Schanzium defendit Iordanus (Wochenschr. p. 991). Sed video in novissimis Euthyphronis et Critonis editionibus a Schanzio ipso desiderio meo nunc esse satisfactum.

Dresdae Nonis Decembribus MDCCCLXXXVIII.

Wohlrab.

ρου ἀπομνημονεύει.' ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις.' τούτων
 τοίνυν, εἶπον, δεόμεθα διακοῦσαι.' ἀλλ' οὐ χαλεπόν,
 ἔφη· μειράκιον γὰρ ὢν αὐτούς εὖ μάλα διεμελέτησεν,
 ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ δμώνυμον πρὸς
 ἰπικιῆ τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ'
 αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται, οἴκει δὲ
 127 ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.' ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, | καὶ
 κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι χαλινόν τινα χαλκεῖ
 ἐκιδόντα ^(μικροῦ) σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἷ
 τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὢν ἔνεκα παρεῖμεν, ἀνεγνώ-
 ρισέ τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας καὶ ἠσπάζετο,
 καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους τὸ μὲν πρῶ-
 τον ὤκνει· πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι· ἔπειτα μέντοι
 διηγείτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθό-
 B δωρον ὅτι ἀφίκοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ | μεγάλα
 Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην
 εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολιόν, καλὸν
 δὲ κάγαθόν τὴν ὕψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ
 ἐξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἑτῶν τετταράκοντα τότε
 εἶναι, εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν· καὶ λέγεσθαι
 αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν
 C δὲ αὐτούς ἔφη παρὰ | τῷ Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν
 Κεραμειῷ· οἱ δὲ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ
 128 ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλούς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι
 τῶν τοῦ Ζήωνος γραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον
 ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι· Σωκράτη δὲ εἶναι τότε
 σφόδρα νέον. ἀναγινώσκειν οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήνωνα
 αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντα· καὶ εἶναι
 πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγινωσκομένων,
 D ἤνικα αὐτός τε ἐπεισελθεῖν ἔφη | ὁ Πυθοδώρος ἔξωθεν

The argument cannot be filled up as C. teaches:—

If a has a property, you must account for it
but if you allow that things are unlike they are like

If there is a property of difference, it is not as though there is
some one thing in the world, and some other thing, and some
thing else, and some other. There is one thing, like some
other things. But unlike them, it is not like them.
Unlike, unlike — therefore there is not a difference of
difference. Hence, again, explains the apparent paradox
to many of the theory of the mind, and of the world. A thing may
have in it the same as another, and yet be unlike.

And just as in the world, we have things that take the same
unlike, unlike, like, like, and then the next thing, and
then a next thing, and then a next thing, and then a
unlike, unlike, like, like, and then the next thing, and
then a next thing, and then a next thing, and then a

καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον, καὶ σμίκρ' ἄττα ἐτι ἐπακούσαι τῶν γραμμάτων· οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος.

Π. Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελύσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης· 'πῶς,' φάναι, 'ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις;—' εἰ πολλὰ ἐστὶ τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ ἔμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια, τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὅμοια οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια οἶόν τε εἶναι;—οὐχ οὕτω λέγεις;' 'οὕτω,' φάναι τὸν Ζήωνα. 'οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τὰ τε ἀνόμοια ὅμοια εἶναι καὶ τὰ ὅμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλὰ εἶναι· εἰ γὰρ πολλὰ εἴη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλονται σου·οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα, ὡς οὐ πολλὰ ἐστὶ; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶει σοὶ τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγεῖ τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσους περ λόγους γέγραφας, ὡς οὐκ ἐστὶ πολλὰ; οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;' 'οὐκ, ἀλλὰ,' φάναι τὸν Ζήωνα, 'καλῶς συνήκας ὄλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται.' 'μανθάνω,' εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, 'ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ἄκλειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. ταῦτόν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὅπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἑξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆσι εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τούτων | τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ· ὅδε δὲ Β αὐτὸ οὐ πολλὰ φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν

φάναι, τὸν δὲ μὴ πολλά, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν, ὥστε μηδὲν τῶν αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδόν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρηκμένα εἰρησθαι. 'ναί,' φάναι τὸν Ζήνωνα, 'ὦ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος

C οὐ πανταγοῦ ἥσθησαι. | καίτοι ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὐ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα· ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λανθάνει, ὅτι οὐ παντά-
 πασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἅπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρουπτό-
 μενον ὡς τι μέγα διαπραττόμενον· ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα τὰ γράμματα τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς
 D τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν κωμωδεῖν, | ὡς εἰ ἓν ἔστι, πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλά λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτα καὶ πλείω τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὡς ἔτι γελοιο-
 ὄτερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, ἢ εἰ πολλά ἔστιν, ἢ ἢ τοῦ ἓν εἶναι, εἰ τις ἱκανῶς ἐπεξίῃ. διὰ τοιαύτην δὴ φιλονεικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἐκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἐξε-
 E γένετο, | εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μὴ. ταύτη οὖν σε λανθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φι-
 λονεικίας οἶσι αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας· ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπεικασας.'

III. 'Ἄλλ' ἀποδέχομαι,' φάναι τὸν Σωκράτη, 'καὶ ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τότε δέ μοι εἰπέ· οὐ νομί-
 129 ζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶδος τι ὁμοιότητος, | καὶ τῷ τοιούτῳ αὐ' ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμοιον·

Handwritten text, possibly a signature or title, located in the center of the page.

τούτοιον δὲ δυοῖν ὄντων καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τὰλλα ἃ
 δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς
 ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὁμοία γίνεσθαι ταύτη τε
 καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλάβῃ, τὰ δὲ τῆς
 ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα;
 εἰ δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μετα-
 λαμβάνει, καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὁμοιά τε καὶ
 ἀνόμοια | αὐτὰ αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ
τὰ ὁμοιά τις ἀπέφαινε ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνό-
 μοια ὁμοία, τέρας ἂν, οἶμαι, ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων
 μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα ἀποφαίνει πεπονθότα,
 οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, οὐδέ γε
 εἰ ἐν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἐνός καὶ
 ταῦτα ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὐ μετέχειν· ἀλλ'
 εἰ ὃ ἔστιν ἐν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὐτὰ
 πολλὰ δὴ ἐν, τοῦτο | ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν C
 ἄλλων ἀπάντων ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε
 καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀποφαίνοι τἀναντία ταῦτα πάθη
 πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν· εἰ δ' ἐμὲ ἐν τις ἀποδείξει
 ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν, λέγων, ὅταν μὲν βού-
 ληται πολλὰ ἀποφαίνειν, ὡς ἕτερα μὲν τὰ ἐπὶ δεξιὰ
 μού ἐστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα μὲν
 τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπίσθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω
 ὡσαύτως· πλήθους γάρ, οἶμαι, μετέχω· ὅταν δὲ ἐν,
 ἐρεῖ | ὡς ἐπὶ ἡμῶν ὄντων εἰς ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος D
 μετέχων καὶ τοῦ ἐνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφο-
 τερα. εἴαν οὖν τις τοιαῦτα ἐπιχειρῇ πολλὰ καὶ ἐν
 ταῦτα ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα, εἴ
 φήσομεν αὐτὸν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύειν, οὐ τὸ ἐν
 πολλὰ οὐδέ τὰ πολλὰ ἐν, οὐδέ τι θαυμαστόν λέγειν,

μετέχειν ἢ
 ἢ μετέχειν
 ἢ become
 participiant

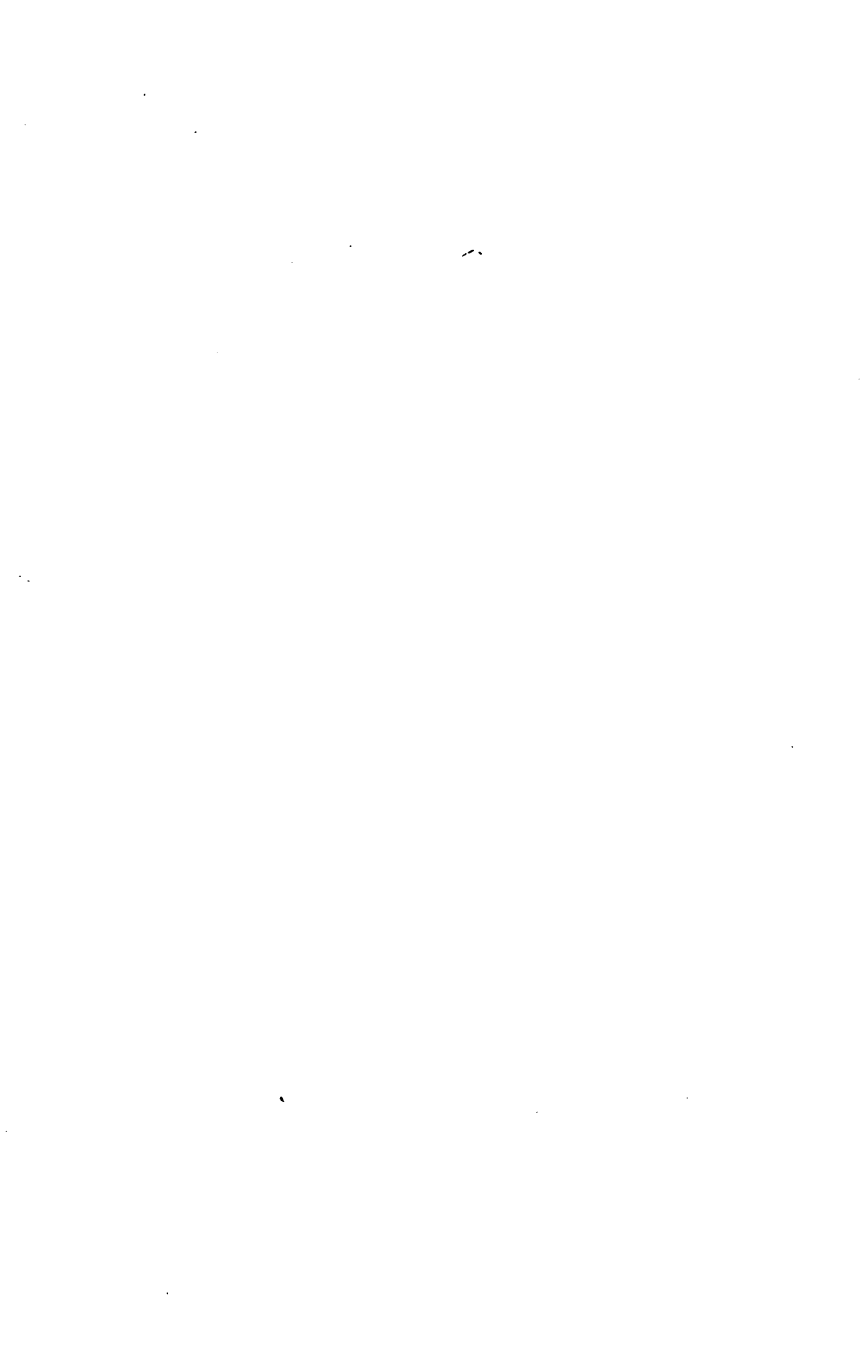
φησὶ δὲ αὐτὸ
 ΒΤῶν δὲ τῶν
 ἀποδείξει
 ἢ ἀποδείξει
 ἢ ἀποδείξει
 ἢ ἀποδείξει

ἢ ἀποδείξει

ἢ ἀποδείξει
 144

ἢ ἀποδείξει

If the wires were to be thin - then R. would be a great deal
less than the multiple - regard; the plates must not be
wetted.

2. Πλευρ., - an idem qd hoc? - aut ut qd?

τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρός ἢ καὶ ὕδατος; ἐν ἀπορία, 4
 φάναι, 'πολλάκις δὴ, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν γέγονα,
 πότερα χρὴ φάναι ὡσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.' ἢ
 καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν
 εἶναι, οἷον θορὴ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι
 ἀτιμότερόν τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἴτε χρὴ φάναι
 καὶ τούτων ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὃν ἄλλο αὖ (ἢ
 ὧν ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα, εἴτε καὶ μή; 'οὐδαμῶς,' D
 φάναι τὸν Σωκράτη, 'ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε, ἅπερ ὀρώμεν,
 ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ
 λίαν ἢ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μή
 τι ἢ περὶ πάντων ταύτων· ἔπειτα δὲ τὴν ταύτην σῶ,
 φεύγων οἴχομαι, δεισας μὴ ποτε εἰς τιν' ἄβυσθον φλυ- (Veni?)
 J. αριᾶν ἐμπεσῶν διαφθαρῶ· ἐκεῖσε δ' οὖν ἀφικόμενος,
 εἰς ἃ νῦν δὴ ἐλέγομεν εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγ-
 ματευόμενος διατρίβω.' | 'νέος γὰρ εἶ ἐτι,' φάναι τὸν E
 Παρμενίδην, 'ὦ Σώκρατες, καὶ οὐπω σοῦ ἀντείληπται (Sph.)
 φιλοσοφία, ὥς ἐτι ἀντιλήψεται κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε
 οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἐτι πρὸς ἀνθρώπων
 ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν.

V. Τόδε οὖν μοι εἰπέ. δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι
 εἶδη ἅττα, ὧν τάδε τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπω-
 νυμίας αὐτῶν ἴσχειν, | οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα 131
 ὁμοία, μεγέθους δὲ μεγάλα, κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης A
 δίκαιά τε καὶ καλὰ γίνεσθαι; 'πάνυ γε,' φάναι τὸν
 Σωκράτη. 'οὐκοῦν ἦτοι ὅλον τοῦ εἶδους ἢ μέρους I
 ἑκάστου τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις
 ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο;' 'καὶ πῶς ἄν;'
 εἶπεν. 'πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ
 εἶναι τῶν πολλῶν ἐν ὄν, ἢ πῶς;' 'τί γὰρ κωλύει,'

Β φάναι τὸν Σωκράτη, ὃ Παρμενίδη, ἐνεῖναι; ἔν | ἄρα
 ὄν καὶ ταύτων ἐν πολλοῖς χωρὶς οὖσιν ὄλον ἅμα ἐν-
 ἔσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἴη. ὄνκ ἂν, εἰ
 γε, φάναι, ὄλον [ἢ] ἡμέρα [εἴη, ἢ] μία καὶ ἡ αὐτὴ οὖσα *Juste*
 πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδέν τι μᾶλλον αὐτῇ αὐτῆς *R. m.*
 χωρὶς ἐστίν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν
 πᾶσιν ἅμα ταύτων εἴη. ἡδέως γε, φάναι, ὃ Σώ-
 κρατες, ἐν ταύτων ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς, ὄλον εἰ ἰστίῳ
 καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης ἐν ἐπὶ πολλοῖς
 C εἶναι ὄλον ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον | ἡγεῖ λέγειν; ἴσως,
 φάναι. ἢ οὖν ὄλον ἐφ' ἐκάστῳ τὸ ἰστίον εἴη ἂν, ἢ
 μέρος αὐτοῦ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ; μέρος. μεριστὰ ἄρα,
 φάναι, ὃ Σώκρατες, ἐστίν αὐτὰ τὰ εἶδη, καὶ τὰ μετ-
 ἔχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν ἐκάστῳ
 ὄλον, ἀλλὰ μέρος ἐκάστου ἂν εἴη. φαίνεται οὕτω
 γε. ἢ οὖν ἐθελήσεις, ὃ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος
 ἡμῶν τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἐτι ἐν ἔσται; οὐδα-
 μῶς, εἰπεῖν. ὄρα γάρ, φάναι. εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος
 D μεριεῖς καὶ ἕκαστον | τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους
 μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ μεγέθους μέγα ἐστίν, ἄρα
 οὐκ ἄλογον φανεῖται; πάνυ γ', ἔφη. τί δέ; τοῦ
 ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι ἔξει ὃ ἐλάτ-
 τονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἐστίν;
 ἀδύνατον. ἀλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἔξει.
 τοῦτου δὲ αὐτοῦ τὸ σμικρὸν μείζον ἐστίν ἅτε μέρους
 ἐαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω δὴ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μείζον
 ἐστίν. ὃ δ' ἂν προστεθῇ τὸ ἀφαιρεθὲν, τοῦτο σμ-
 E κρότερον | ἐστίν ἀλλ' οὐ μείζον ἢ πρίν. οὐκ ἂν
 γένοιτο, φάναι, τοῦτό γε. τίς οὖν τρόπον, εἰπεῖν,
 ὃ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι τὰ ἄλλα μεταλήψεται,

then he will not allow that he is greater than the one from
whom he is derived & will still be a unit. If a part is not derived
self-greater, & each of the many great, it is composed of a part
of greatness smaller than itself, & it is not that it is
irrational. If he will admit, as he does, a small part of the
equal

And as one of us will have a part of the whole & the small
will be greater than the said part: because if the small is
a part of the whole in this way, even though it is
small as greater - while that which is a part of the whole
will have the same to be more than the small.

Not in our usual classification product - here we have
a new 16 1/2" product

16 1/2" x 16 1/2" x 16 1/2" 16 1/2" x 16 1/2" x 16 1/2"

μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα μεταλαμβάνειν δυνά-
 μενα;’ οὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὐ μοι δοκεῖ εὐκολον
 εἶναι τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς διορίσασθαι.’ τί δὲ δῆ;
 πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;’ τὸ ποῖον;’ οἴμαι σε ἐκ τοῦ
 τοιοῦδε ἐν ἑκαστον | εἶδος οἰεσθαι εἶναι· ὅταν πόλλ’ 132
 ἄττα μεγάλα σοι δόξῃ εἶναι, μίᾳ τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα
 ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἡγεῖ
 εἶναι.’ ἀληθῆ λέγεις, φάναι. τί δ’ αὐτὸ τὸ μέγα
 καὶ τἄλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα
 ἰδῆς, οὐχὶ ἐν τι καὶ μέγα φανεῖται, ὃ ταῦτα πάντα
 ἀνάγκη μεγάλα φαίνεσθαι;’ ἔοικεν.’ ἄλλο ἄρα εἶδος
 μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ’ αὐτὸ τε τὸ μέγεθος γε-
 γονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὖ πᾶσιν
 | ἕτερον, ὃ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δῆ B
 ἐν ἑκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλ’ ἄπειρα τὸ πλήθος.’

VI. ‘Ἄλλά,’ φάναι, ‘ὦ Παρμενίδη,’ τὸν Σωκράτη, B;
 ‘μὴ τῶν εἰδῶν ἑκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ
 αὐτῷ προσήκη ἐγγίγνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς’ οὕτω
 γὰρ ἂν ἐν γε ἑκαστον εἴη καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἂ
 νῦν δῆ ἐλέγετο.’ τί οὖν;’ φάναι, ‘ἐν ἑκαστόν ἐστι
 τῶν νοημάτων, νόημα δὲ οὐδενός;’ ἀλλ’ ἀδύνατον,
 εἰπεῖν. ἀλλὰ τινός;’ ναί.’ ὄντος ἢ οὐκ | ὄντος; C
 ὄντος.’ οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα
 ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὐσαν ἰδέαν;’ ναί.’ εἴτα οὐκ
 εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, ἀεὶ δὲν τὸ
 αὐτὸ ἐπὶ πᾶσιν;’ ἀνάγκη αὖ φαίνεται.’ τί δὲ δῆ;
 εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οὐκ ἀνάγκη, εἰ τἄλλα φῆς
 τῶν εἰδῶν μετέχειν, ἢ δοκεῖν σοι ἐκ νοημάτων ἑκαστον
 εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;
 ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο, φάναι, ἔχει λόγους ἀλλ’, ὦ Παρμε-

This is to be developed with the doctrine that the...
 ...
 ...

C D νίδη, μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται | ὥδε ἔχειν· τὰ μὲν
 εἶδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει,
 τὰ δὲ ἄλλα τούτοις εἰκέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα· καὶ
 ἡ μέθεξις αὐτῇ τοῖς ἄλλοις γίνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ
ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς. 'εἰ οὖν τι,' ἔφη, 'ἔοικε
 τῷ εἶδει, οἷόν τε ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὁμοιον εἶναι τῷ
 εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη; ἢ ἔστι τις
 μηχανὴ τὸ ὁμοιον μὴ ὁμοίῳ ὁμοιον εἶναι;' 'οὐκ ἔστι.'
 'τὸ δὲ ὁμοιον τῷ ὁμοίῳ ἄρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἐνὸς
 Ε τοῦ αὐτοῦ | εἶδους μετέχειν;' 'ἀνάγκη.' 'οὐ δ' ἂν τὰ
 ὁμοια μετέχοντα ὁμοια ᾗ, οὐκ ἐκεῖνο ἔσται αὐτὸ τὸ
 εἶδος;' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'οὐκ ἄρα οἷόν τέ τι τῷ
 εἶδει ὁμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος ἄλλῳ· εἰ δὲ μή,
 * παρὰ τὸ εἶδος αἰεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος, καὶ ἂν
 133 ἐκεῖνό τῳ ὁμοιον ᾗ, | ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύ-
 σεται αἰεὶ καινὸν εἶδος γιγνώμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ
 ἑαυτοῦ μετέχοντι ὁμοιον γίγνηται.' 'ἀληθέστατα λέ-
 γεις.' 'οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τὰλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμ-
 βάνει, ἀλλὰ τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ὃ μεταλαμβάνει.' 'ἔοικεν.'
 'ὄρα· οὖν,' φάναι, 'ὡ Σώκρατες, ὅση ἢ ἀπορία, ἐὰν
 τις ὡς εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὐτὰ διορίζηται;' 'καὶ
 μάλα.' 'εὖ τοίνυν ἴσθι,' φάναι, 'ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν
 Β οὐδέπω ἄπει αὐτῆς ὅση ἐστὶν ἢ | ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος
 ἕκαστον τῶν ὄντων αἰεὶ τι ἀφοριζόμενος θήσεις.' 'πῶς
 δή;' εἰπεῖν. 'πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα,' φάναι, 'μέγιστον
 δὲ τόδε. εἰ τις φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γινώσκε-
 σθαι ὄντα τοιαῦτα οἷά φαμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ
 ταῦτα λέγοντι οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐνδείξασθαι, ὅτι ψεύ-
 δεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος ὢν ὁ ἀμ-
 φισβητῶν καὶ μὴ ἀφνής, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ

Paradise is a original a-difficult to see. It is a
wonderful, as is a part of it. It is a beautiful
idea of a world that is a part of it.

u. 1/2017

Sección de ...
... de ...

πόρωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἐπε-
 σθαι, ἀλλ' ἀπίθανος | ἂν εἴη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων C
 αὐτὰ εἶναι.' 'πῆ δὴ, ὦ Παρμενίδη;' φάναι τὸν Σω-
 κράτη. 'ὅτι, ὦ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον,
 ὅστις αὐτὴν τινα καθ' αὐτὴν αὐτοῦ ἐκάστου οὐσίαν
 τίθεται εἶναι, ὁμολογῆσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν
 αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν.' 'πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὐτὴν
 ἐτι εἴη;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'καλῶς λέγεις,' εἰπεῖν. N.B. Soziale
 ha. char. cc
 ho. of. m. 100
 'οὐκοῦν καὶ ὅσα τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶ
 εἰσιν, αὐταὶ πρὸς αὐτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' | οὐ D
 πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπη δὴ τις
 αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπ-
 ονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα
 ἐκείνοις αὐτὰ αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ
 εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὐτὰ ὀνομάζεται
 οὕτως.' 'πῶς λέγεις;' φάναι τὸν Σωκράτη. 'οἶον,'
 φάναι τὸν Παρμενίδην, 'εἰ τις ἡμῶν τοῦ δεσπότης ἢ
 δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότητος δὴ πού, ὃ ἐστὶ
 δεσπότης, ἐκείνου δοῦλός | ἐστὶν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, E
 ὃ ἐστὶν δοῦλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος
 ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρω ταῦτά ἐστιν· αὐτὴ δὲ δεσπο-
 τεῖα αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὃ ἐστὶ, καὶ δουλεία ὡσαύ-
 τως αὐτὴ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ τὰ ἐν
 ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς
 ἡμᾶς, ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά |
 τέ ἐστὶ, καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς ἑαυτά. ἢ οὐ 134
 μανθάνεις ὃ λέγω;' 'πάνυ γ', εἰπεῖν τὸν Σωκράτη,
 'μανθάνω.'

VII. 'Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη,' φάναι, 'αὐτὴ μὲν
 ὃ ἐστὶν ἐπιστήμη τῆς ὃ ἐστὶν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκεί-

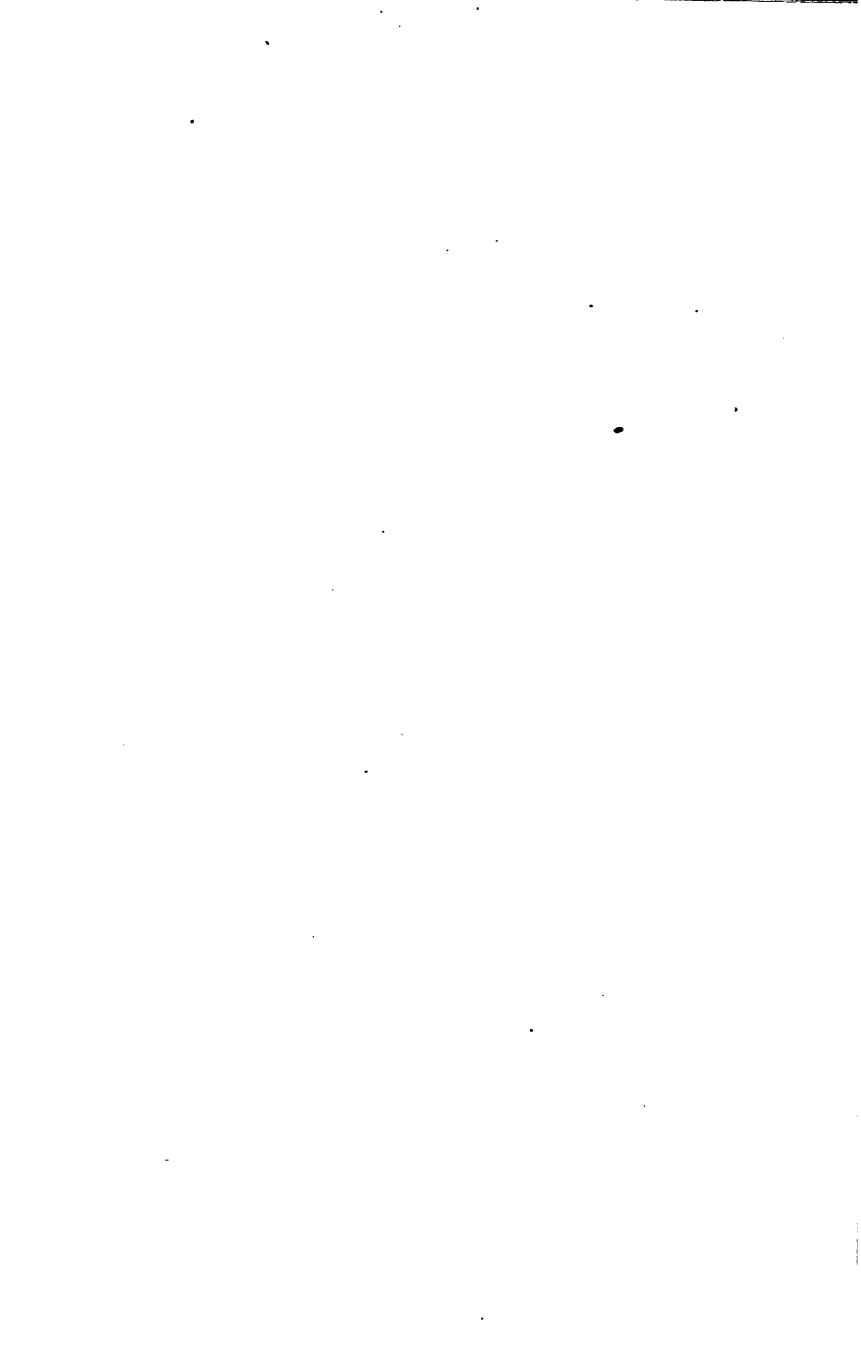
νης εἴη ἐπιστήμη;’ ‘πάνυ γε.’ ‘ἐκάστη δὲ αὐτῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἔστιν, ἐκάστου τῶν ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὐ;’ ‘ναί.’ ‘ἢ δὲ παρ’ ἡμῶν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ’ ἡμῶν ἂν ἀληθείας εἴη, καὶ αὐτὴ ἐκάστη ἢ παρ’ ἡμῶν ἐπιστήμη τῶν παρ’ ἡμῶν ὄντων

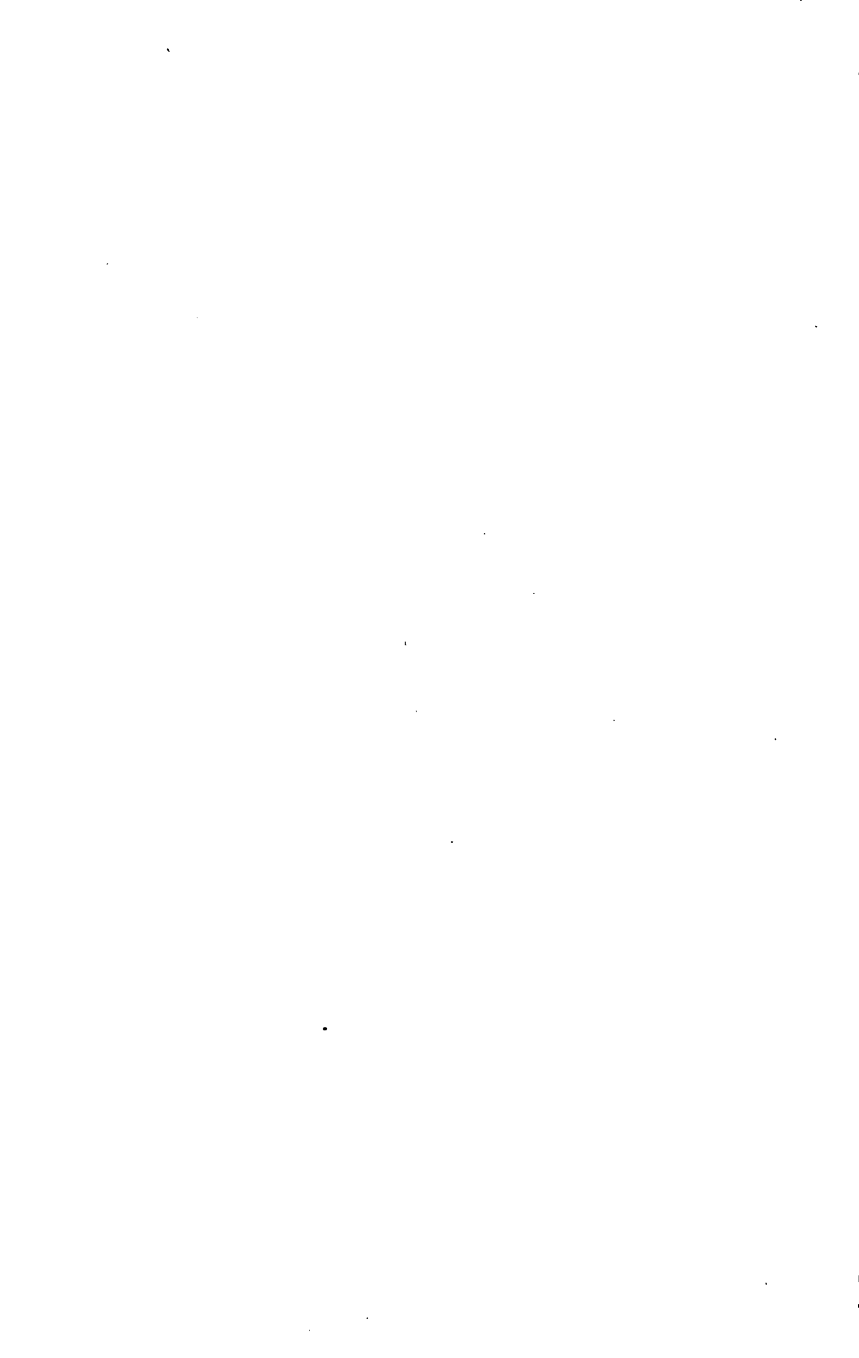
B ἐκάστου | ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘ἀλλὰ μὴν αὐτὰ γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν οὔτε παρ’ ἡμῶν οἶόν τε εἶναι.’ ‘οὐ γὰρ οὔν.’ ‘γιγνώσκειται δὲ γέ που ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα;’ ‘ναί.’ ‘ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘οὐκ ἄρα ὑπὸ γε ἡμῶν

γινώσκειται τῶν εἰδῶν οὐδέν, ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.’ ‘οὐκ ἔοικεν.’ ‘ἄγνωστον ἄρα ἡμῶν ἔστι καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ |

C πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὐσας ὑπολαμβάνομεν.’ ‘κινδυνεύει.’ ‘ὄρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.’ ‘τὸ ποῖον;’ ‘φαίης ἂν ἢ οὐ, εἴπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ’ ἡμῶν ἐπιστήμην; καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτως;’ ‘ναί.’ ‘οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἔν τινα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘ἄρ’ οὔν οἶός τε αὐτὸ

D ἔσται ὁ θεὸς τὰ | παρ’ ἡμῶν γινώσκειν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων;’ ‘τί γὰρ οὐ;’ ‘ὅτι,’ ἔφη ὁ Παρμενίδης, ‘ὁμολόγηται ἡμῶν, ὃ Σώκρατες, μήτ’ ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ’ ἡμῶν τὴν δύναμιν ἔχειν ἢν ἔχει, μήτε τὰ παρ’ ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ’ αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐκάτερα.’ ‘ὁμολόγηται γάρ.’ ‘οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἔστιν ἢ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἢ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ’ ἂν ἢ δεσποτεία ἢ ἐκείνων

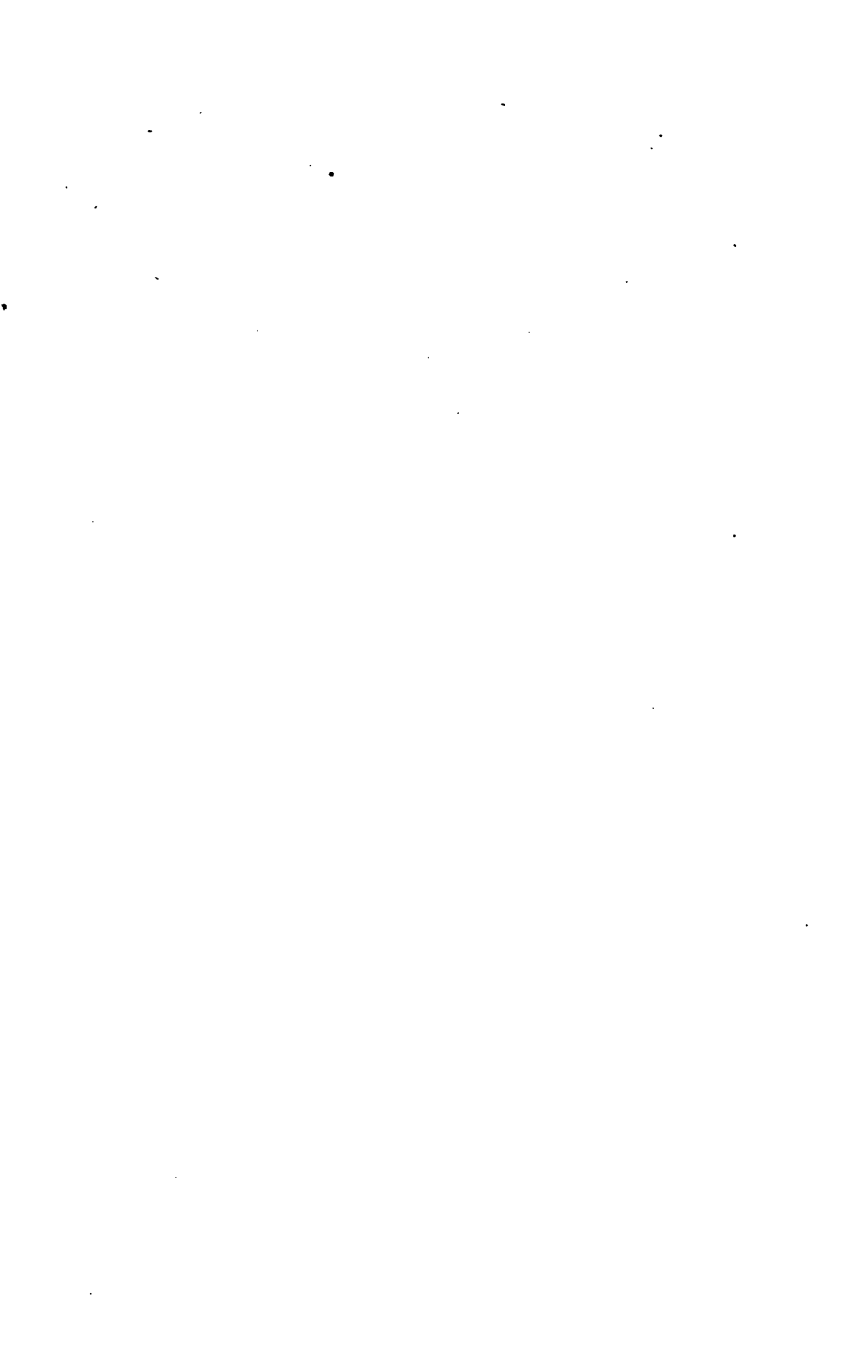
ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, | οὐτ' ἂν ἡ ἐπιστήμη ἡμᾶς Ε
 γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς
 τ' ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γινώ-
 σκομεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ, ἐκείνοι
 τε αὐτὰ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπόται ἡμῶν εἰσὶν
 οὔτε γινώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες.
 'ἀλλὰ μὴ λίαν,' ἔφη, 'θαυμαστός ὁ λόγος <ἦ>, εἰ τις **Ποτ 2.**
 τὸν θεὸν ἀποστερήσειε τοῦ εἰδέναι.' ταῦτα μέντοι,
 ὦ Σώκρατες,' ἔφη ὁ Παρμενίδης, 'καὶ ἔτι ἄλλα πρὸς
 τούτοις | πάνυ πολλὰ, ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἶδη, εἰ εἰσὶν 185
 αὐταὶ αἱ ιδέαι τῶν ὄντων καὶ ὀριεῖται τις αὐτό τι
ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ
 ἀμφισβητεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴτε ὅτι μάλιστα εἴη,
 πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα·
 καὶ ταῦτα λέγοντα δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέ-
 γομεν, θαυμαστῶς ὡς δυσανάπειστον εἶναι· καὶ ἀνδρὸς
 πάνυ μὲν εὐφυοῦς τοῦ δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι
 γένος τι ἕκαστου καὶ οὐσία αὐτῇ καθ' | αὐτήν, ἔτι δὲ B
 θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσοντος καὶ ἄλλον δυνησομένου
 διδάξαι ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρινησάμενον.' 'συγ-
 χωρῶ σοι,' ἔφη, 'ὦ Παρμενίδη,' ὁ Σωκράτης· 'πάνυ
 γὰρ μοι κατὰ νοῦν λέγεις.' 'ἀλλὰ μέντοι,' εἶπεν ὁ
 Παρμενίδης, 'εἰ γέ τις δὴ, ὦ Σώκρατες, αὐτὸ μὴ ἐάσει
 εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ νῦν δὴ καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδέ τι ὀριεῖται εἶδος ἐνός
ἕκαστου, οὐδὲ ὅπῃ τρέψει τὴν διάνοιαν ἔξει, μὴ
 ἔῶν ιδέαν τῶν ὄντων | ἕκαστου τὴν αὐτὴν αἰεὶ εἶναι, C
 καὶ οὕτως τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι
 διαφθερεῖ. τοῦ τοιοῦτου μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλ-
 λον ἡσθῆσθαι.' 'ἀληθῆ λέγεις,' φάναι.

VIII. 'Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας πέρι; πῆ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων;' 'οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἐν γε τῷ παρόντι.' 'πρῶ γάρ, εἰπεῖν, πρὶν γυμνασθῆναι, ὧ Σώκρατες, ὀρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλόν τε τί και δι-
 καιον και ἀγαθόν και ἐν ἑκαστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα

N.B.

D γὰρ και | πρῶην σου ἀκούων διαλεγομένου ἐνθάδε Ἀριστοτέλει τῷδε. καλή μὲν οὖν και θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὀρμη, ἣν ὀρμᾶς ἐπὶ τοὺς λόγους. ἔλκυσσον δὲ σαντὸν και γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι και καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἐτι νέος εἶ. εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.' 'τίς οὖν ὁ τρόπος,' φάναι, 'ὧ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;' 'οὗτος,' εἰπεῖν, 'ὑπερ ἡκουσας Ζήνωνος. πλήν τούτο

E γέ σου και πρὸς τούτον ἠγάσθην | εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς ὀρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ ἐκεῖνα ἃ μάλιστα τις ἂν λόγῳ λάβοι και εἶδη ἂν ἠγῆσαιτο εἶναι.' 'δοκεῖ γάρ μοι,' ἔφη, 'ταύτη γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι και ὁμοια και ἀνόμοια και ἄλλο ὀτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα ἀποφαίνειν.' 'και καλῶς γ', ἔφη. 'χρῆ δὲ και τότε ἐτι πρὸς τούτῳ ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἑκαστον ὑποτιθέμενον σκο-
 186 πείν τὰ ξυμβαίνοντα | ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ και εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ τούτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.' 'πῶς λέγεις;' φάναι. 'οἶον,' ἔφη, 'εἰ βούλει περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, ἣν Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλά ἔστι, τί χρῆ ξυμβαίνειν και αὐτοῖς τοῖς πολ-
 λοῖς πρὸς αὐτὰ και πρὸς τὸ ἐν και τῷ ἐνὶ πρὸς τε αὐτὸ και πρὸς τὰ πολλά) και αὐ εἰ μὴ ἔστι πολλά, (πάλιν σκοπεῖν, τί ξυμβήσεται και τῷ ἐνὶ και τοῖς πολ-
 B λοῖς και πρὸς αὐτὰ και πρὸς ἄλληλα) και | αὐθις αὐ

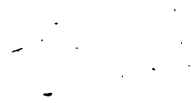
ἐὰν ὑποθῆ, εἰ ἔστιν ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστι, τί ἐφ' ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως ξυμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθεῖσι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ ἐνὶ λόγῳ, περὶ ὅτου ἂν αἰεὶ ὑποθῆ ὡς ὄντος καὶ ὡς οὐκ ὄντος καὶ ὅτι οὖν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ ξυμβαίνοντα πρὸς αὐτὸ | καὶ πρὸς ἓν ἕκαστον τῶν C ἄλλων, ὅτι ἂν προέλη, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς ξύπαντα ὡσαύτως· καὶ τᾶλλα αὖ πρὸς αὐτὰ τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῆ αἰεὶ, ἐάντε ὡς ὄν ὑποθῆ ὃ ὑπετίθεσο, ἐάντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις τελέως γυμνασάμενος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.' 'ἀμήχανον,' ἔφη, 'λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματεῖαν, καὶ οὐ σφόδρα μανθάνω. ἀλλὰ μοι τί' οὐ διήλθες αὐτὸς ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;' | 'πολὸν ἔργον,' φάναι, 'ὦ D Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε.' 'ἀλλὰ σύ,' εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, 'Ζήνων, τί οὐ διήλθες ἡμῖν;' καὶ τὸν Ζήνονα ἔφη γελάσαντα φάναι· 'αὐτοῦ, ὦ Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἢ ὃ λέγει. ἢ οὐχ ὄρᾳς ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν πλείους ἡμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπὴ γὰρ τὰ τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτω· ἀγνοοῦσιν γὰρ οἱ πολλοί, ὅτι ἄνευ ταύτης | τῆς διὰ πάντων E διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.'

IX. Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήωνος, ἔφη ὁ Ἀντιφῶν φάναι τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ

• has eye 1/3 longer than of eye 1

2nd row of head

Permeability to water - there is a small
amount of water in the cell

τὸ ἐν πολλὰ εἶη, ἀλλ' οὐχ ἓν.' ἀληθῆ.' 'δεῖ δέ γε
 μὴ πολλὰ ἀλλ' ἐν αὐτὸ εἶναι.' 'δεῖ.' 'οὐτ' ἄρα ὅλον
 ἔσται οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἐν ἔσται τὸ ἓν.' 'οὐ γάρ.'
 'οὐκοῦν εἰ μὴδὲν ἔχει μέρος, οὐτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τε-
 λευτὴν οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἤδη αὐτοῦ τὰ
 τοιαῦτα εἶη.' 'ὀρθῶς.' 'καὶ μὴν τελευτὴ γε καὶ ἀρχὴ
 πέρας ἐκάστου.' 'πῶς δ' οὐ;' 'ἄπειρον ἄρα τὸ ἓν,
 εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευτὴν ἔχει.' 'ἄπειρον.' 'καὶ
 ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε | γὰρ ἂν στρογγύλου οὔτε B
 εὐθέως μετέχοι.' 'πῶς;' 'στρογγύλου γέ πού ἐστι τοῦτο,
 οὐ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχη.'
 'ναί.' 'καὶ μὴν εὐθύ γε, οὐ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν τοῖν
 ἐσχάτοις ἐπίπροσθεν ᾗ.' 'οὕτως.' 'οὐκοῦν μέρη ἂν
 ἔχοι τὸ ἓν καὶ πόλλ' ἂν εἶη, εἰτ' εὐθέως σχήματος
 εἶτε περιφεροῦς μετέχοι.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὔτε ἄρα
 εὐθὺ οὔτε περιφερές ἐστιν, | ἐπειπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.' 138
 'ὀρθῶς.' 'καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὃν οὐδαμοῦ ἂν εἶη·
 οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἶη.' 'πῶς δὴ;' 'ἐν
 ἄλλῳ μὲν ὃν κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου,
 ἐν ᾧ ἐνεῖη, καὶ πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς·
 τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος
 ἀδύνατον πολλαχῆ κύκλῳ ἕπτεσθαι.' 'ἀδύνατον.' 'ἀλλὰ
 μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὃν κἂν ἑαυτὸ εἶη περιέχον ὃν
 οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἶπερ καὶ ἐν ἑαυτῷ | εἶη· ἐν τῷ B
 γάρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον γάρ.'
 'οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἶη αὐτὸ τὸ περιέχον, ἕτε-
 ρον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταῦτόν
 ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἓν οὐκ ἂν εἶη
 ἔτι ἐν ἄλλὰ δύο.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐκ ἄρα ἐστὶ πού
 τὸ ἓν, μήτε ἐν ἑαυτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν.' 'οὐκ ἔστιν.'

XI. "Ὅρα δὴ, οὕτως ἔχον εἰ οἶόν τε ἐστὶν ἐστά-
 ναι ἢ κινεῖσθαι." 'τί δὴ γὰρ οὐ;' 'ὅτι κινούμενον γε
 C ἢ φέροιο ἢ ἀλλοιοῖτο ἄν· | αὐται γὰρ μόναι κινήσεις.'
 'ναί.' 'ἀλλοιούμενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατον που
 ἐν ἔτι εἶναι.' 'ἀδύνατον.' 'οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοίωσίν ²¹¹¹
 γε κινεῖται.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἀλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι; ²¹¹²
 'ἴσως.' 'καὶ μὴν εἰ φέροιο τὸ ἐν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ²¹¹³
 ἂν περιφέροιο κύκλῳ ἢ μεταλλάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ
 ἑτέρας.' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν κύκλῳ μὲν περιφερόμενον
 ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ περὶ τὸ μέσον
 D φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ᾧ δὲ | μήτε μέσου
 μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποτὲ
 ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι;' 'οὐδεμία.' 'ἀλλὰ δὴ χώραν
 ἀμείβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται;
 'εἴπερ γε δὴ.' 'οὐκοῦν εἶναι μὲν που ἐν τινὶ αὐτὸ
 ἀδύνατον ἐφάνη;' 'ναί.' 'ἄφ' οὖν γίγνεσθαι ἔτι ἀδυ-
 νατώτερον;' 'οὐκ ἐννοῶ ὅπῃ.' 'εἰ ἐν τῷ τι γίγνεται,
 οὐκ ἀνάγκη μήτε πῶ ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον,
 μήτ' ἔτι ἔξω ἐκείνου παντάπασιν, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται;
 E 'ἀνάγκη.' 'εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται τοῦτο, | ἐκείνο ἂν
 μόνον πάσχοι οὐ μέρη εἴη· τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ
 ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἔξω εἴη ἅμα· τὸ δὲ μὴ ἔχον
 μέρη οὐχ οἶόν τε που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ ὄλον ἅμα
 μήτε ἐντὸς εἶναι τινὸς μήτε ἔξω.' 'ἀληθῆ.' 'οὐ δὲ
 μήτε μέρη εἰσὶ μὴθ' ὄλον τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι
 ἀδυνατώτερον ἐγγίγνεσθαι που, μήτε κατὰ μέρη μήτε
 κατὰ ὄλον ἐγγιγνόμενον;' 'φαίνεται.' 'οὐτ' ἄρα ποι
 139 ἶδον | καὶ ἐν τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὐτ' ἐν
 τῷ αὐτῷ περιφερόμενον οὔτε ἀλλοιούμενον.' 'οὐκ
 ἔοικεν.' 'κατὰ πᾶσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἐν ἀκίνητον.'

Initial Assessment - 10/1/81

2/
2/ notes

10/2/81 - 10/2/81 - 10/2/81

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

'ἀκίνητον.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι γέ φαμεν ἐν τινι
 αὐτὸ ἀδύνατον.' 'φαμὲν γάρ.' 'οὐδ' ἄρα ποτὲ ἐν τῷ
 αὐτῷ ἐστίν.' 'τί δή;' 'ὅτι ἦδη ἂν ἐν ἐκείνῳ εἴη, ἐν
 ᾧ τῷ αὐτῷ ἐστίν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'ἀλλ' οὔτε ἐν
 ἑαυτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἶόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.' 'οὐ
 γὰρ οὖν.' 'οὐδέποτε ἄρα ἐστὶ τὸ ἐν | ἐν τῷ αὐτῷ.' B
 'οὐκ ἔοικεν.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ
 ὄν οὔθ' ἡσυχίαν ἄγει οὔθ' ἔστηκεν.' 'οὐ γὰρ οἶόν
 τε.' 'τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὔθ' ἔστηκεν οὔτε κινεῖ-
 ται.' 'οὔκουν δὴ φαίνεται γε.' 'οὐδὲ μὴν ταυτόν γε
 οὔθ' ἑτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ' αὖ ἕτερον οὔτε
 αὐτοῦ οὔτε ἑτέρου ἂν εἴη.' 'πῆ δή;' 'ἕτερον μὲν που
 ἑαυτοῦ ὄν ἐνὸς ἕτερον ἂν εἴη καὶ οὐκ ἂν εἴη ἐν.'
 'ἀληθῆ.' 'καὶ μὴν ταυτόν γε ἑτέρῳ ὄν ἐκεῖνο ἂν εἴη,
 αὐτὸ δ' οὐκ ἂν εἴη. | ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἴη ὅπερ C
 ἔστιν, ἐν, ἀλλ' ἕτερον ἐνός.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ταυτόν
 μὲν ἄρα ἑτέρῳ ἢ ἕτερον ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται.' 'οὐ γάρ.'
 'ἕτερον δέ γε ἑτέρου οὐκ ἔσται, ἕως ἂν ἦ ἐν. οὐ γὰρ
 ἐνὶ προσήκει ἑτέρῳ τινὸς εἶναι, ἀλλὰ μόνῳ ἑτέρῳ ἑτέρου,
 ἄλλῳ δὲ οὐδενί.' 'ὀρθῶς.' 'τῷ μὲν ἄρα ἐν εἶναι οὐκ
 ἔσται ἕτερον· ἢ οἶει;' 'οὐ δήτα.' 'ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ
 τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται· εἰ δὲ μὴ αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό·
 αὐτὸ δὲ μηδαμῆ ὄν ἕτερον οὐδενὸς | ἔσται ἕτερον.' D
 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ μὴν ταυτόν ἑαυτῷ ἔσται.' 'πῶς δ'
 οὔ;' 'οὐχ ἤπερ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὕτη δῆπου καὶ τοῦ
 ταύτου.' 'τί δή;' 'ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ταυτόν γένηται τῷ
 τι, ἐν γίγνεται.' 'ἀλλὰ τί μὴν;' 'τοῖς πολλοῖς ταυτόν
 γενόμενον πολλὰ ἀνάγκη γίνεσθαι, ἀλλ' οὐχ ἐν.'
 'ἀληθῆ.' 'ἀλλ' εἰ τὸ ἐν καὶ τὸ ταυτόν μηδαμῆ δια-
 φέρει, ὅποτε τι ταυτόν ἐρίγνετο, αἰεὶ ἂν ἐν ἐρίγνετο,

καὶ ὁπότε ἐν, ταύτων.' 'πάνυ γε.' 'εἰ ἄρα τὸ ἐν |
 E ἑαυτῷ ταύτων ἔσται, οὐχ ἐν ἑαυτῷ ἔσται· καὶ οὕτω ἐν
 ὄν οὐχ ἐν ἔσται· ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἀδύνατον· ἀδύ-
 νατον ἄρα καὶ τῷ ἐνὶ ἡ ἑτέρου ἕτερον εἶναι ἢ ἑαυτῷ
 ταύτων.' 'ἀδύνατον.' 'οὕτω δὴ ἕτερόν γε ἢ ταύτων
 τὸ ἐν οὐτ' ἂν αὐτῷ οὐτ' ἂν ἑτέρῳ εἴη.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'οὐδὲ μὴν ὁμοίον τινι ἔσται οὐδ' ἀνόμοιον οὐθ' ἑαυ-
 τῷ οὐθ' ἑτέρῳ.' 'τί δῆ;' 'ὅτι τὸ ταύτων που πεπον-
 140 θὸς ὁμοιον.' 'ναί.' 'τοῦ δέ γε ἐνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν
 φύσιν τὸ ταύτων.' 'ἐφάνη γάρ.' | 'ἀλλὰ μὴν εἰ τι
 πέπονθε χωρὶς τοῦ ἐν εἶναι τὸ ἐν, πλείω ἂν εἶναι
 πεπόνθοι ἢ ἐν, τοῦτο δὲ ἀδύνατον.' 'ναί.' 'οὐδαμῶς
 ἔστιν ἄρα ταύτων πεπονθὸς εἶναι τὸ ἐν οὔτε ἄλλῳ
 οὐθ' ἑαυτῷ.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδὲ ὁμοιον ἄρα δυνα-
 τὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλῳ οὐθ' ἑαυτῷ.' 'οὐκ ἔοικεν.'
 'οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἐν· καὶ γὰρ
 οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἐν.' 'πλείω γάρ.'
 'τό γε μὴν ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνό-
 B μοιον ἂν εἴη ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ, | εἶπερ τὸ ταύτων πε-
 πονθὸς ὁμοιον.' 'ὀρθῶς.' 'τὸ δέ γε ἐν, ὡς ἔοικεν,
 οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς ἀνόμοιον ἔστιν
 οὐθ' ἑαυτῷ οὐθ' ἑτέρῳ.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὔτε ἄρα
 ὁμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὐθ' ἑτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἴη
 τὸ ἐν.' 'οὐ φαίνεται.' 'καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὔτε
 ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ.' 'πῆ
 δῆ;' 'ἴσον μὲν ὄν τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ,
 φ' ἂν ἴσον ἦ.' 'ναί.' 'μείζον δέ που ἢ ἔλαττον ὄν,
 C οἷς μὲν ἂν ξύμμετρον ἦ, τῶν | μὲν ἐλαττόνων πλείω
 μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μειζόνων ἐλάττω.' 'ναί.' 'οἷς δ'
 ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν μικροτέρων, τῶν δὲ

13.

μειζόνων μέτρων ἔσται.' 'πῶς γὰρ οὐ;' 'οὐκοῦν ἀδύ-
 νατον τὸ μὴ μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν
 εἶναι ἢ ἄλλων ὄντων τῶν αὐτῶν;' 'ἀδύνατον.'
 'ἴσον μὲν ἄρα οὐτ' ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ εἴη μὴ τῶν
 αὐτῶν μέτρων ὄν.' 'οὐκουν φαίνεται γε.' 'ἀλλὰ μὴν
 πλειόνων γε μέτρων ὄν ἢ ἐλαττόνων, ὅσωνπερ μέτρων,
 τοσοῦτων | καὶ μερῶν ἂν εἴη· καὶ οὕτως αὐτὸ οὐκέτι D
 ἔν ἔσται, ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσαπερ καὶ τὰ μέτρα.' 'ὀρθῶς.'
 'εἰ δέ γε ἑνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γίγνοιτο τῷ μέτρῳ·
 τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτῷ εἶναι.' 'ἐφάνη
 γάρ.' 'οὔτε ἄρα ἑνὸς μέτρου μετέχον οὔτε πολλῶν
 οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον,
 οὔτε ἑαυτῷ ποτέ, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλῳ·
 οὐδ' αὐτὸ μείζον οὐδὲ ἐλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔθ' ἑτέρου.'
 'παντάπασι μὲν οὖν οὕτως.'

XII. 'Τί δέ; πρεσβύτερον ἢ | νεώτερον ἢ τὴν E
 αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τὸ ἔν δοκεῖ τῷ δυνατόν εἶναι;' .....
 'τί δὴ γὰρ οὐ;' 'ὅτι που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον
 ἢ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθ-
 ἕξει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῷ ἐνί, οὔθ' ὁμοιό-
 τητος οὔτε ἰσότητος.' 'ἐλέγομεν γὰρ οὖν.' 'καὶ μὴν
 καὶ ὅτι ἀνομοιοτήτος τε καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχει,
 καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'πῶς οὖν οἶόν
 τε ἔσται τινὸς | ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ 141
 τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον ὄν;' 'οὐδαμῶς.'
 'οὐκ ἄρ' ἂν εἴη νεώτερον οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν
 αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον τὸ ἔν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἄλλῳ.' 'οὐ
 φαίνεται.' 'ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναται
 ἂν εἶναι τὸ ἔν, εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν
 τι ἢ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίγνε-

σθαι; 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεω-
 B τέρου πρεσβύτερον;' 'τί μὴν;' 'τὸ | πρεσβύτερον ἄρα
 ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον ἑαυτοῦ ἅμα γίγνεται,
 εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον γίγνεται.' 'πῶς
 λέγεις;' 'ᾧδε· διάφορον ἕτερον ἐτέρου οὐδὲν δεῖ γί-
 γνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἤδη
 ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γενοῦτος γεγρονέναι, τοῦ δὲ
 μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγρονέναι
 οὔτε μέλλειν οὔτε εἶναι πῶ διάφορον, ἀλλὰ γίγνεσθαι
 C καὶ ἄλλως οὐκ εἶναι.' 'ἀνάγκη γάρ.' 'ἀλλὰ | μὴν τό
 γε πρεσβύτερον διαφορότης νεωτέρου ἐστὶ καὶ οὐδενὸς
 ἄλλου.' 'ἐστὶ γάρ.' 'τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γι-
 γνόμενον ἀνάγκη καὶ νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίγνεσθαι.'
 'ἔοικεν.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ μήτε πλείω ἑαυτοῦ γίγνεσθαι
 χρόνον μήτ' ἐλάττω, ἀλλὰ τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίγνε-
 σθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγρονέναι καὶ μέλλειν ἔσε-
 σθαι.' 'ἀνάγκη γάρ οὖν καὶ ταῦτα.' 'ἀνάγκη ἄρα
 ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶ καὶ μετέχει |
 D τοῦ τοιοῦτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε αὐτὸ αὐτῷ
 ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρεσβύτερόν τε αὐτοῦ ἅμα καὶ νεώ-
 τερον γίγνεσθαι.' 'κινδυνεύει.' 'ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἐν
 τῶν τοιοῦτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.' 'οὐ γὰρ μετῆν.'
 'οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἐστὶν ἐν τινι
 χρόνῳ.' 'οὐκοῦν δὴ, ὡς γε ὁ λόγος αἰρεῖ.' 'τί οὖν;
 τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνου μεθεξὶν
 δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγρονότος;' 'καὶ μάλα.' 'τί
 E δέ; τὸ ἐστὶ | καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται
 οὐ τοῦ ἐπειτὰ που μέλλοντος;' 'ναί.' 'τὸ δὲ δὴ ἐστὶ
 καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;' 'πάνυ μὲν
 οὖν.' 'εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου,

N.B.

(i) 2 AUGUST !!

!! "ii" Same then !!

" if necessary

οὔτε ποτὲ γέγονει οὔτ' ἐρίγνυτο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε
 νῦν γέγονεν οὔτε γίγνεται οὔτ' ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα
 γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτ' ἔσται.' ἀληθέστατα.
 × 'ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ
 τούτων τι;' 'οὐκ ἔστιν.' 'οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας
 μετέχει.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν.' 'οὐ
 φαίνεται.' 'οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν ὥστε ἐν εἶναι· εἴη
 γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον· ἀλλ' ὡς ἔοικε,
 τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δὲ τῷ τοιαύτῳ λόγῳ
 πιστεύειν.' 'κινδυνεύει.' | 'ὃ δὲ μὴ ἔστι, τούτῳ τῷ μὴ 142
 ὄντι εἴη ἂν τι ἢ αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;' 'καὶ πῶς;' 'οὐδ'
 ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη
 οὐδὲ αἰσθήσις οὐδὲ δόξα.' 'οὐ φαίνεται.' 'οὐδ' ὄνο-
 μάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώ-
 σκεται, οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.' 'οὐκ
 ἔοικεν.' 'ἢ δυνατόν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦθ' οὕτως
 ἔχειν;' 'οὐκ οὖν ἔμοιγε δοκεῖ.'

XIII. Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ |
 ἀρχῆς ἐπανέλθωμεν, εἰάν τι ἡμῖν ἐπανιοῦσιν ἄλλοιον B
 φανῆ; 'πάννυ μὲν οὖν βούλομαι.' 'οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστι,
 φαμέν, τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτοῦ, ποῖά ποτε τυγχάνει
 ὄντα, διομολογητέα ταῦτα· οὐχ οὕτως;' 'ναί.' 'ὄρα *
 δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οἶόν τε αὐτὸ εἶναι
 μὲν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;' 'οὐχ οἶόν τε.' 'οὐκοῦν
 καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἐνός εἴη ἂν οὐ ταῦτόν οὐσα τῷ ἐνί·
 (οὐ γὰρ ἂν ἐκείνη ἦν ἐκείνου οὐσία, οὐδ' ἂν ἐκείνο
 τὸ ἐν ἐκείνης μετείχον, ἀλλ' ὁμοιον | ἂν ἦν λέγειν ἐν C
 τε εἶναι καὶ ἐν ἐν.) νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἔστιν ἡ ὑπό-
 θεσις, εἰ ἐν ἐν, τί γοῦν συμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἐν ἔστιν·
 οὐχ οὕτως;' 'πάννυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι

Plato's own theory, whether earlier or later, same as, different, etc.
 in relation with those with the very question of...
 ἢ. ἐν ἢ ὄνομα εἰ

σημαίνον τὸ ἔστι τοῦ ἔν;’ ἀνάγκη.’ ἄρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας μετέχει τὸ ἔν, τοῦτ’ ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδάν τις συλλήβδην εἴπῃ ὅτι ἔν ἔστιν;’ πάνυ γε.’ πάλιν δὴ λέγωμεν, ἔν εἰ ἔστι, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν, εἰ οὐκ ἀνάγκη ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὄν τὸ ἔν σημαίνειν, οἷον μέρη ἔχειν;’ πῶς;’ ὦδε. |

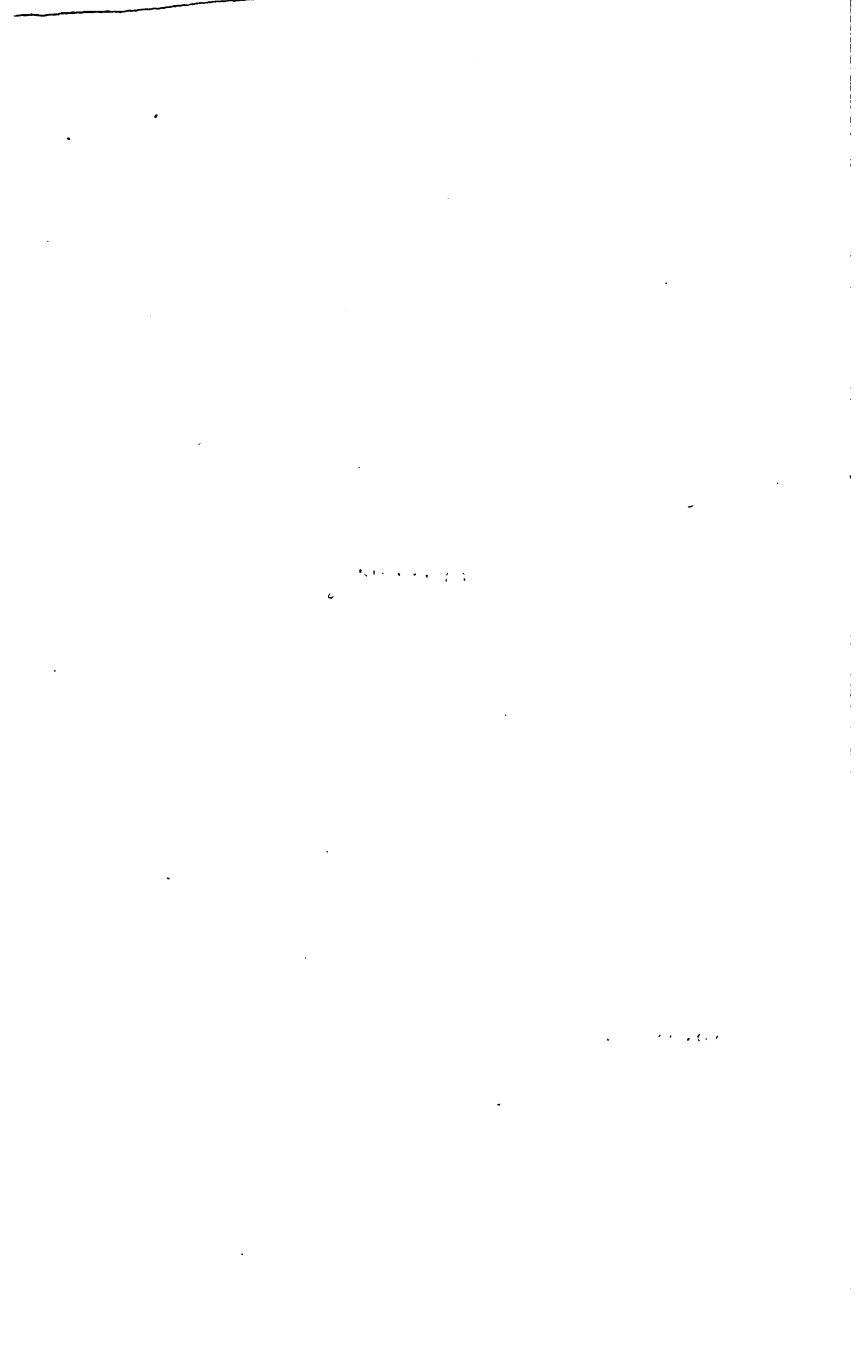
D εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἑνὸς ὄντος λέγεται καὶ τὸ ἔν τοῦ ὄντος ἑνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε οὐσία καὶ τὸ ἔν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου, οὗ ὑπεθέμεθα, τοῦ ἑνός ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὄλον ἔν ὄν εἶναι αὐτό, τούτου δὲ γίνεσθαι μόρια τό τε ἔν καὶ τὸ εἶναι;’ ἀνάγκη.’

ἴσχυον οὖν ἑκάτερον τῶν μορίων τούτων μόριον μόνον προσερούμεν, ἢ τοῦ ὄλου μόριον τό γε μόριον προσρητέον;’ τοῦ ὄλου.’ καὶ ὄλον ἄρα ἐστίν, ὃ ἂν ἔν ἦ, καὶ μόριον ἔχει.’ πάνυ γε.’ τί οὖν; τῶν μο-

E ρίων ἑκάτερον τούτων τοῦ ἑνός ὄντος, τό τε ἔν | καὶ τὸ ὄν, ἄρα ἀπολείπεσθον ἢ τὸ ἔν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὄν τοῦ ἑνός μορίου;’ οὐκ ἂν εἴη.’ πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἑκάτερον τό τε ἔν ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὐτῶν μορίων τὸ μόριον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, διπερ ἂν μόριον γένηται, τούτω τῷ μορίῳ αἰεὶ ἴσχει. τό τε γὰρ ἔν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἔν. ὥστε ἀνάγκη

143 δύ’ αἰεὶ | γιγνόμενον μηδέποτε ἔν εἶναι.’ παντάπασι μὲν οὖν.’ οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἔν ὄν εἴη;’ εἴκειν.’ ἴθι δὴ καὶ τῆδε ἐτι.’ πῆ;’ οὐσίας φαμέν μετέχειν τὸ ἔν, διὸ ἔστιν;’ ναί.’ καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἔν ὄν πολλὰ ἐφάνη.’ οὕτως.’ τί δέ; αὐτὸ τὸ ἔν, ὃ δὴ φαμέν οὐσίας μετέχειν, ἐὰν αὐτὸ τῆ διανοία μόνον καθ’ αὐτὸ λάβωμεν ἄνευ τούτου οὗ

2011-2012

φαμὲν μετέχειν, ἄρα γε ἓν μόνον φανήσεται ἢ καὶ
 πολλὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο; ἔν, οἶμαι ἔγωγε. | ἴδωμεν B
 δὴ· ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἓν, ἀλλ' ὡς
 ἓν οὐσίας μετέσχευ. ἄνάγκη. ὀυκοῦν εἰ ἕτερον μὲν
 ἢ οὐσία, ἕτερον δὲ τὸ ἓν, οὔτε τῶ ἓν τὸ ἓν τῆς οὐσίας
 ἕτερον οὔτε τῶ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἑνὸς ἄλλο,
 ἀλλὰ τῶ ἑτέρῳ τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων. πάνν
 μὲν οὖν. ὥστε οὐ ταυτόν ἐστιν οὔτε τῶ ἐνὶ οὔτε
 τῆ οὐσία τὸ ἕτερον. πῶς γάρ; τί οὖν; ἐὰν προελώ-
 μεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν | οὐσίαν καὶ τὸ ἕτερον C
 εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἓν εἴτε τὸ ἓν καὶ τὸ ἕτερον,
 ἄρ' οὐκ ἓν ἐκάστη τῆ προαιρέσει προαιρούμεθά τινε
 ὡ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω; πῶς; ὅδε·
 ἐστιν οὐσίαν εἰπεῖν; ἐστιν. καὶ αὐθις εἰπεῖν ἓν;
 καὶ τοῦτο. ἄρ' οὖν οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν εἰρηται;
 ναί. τί δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἓν, ἄρα οὐκ
 ἀμφοτέρω; πάνν γε. ὀυκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ
 ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ ἓν, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ'
 ἐκάστου ἀμφω λέγω; ναί. ὡ δ' | ἂν ἀμφω ὀρθῶς D
 προσαγορεύησθον, ἄρα οἶόν τε ἀμφω μὲν αὐτῶ εἶναι,
 δύο δὲ μὴ; οὐχ οἶόν τε. ὡ δ' ἂν δύο ἦτον, ἐστι
 τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν ἓν εἶναι; οὔδε-
 μία. τούτων ἄρα ἐπέπερ σύνδυο ἕκαστα ξυμβαίνει
 εἶναι, καὶ ἓν ἂν εἴη ἕκαστον. φαίνεται. εἰ δὲ ἓν
 ἕκαστον αὐτῶν ἐστί, συντεθέντος ἑνὸς ὁποιοουσὺν ἦτι-
νιοῦν συζυγία οὐ τρία γίγνεται τὰ πάντα; ναί.
 τρία δὲ οὐ περιττὰ καὶ δύο ἄρτια; πῶς δ' οὐ;
 τί δέ; δυοῖν ὄντων οὐκ ἀνάγκη | εἶναι καὶ δις, καὶ E
 τριῶν ὄντων τρις, εἴπερ ὑπάρχει τῶ τε δύο τὸ δις

ἐν καὶ τῷ τρία τὸ τρις ἐν;’ ἀνάγκη.’ ὄνοιν δὲ ὄν-
 τοιν καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ τριῶν
 καὶ τρις οὐκ ἀνάγκη αὐτὰ τρία τρις εἶναι;’ πῶς δ’ οὐ;
 ‘τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δύοιν ὄντοι
 καὶ τρις ὄντοι οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο
 τρις;’ ‘πολλή γε.’ ἄρτιά τε ἄρα ἀρτιάκεις ἂν εἴη καὶ
 144 περιττὰ περιττάκεις καὶ | ἄρτια περιττάκεις καὶ περιττὰ
 ἀρτιάκεις.’ ‘ἔστιν οὕτω.’ ‘εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει,
 οἴει τινὰ ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι, ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;’
 ‘οὐδαμῶς γε.’ ‘εἰ ἄρα ἔστιν ἐν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν
 εἶναι.’ ἀνάγκη.’ ‘ἀλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πόλλ’
 ἂν εἴη καὶ πλήθος ἀπειρον τῶν ὄντων. ἢ οὐκ ἀπειρος
 ἀριθμὸς πλήθει καὶ μετέχων οὐσίας γίγνεται;’ ‘καὶ
 πάνυ γε.’ ‘οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει,
 καὶ τὸ μόνιον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐ-
 τῆς;’ ‘ναί.’

B XIV. | ‘Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νε-
 νέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ
 σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλο-
 γον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του
 ἀποστατοῖ;’ ‘οὐδαμῶς.’ ‘κατακεκερμάτισται ἄρα ὡς
 οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ πανταχῶς ὄντα,
 καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι μέρη ἀπέραντα
 C τῆς | οὐσίας.’ ‘ἔχει οὕτως.’ ‘πλεῖστα ἄρα ἔστι τὰ μέρη
 αὐτῆς.’ ‘πλεῖστα μέντοι.’ ‘τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν, ὃ
 ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος;’ ‘καὶ
 πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο;’ ‘ἀλλ’ εἴπερ γε, οἶμαι, ἔστιν,
 ἀνάγκη αὐτὸ ἀεὶ, ἕωσπερ ἂν ἦ, ἐν γέ τι εἶναι, μηδὲν
 δὲ ἀδύνατον.’ ἀνάγκη.’ ‘πρὸς ἅπαντι ἄρα ἐκάστῳ τῷ
 τῆς οὐσίας μέρει πρόσεστι τὸ ἐν, οὐκ ἀπολειπόμενον

οὔτε σμικροτέρου οὔτε μείζονος μέρους οὔτε ἄλλου οὔδενός.’ ‘οὔτω.’ ‘ἄρα οὖν | ἐν ὄν πολλαχοῦ ἅμα D ὄλον ἐστί; τοῦτο ἄθρει.’ ‘ἀλλ’ ἄθρῳ καὶ ὄρῳ ὅτι ἀδύνατον.’ ‘μεμερισμένον ἄρα, εἴπερ μὴ ὄλον· ἄλλως γάρ πον οὐδαμῶς ἅμα ἅπασιν τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν παρέσται ἢ μεμερισμένον.’ ‘ναί.’ ‘καὶ μὴν τό γε μεριστὸν πολλὴ ἀνάγκη εἶναι τοσαῦτα ὄσαπερ μέρη.’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὐκ ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλεῖστα μέρη ἢ οὐσία νενεμημένη εἶη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἐνὸς νενέμηται, | ἀλλ’ ἴσα, ὡς ἔοικε, τῷ ἐνί· οὔτε E γὰρ τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς ἀπολείπεται οὔτε τὸ ἐν τοῦ ὄντος, ἀλλ’ ἐξισοῦσθον δὴ ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα.’ ‘παντά- πασιν οὔτω φαίνεται.’ ‘τὸ ἐν ἄρα αὐτὸ κεκερματισμέ- νον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἄπειρα τὸ πλήθος ἐστίν.’ ‘φαίνεται.’ ‘οὐ μόνον ἄρα τὸ ὄν ἐν πολλὰ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενη- μένον πολλὰ ἀνάγκη εἶναι.’ ‘παντάπασιν μὲν οὖν.’

XV. ‘Καὶ μὴν ὅτι γε ὄλον τὰ μόρια μόρια, πε- περασμένον ἂν εἶη κατὰ τὸ ὄλον τὸ ἐν· ἢ οὐ περι- ἔχεται ὑπὸ τοῦ ὄλου τὰ μόρια;’ | ‘ἀνάγκη.’ ‘ἀλλὰ μὴν 145 τό γε περιέχον πέρας ἂν εἶη.’ ‘πῶς δ’ οὐ;’ ‘τὸ ἐν ἄρα ὄν ἐν τέ ἐστί πον καὶ πολλὰ, καὶ ὄλον καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.’ ‘φαίνεται.’ ‘ἄρ’ οὖν οὐκ, ἐπέπερ πεπερασμένον, καὶ ἐσχατὰ ἔχον;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘τί δ’; εἰ ὄλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἶόν τέ τι ὄλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἄν του ἐν ὀτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὄλον εἶναι;’ ‘οὐκ ἐθελήσει.’ ‘καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τελευτήν | καὶ μέσον ἔχοι ἂν τὸ B ἐν.’ ‘ἔχοι.’ ‘ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων

ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἴη.’ ‘οὐ γάρ.’ ‘καὶ
 σχήματος δὴ τινος, ὡς ἔοικε, τοιοῦτον ὄν μετέχοι ἂν
 τὸ ἔν, ἦτοι εὐθέως ἢ στρογγύλου ἢ τινος μικτοῦ ἐξ
 ἀμφοῖν.’ ‘μετέχοι γὰρ ἂν.’ ‘ἄρ’ οὖν οὕτως ἔχον οὐκ
 αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;’ ‘πῶς;’ ‘τῶν
 μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἔστι καὶ οὐδὲν ἔκτος
 τοῦ ὅλου.’ ‘οὕτως.’ ‘πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου
 C περιέχεται;’ ‘ναί.’ ‘καὶ | μὴν τὰ γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ
 τὸ ἔν ἐστι, καὶ οὔτε τι πλεον οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα.’ ‘οὐ
 γάρ.’ ‘οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἔν ἐστιν;’ ‘πῶς δ’ οὐ;’
 ‘εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι
 δὲ τὰ τε πάντα τὸ ἔν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ
 x ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο
 τὸ ἔν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἔν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἴη.’
 ‘φαίνεται.’ ‘ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὐτὸ οὐκ ἐν τοῖς
 μέρεσιν ἐστιν, οὔτε ἐν πᾶσιν οὔτε ἐν τισί. εἰ γὰρ ἐν
 D πᾶσιν, | ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί· ἐν τινι γὰρ ἐνὶ μὴ ὄν
 οὐκ ἂν ἔτι που δύναιτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ
 τοῦτο μὲν τὸ ἔν τῶν ἀπάντων ἐστί, τὸ δὲ ὅλον ἐν
 τούτῳ μὴ ἐνι, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πᾶσιν ἐνέσται;’
 ‘οὐδαμῶς.’ ‘οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν. εἰ γὰρ ἐν
 τισὶ τὸ ὅλον εἴη, τὸ πλεον ἂν ἐν τῷ ἐλάττονι εἴη, ὃ
 ἐστὶν ἀδύνατον.’ ‘ἀδύνατον γάρ.’ ‘μὴ ὄν δ’ ἐν πλέοσι
 μηδ’ ἐν ἐνὶ μηδ’ ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσιν τὸ ὅλον οὐκ
 ἀνάγκη ἐν ἑτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μηδαμοῦ ἔτι εἶναι;’
 E ‘ἀνάγκη.’ | ‘οὐκοῦν μηδαμοῦ μὲν ὄν οὐδὲν ἂν εἴη,
 ὅλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἔστιν, ἀνάγκη ἐν
 ἄλλῳ εἶναι;’ ‘πάνυ γε.’ ‘ἢ μὲν ἄρα τὸ ἔν ὅλον, ἐν
 ἄλλῳ ἐστίν· ἢ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ
 ἐν ἑαυτῷ· καὶ οὕτω τὸ ἔν ἀνάγκη αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ

Setting up the Handoff the table = 2/20.
(1) Handoff of the table
The table is a Handoff of the table
Handoff of the table.

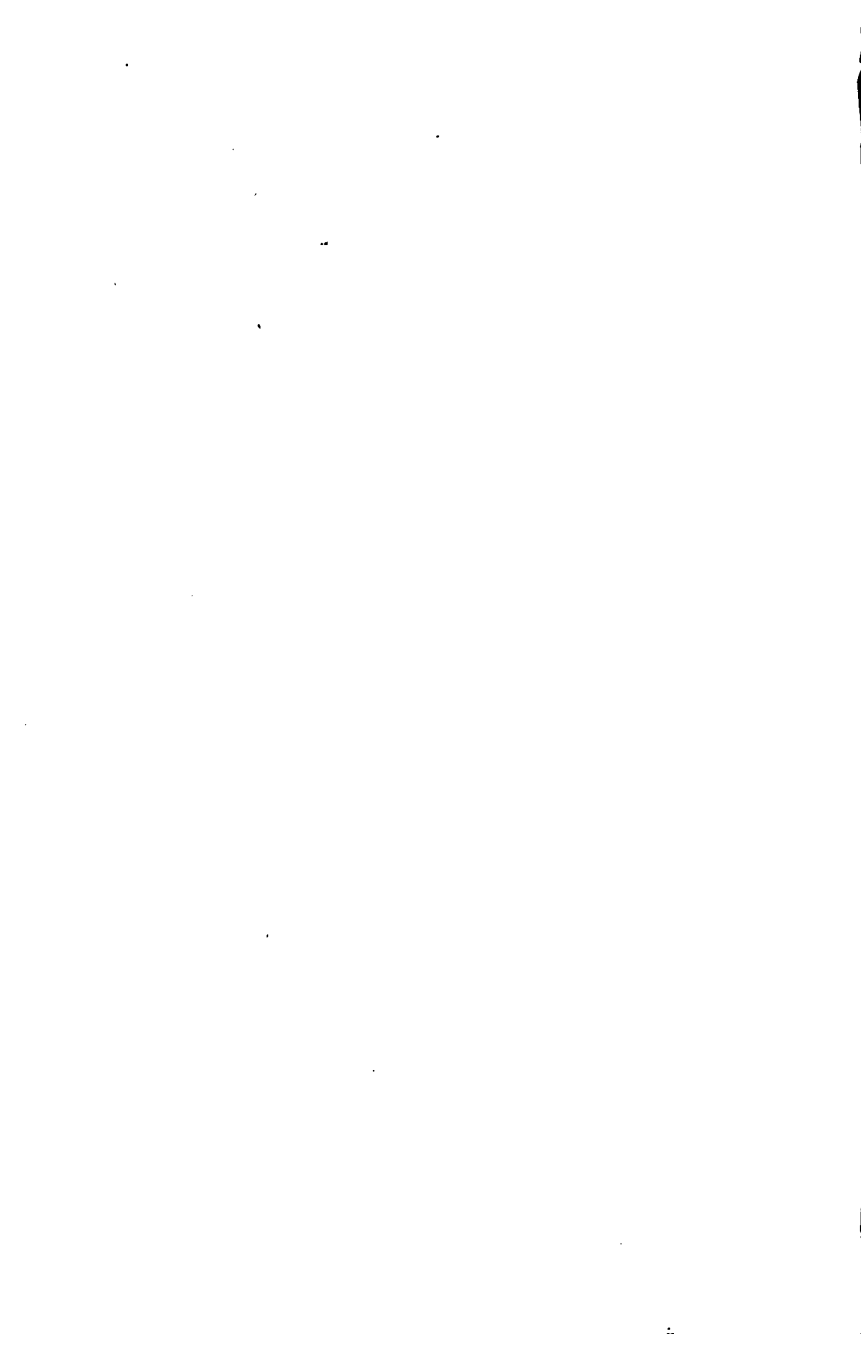
εἶναι καὶ ἐν ἑτέρῳ.' ἀνάγκη.' οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ
 ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐστάναι;' 'πῆ;'
 'ἔστηκε μὲν που, εἴπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ἐστίν. ἐν γὰρ
 ἐνὶ ὄν καὶ ἐκ τούτου | μὴ μεταβαίνον ἐν τῷ αὐτῷ ἂν 146
 εἴη, ἐν ἑαυτῷ.' 'ἔστι γάρ.' 'τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ
 ἀεὶ ὄν ἐστὸς δῆπου ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι.' 'πάνυ γε.' 'τί
 δέ; τὸ ἐν ἑτέρῳ ἀεὶ ὄν οὐ τὸ ἐναντίον ἀνάγκη μηδέ-
 ποτ' ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι, μηδέποτε δὲ ὄν ἐν τῷ αὐτῷ
 μηδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς δὲ κινεῖσθαι;' 'οὕτως.' ἀνάγκη
 ἄρα τὸ ἔν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἀεὶ ὄν καὶ ἐν ἑτέρῳ,
 ἀεὶ κινεῖσθαι τε καὶ ἐστάναι.' φαίνεται.' καὶ μὴν
 ταῦτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον ἑαυτοῦ,
 καὶ | τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταῦτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, B
 εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.' 'πῶς;' 'πᾶν που
 πρὸς ἅπαν ὧδε ἔχει· ἢ ταῦτόν ἐστίν ἢ ἕτερον· ἢ ἐὰν
 μὴ ταῦτόν ἢ μὴδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἴη τούτου, πρὸς
 ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἴη.' φαίνεται.
 'ἄρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ αὐτοῦ μέρος ἐστίν;' 'οὐδαμῶς.'
 'οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος αὐτὸ αὐτοῦ ὅλον ἂν εἴη,
 πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.' 'οὐ γὰρ οἶόν τε.' 'ἀλλ' ἄρα
 ἕτερόν ἐστίν ἐνὸς τὸ ἔν;' 'οὐ δῆτα.' | 'οὐδ' ἄρα C
 ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἴη.' 'οὐ μέντοι.' 'εἰ οὖν μήτε
 ἕτερον μὴδ' ὅλον μὴτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐστίν,
 οὐκ ἀνάγκη ἤδη ταῦτόν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;' ἀνάγκη.
 'τί δέ; τὸ ἐτέρῳθι ὄν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ
 ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι,
 εἴπερ καὶ ἐτέρῳθι ἔσται;' 'ἔμοιγε δοκεῖ.' οὕτω μὴν
 ἐφάνη ἔχον τὸ ἔν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ὄν ἅμα καὶ ἐν
 ἑτέρῳ.' ἐφάνη γάρ.' ἕτερον ἄρα, ὡς ἔοικεν, εἴη
 ταύτη ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἔν.' 'ἔοικεν.' 'τί οὖν; | εἰ τοῦ D

τι ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἑτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται; ἀνάγκη.'

XVI. 'Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἐν ἐστίν, ἀπανθ' ἕτερα τοῦ ἐνός, καὶ τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν; 'πῶς δ' οὐ; 'ἕτερον ἄρα ἂν εἴη τὸ ἐν τῶν ἄλλων.' ἕτερον.' 'ὅρα δὴ αὐτό τε ταύτων καὶ τὸ ἕτερον ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις; 'πῶς δ' οὐ; 'ἢ οὖν ἐθελήσει ταύτων ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταύτῳ ποτὲ εἶναι; 'οὐκ ἐθελήσει.' 'εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν ταύτῳ μηδέποτε ἔσται, οὐδὲν ἔστι E τῶν ὄντων, ἐν ᾧ ἐστίν τὸ ἕτερον | χρόνον οὐδένα. εἰ γὰρ ὄντινοῦν εἴη ἐν τῷ, ἐκείνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταύτῳ εἴη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως; 'οὕτως.' 'ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ἐστίν, οὐδέποτε ἐν τινι τῶν ὄντων ἂν εἴη τὸ ἕτερον.' ἀληθῆ.' 'οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἐν οὔτε ἐν τῷ ἐνὶ ἐνείῃ ἂν τὸ ἕτερον.' 'οὐ γὰρ οὔν.' 'οὐκ ἄρα τῷ ἐτέρῳ γ' ἂν εἴη τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν οὐδὲ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἕτερα.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἴη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα τοῦ 147 ἑτέρου.' 'πῶς γάρ; | 'εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἔστι μήτε τῷ ἐτέρῳ, οὐ πάντη ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων; 'ἐκφεύγοι.' ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνός γε μετέχει τὰ μὴ ἐν. οὐ γὰρ ἂν μὴ ἐν ἦν, ἀλλὰ πῆ ἂν ἐν ἦν.' ἀληθῆ.' 'οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἴη ἄρα τὰ μὴ ἐν. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἐν ἦν παντά- πασι, ἀριθμὸν γε ἔχοντα.' 'οὐ γὰρ οὔν.' 'τί δέ; τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἄρα μόρια ἔστιν; ἢ κἂν οὕτω μετείχε τοῦ ἐνός τὰ μὴ ἐν; 'μετείχεν.' 'εἰ ἄρα πάντη τὸ B μὲν ἐν ἔστι, τὰ | δὲ μὴ ἐν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἐν τὸ ἐν εἴη οὔτε ὅλον ὡς μορίων. οὔτε αὖ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς μορίῳ τῷ ἐνί.' 'οὐ

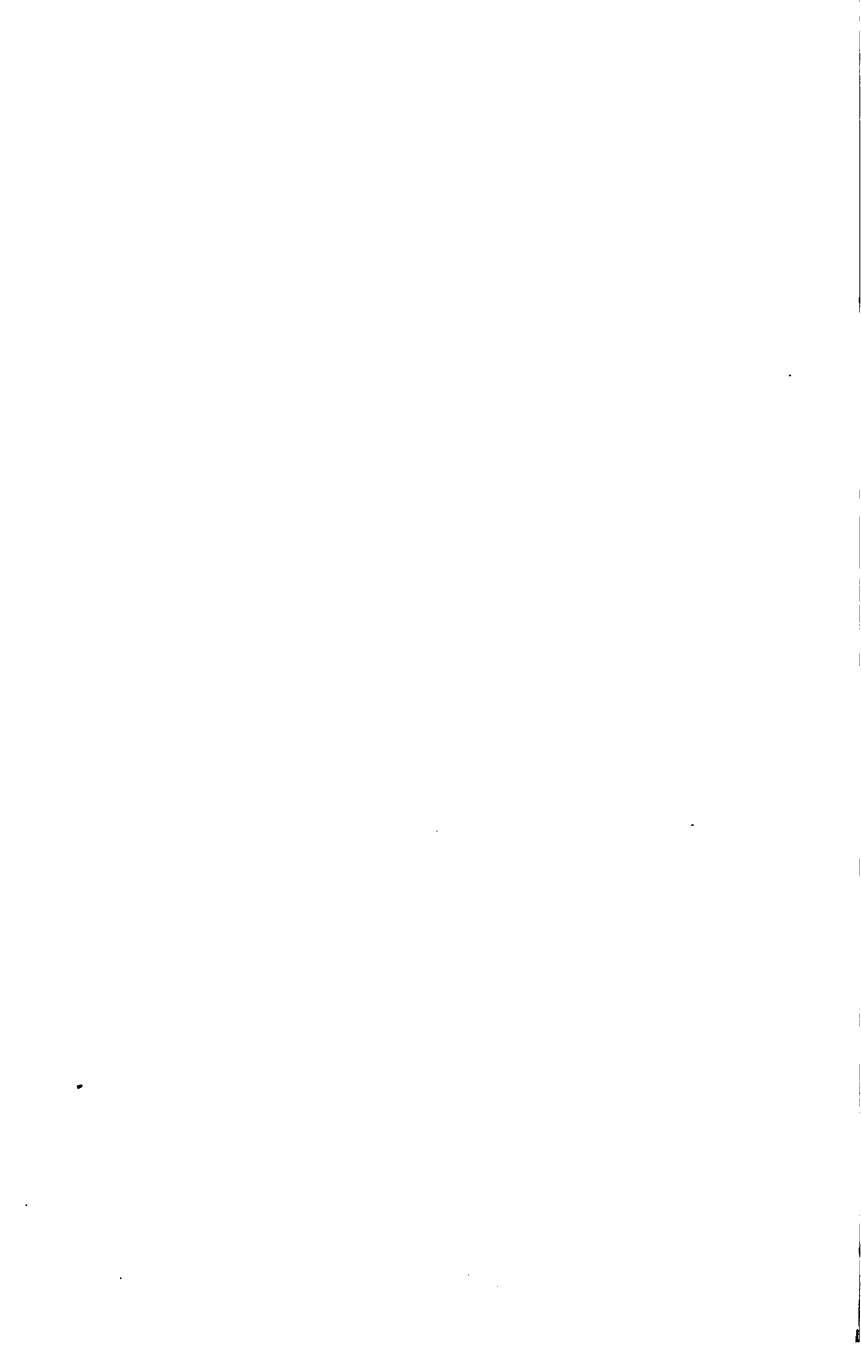

γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια μήτε ὄλα μήτε
 ἕτερα ἀλλήλων ταῦτὰ ἔσεσθαι ἀλλήλοις.' 'ἔφαμεν γάρ.'
 'φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἐν πρὸς τὰ μὴ ἐν οὕτως ἔχον τὸ
 αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;' 'φῶμεν.' 'τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν
 ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῶ.' 'κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ
 γε τοῦ λόγου.' 'ἄρ' οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον C
 ἑαυτῶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;' 'ἴσως.' 'ἐπειδὴ γοῦν
 ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη, καὶ τᾶλλά που ἕτερ' ἂν
 ἐκείνου εἶη.' 'τί μήν;' 'οὐκοῦν οὕτως ἕτερον τῶν
 ἄλλων, ὥσπερ καὶ τᾶλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε μᾶλλον
 οὔτε ἥττον;' 'τί γὰρ ἄν;' 'εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον μήτε
 ἥττον, ὁμοίως.' 'ναί.' 'οὐκοῦν ἢ ἕτερον εἶναι πέπονθε
 τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταῦτόν
 ἂν πεπονθότα εἶεν τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τᾶλλα |
 τῶ ἐνί.' 'πῶς λέγεις;' 'ᾧδε· ἐκαστον τῶν ὀνομάτων D
οὐκ ἐπὶ τινι καλεῖς;' 'ἔγωγε.' 'τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα
 εἰποῖς ἂν πλεονάκῃς ἢ ἄπαξ;' 'ἔγωγε.' 'πότερον οὖν
 ἐὰν μὲν ἄπαξ εἴπῃς, ἐκεῖνο προσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ
 τοῦνομα, ἐὰν δὲ πολλάκις, οὐκ ἐκεῖνο; ἢ ἐάντε ἄπαξ
 ἐάντε πολλάκις ταῦτόν ὄνομα φθέρῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε
 ταῦτόν καὶ λέγειν αἰεὶ;' 'τί μήν;' 'οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον
 ὄνομά ἐστὶν ἐπὶ τινι;' 'πάνυ γε.' 'ὅταν ἄρα αὐτὸ
 φθέρῃ, ἐάντε | ἄπαξ ἐάντε πολλάκις, οὐκ ἐπ' ἄλλω E
 οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάξεις ἢ ἐκεῖνο οὔπερ ἦν ὄνομα.'
 'ἀνάγκη.' 'ὅταν δὴ λέγωμεν, ὅτι ἕτερον μὲν τᾶλλα
 τοῦ ἐνός, ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον
 εἰπόντες οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἄλλῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνη τῇ
 φύσει αὐτὸ αἰεὶ λέγομεν, ἥσπερ ἦν τοῦνομα.' 'πάνυ
 μὲν οὖν.' 'ἢ ἄρα ἕτερον τῶν ἄλλων τὸ ἐν καὶ τᾶλλα |

148 τοῦ ἐνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπονθέναι οὐκ ἄλλο, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἴη τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις· τὸ δέ που ταῦτόν πεπονθὸς ὅμοιον· οὐχί;· 'ναί.' 'ἦ δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὅμοιον ἂν εἴη· ἅπαν γὰρ ἁπάντων ἕτερόν ἐστιν.' 'ἔοικεν.'

XVII. 'Ἀλλὰ μὴν τό γε ὅμοιον τῷ ἀνομοίῳ ἐναντίον.' 'ναί.' 'οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταύτῳ.' 'καὶ τοῦτο.' 'ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ B ἐν τοῖς ἄλλοις ταῦτόν.' | 'ἐφάνη γάρ.' 'τοῦναντίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι τὸ αὐτὸ τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων.' 'πάνυ γε.' 'ἦ γε μὴν ἕτερον, ὅμοιον ἐφάνη.' 'ναί.' 'ἦ ἄρα ταῦτόν, ἀνόμοιον ἐστὶ κατὰ τοῦναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει. ὁμοίου δέ που τὸ ἕτερον;' 'ναί.' 'ἀνομοιώσει ἄρα τὸ ταῦτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἐστὶ τῷ ἐτέρῳ.' 'ἔοικεν.' 'ὅμοιον C ἄρα καὶ ἀνόμοιον | ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὅμοιον, ἢ δὲ ταῦτόν, ἀνόμοιον.' 'ἔχει γὰρ οὖν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.' 'καὶ γὰρ τόνδε ἔχει.' 'τίνα;' 'ἦ ταῦτόν πέπονθε, μὴ ἄλλοτον πεπονθέναι, μὴ ἄλλοτον δὲ πεπονθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὅμοιον εἶναι· ἢ δ' ἄλλο πέπονθεν, ἄλλοτον, ἄλλοτον δὲ ὄν ἀνόμοιον εἶναι.' 'ἀληθῆ λέγεις.' 'ταῦτόν τε ἄρα ὄν τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφοτέρω καὶ καθ' ἐκάτερον, ὁμοίον τε ἂν εἴη καὶ D ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.' | 'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ ἐναντῷ ὡσαύτως, ἐπέπερ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἐναντῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφοτέρω καὶ κατὰ ἐκάτερον ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;' 'ἀνάγκη.' 'τί δὲ δὴ; περὶ τοῦ ἄπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ

ἄπτεσθαι περί πῶς ἔχει, σκοπεῖ.' 'σκοπῶ.' 'αὐτὸ γάρ
 πον ἐν ἑαυτῷ ὄλω τὸ ἐν ἐφάνη ὄν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐκοῦν
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν;' 'ναί.' 'ἦ μὲν ἄρα ἐν τοῖς
 ἄλλοις, | τῶν ἄλλων ἄπτοιτο ἄν. ἦ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, E
 τῶν μὲν ἄλλων ἀπειργοῖτο ἄπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ
 ἄπτοιτο ἄν ἐν ἑαυτῷ ὄν.' 'φαίνεται.' 'οὕτω μὲν δὴ
 ἄπτοιτο ἄν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.' 'ἄπτοιτο.'
 'τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πᾶν τὸ μέλλον ἄψεσθαι τινος
 ἐφεξῆς δεῖ κείσθαι ἐκείνῳ οὐ μέλλει ἄπτεσθαι, ταύτην
 τὴν ἔδραν κατέχον ἢ ἄν μετ' ἐκείνην ἦ, ἦ ἄν κέηται,
 ἄπτεται;' 'ἀνάγκη.' 'καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ
 αὐτοῦ ἄψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθύς μεθ' ἑαυτὸ κείσθαι,
 τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης, ἦ αὐτό ἐστιν.'
 'δεῖ γὰρ οὖν.' 'οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν |
 ἄν ταῦτα καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο. ἕως δ' 149
 ἄν ἦ ἐν, οὐκ ἐθελήσει;' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἢ αὐτὴ ἄρα
 ἀνάγκη τῷ ἐνὶ μήτε δύο εἶναι μήτε ἄπτεσθαι αὐτῷ
 αὐτοῦ.' 'ἢ αὐτῆ.' 'ἀλλ' οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἄψεται.'
 'τί δὴ;' 'ὅτι, φαμέν, τὸ μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὄν
 ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι, οὐ μέλλει ἄψεσθαι, τρίτον δὲ
 αὐτῶν ἐν μέσῳ μηδὲν εἶναι.' 'ἀληθῆ.' 'δύο ἄρα δεῖ
 τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἄψις εἶναι.' 'δεῖ.' 'ἐὰν
 δὲ τοῖν δυοῖν ὄροιιν τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ |
 μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἄψεις δύο.' 'ναί.' 'καὶ οὕτω δὴ B
 ἀεὶ ἐνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἄψις προσγίγνεται,
 καὶ συμβαίνει τὰς ἄψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν
 μιᾶ ἐλάττους εἶναι. ᾧ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησε
 τῶν ἄψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς
 ἄψεις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πα-
 σῶν τῶν ἄψεων πλεονεκτεῖ. ἤδη γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα

C | Ἐν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία ἄψις ταῖς ἄψεσιν.' 'ὀρθῶς.' 'ὅσα ἄρα ἐστὶ τὰ ὄντα τὸν ἀριθμὸν, αἰεὶ μιᾷ αἱ ἄψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.' 'ἀληθῆ.' 'εἰ δέ γε ἔν μόνον ἐστὶ, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν, ἄψις οὐκ ἂν εἴη.' 'πῶς γάρ;' 'οὐκοῦν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς οὔτε ἔν ἐστιν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐκ ἄρα ἔνεστιν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἑνὸς μὴ ἐνότος ἐν αὐτοῖς.' 'πῶς γάρ;' 'οὔτ' ἄρα ἔν ἐστὶ τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε ἄλλον ἀριθμοῦ |
D ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.' 'οὔ.' 'τὸ ἔν ἄρα μόνον ἔστιν [ἔν], καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἴη.' 'οὐ φαίνεται.' 'ἄψις ἄρα οὐκ ἔστι δυοῖν μὴ ὄντων.' 'οὐκ ἔστιν.' 'οὔτ' ἄρα τὸ ἔν τῶν ἄλλων ἄπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός, ἐπειπερ ἄψις οὐκ ἔστιν.' 'οὐ γάρ οὖν.' 'οὔτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἔν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἄπτεται τε καὶ οὐχ ἄπτεται.' 'ἔοικεν.'

XVIII. 'Ἀρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἕνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;' 'πῶς;' 'εἰ μείζον εἴη τὸ ἔν ἢ Ἐτᾶλλα ἢ | ἔλαττον, ἢ αὐτᾶλλα τοῦ ἑνός μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἔν εἶναι τὸ ἔν καὶ τὰ ἄλλα ἄλλα τοῦ ἑνός οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἴη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις· ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκάτερα ἰσότητα ἔχοιεν, ἴσα ἂν εἴη πρὸς ἀλλήλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἔν, σμικρότητα δὲ τᾶλλα, ὁποτέρῳ μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσεῖη, μείζον ἂν εἴη, ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;' 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν ἐστὸν γέ τινε τούτω εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; οὐ γάρ ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλοιν εἴτην
150 καὶ ἐν τοῖς οὐσίω ἐγγιγνοῖσθην.' 'πῶς γάρ ἂν;' | 'εἰ

as we have here the ... ..

ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἦτοι ἐν ὄλω ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνείη. ἀνάγκη. τί δ' εἰ ἐν ὄλω ἐγγίγνυτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὄλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη ἢ περιέχουσα αὐτό; δῆλον δὴ. ἄρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὔσα ἢ σμικρότης τῷ ἐνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἴη, περιέχουσα δὲ μείζων; πῶς δ' οὐ; δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν γε τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ μὴ τὰ ἐαυτῆς; ἀδύνατον. | ἐν μὲν ὄλω ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ ἂν εἴη σμικρότης, ἀλλ' εἶπερ, ἐν μέρει. ναί. οὐδέ γε ἐν παντὶ αὐτῷ μέρει. εἰ δὲ μὴ, ταῦτά ποιήσει ἄπερ πρὸς τὸ ὄλον. ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἂν ἀεὶ ἐνῆ. ἀνάγκη. οὐδενί ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλω ἐγγιγνομένη. οὐδέ τι ἔσται σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος. οὐκ ἔοικεν. οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ. μείζων γὰρ ἂν τι εἴη ἄλλο καὶ | πλὴν αὐτοῦ C μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ ἢ μέγα. τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἐνι. ἀληθῆ. ἀλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζων ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδὲ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ μεγέθους. οὐ γάρ. οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνός οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτὰ τούτω πρὸς | τὸ ἐν D ἔχεται τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλω, οὔτε αὐτὸ ἐν τούτοις οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζων ἂν οὐδ' ἔλαττον εἴη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον. οὐκ οὐ φαίνεται γε. ἄρ' οὖν, εἰ μήτε μείζων μήτε ἔλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη αὐτὸ

ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι; ἀνάγκη.
 οὐκοῦν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλή
 ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι. πῶς
 Ε γὰρ οὐ; | καὶ μὴν καὶ αὐτό γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ
 οὕτως ἂν ἔχοι· μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρό-
 τητα ἔχον οὐτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὐτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυ-
 τοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἴη ἑαυτῷ. πάνυ μὲν
 οὖν. τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν
 εἴη. φαίνεται. καὶ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ
 περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἐξωθεν, καὶ περιέχον μὲν μείζον
 151 ἂν ἑαυτοῦ εἴη, περιεχόμενον δὲ ἔλαττον, | καὶ οὕτω
 μείζον ἂν καὶ ἔλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν. εἴη
 γὰρ ἂν. οὐκοῦν καὶ τόδε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς
 τοῦ ἑνός τε καὶ τῶν ἄλλων; πῶς γὰρ οὐ; ἀλλὰ
 μὴν καὶ εἶναι που δεῖ τό γε ὄν αἰεὶ. ναί. οὐκοῦν
 τό γε ἐν τῷ ὄν ἐν μείζονι ἔσται ἔλαττον ὄν; οὐ γὰρ
 ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἑτέρῳ εἴη. οὐ γάρ. ἐπειδὴ δὲ
 οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἑνός, δεῖ
 δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλήλοις
 εἶναι, τὰ τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις, |
 Β ἢ μηδαμοῦ εἶναι; φαίνεται. ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν
 τοῖς ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός,
 περιέχοντα αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἔλαττον τῶν ἄλλων, περι-
 εχόμενον· ὅτι δὲ τὰ ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ, τὸ ἐν τῶν ἄλλων
 κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μείζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ
 ἑνός ἐλάττω. ἔοικεν. τὸ ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον
 καὶ ἔλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων.
 φαίνεται. καὶ μὴν εἴπερ μείζον καὶ ἔλαττον καὶ
 ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων
 C αὐτῷ | καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.

2000
1000
500
0

‘πῶς δ’ οὐ;’ ‘ἴσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἔλαττόνων, καὶ ἀριθμῶ ἔλαττον ἂν καὶ πλεόν εἴη αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ ταῦτά.’ ‘πῶς;’ ‘ὄνπερ μεῖζόν ἐστι, πλειόνων που καὶ μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν· ὅσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν· καὶ ὄν ἔλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταῦτά.’ ‘οὕτως.’ ‘οὐκοῦν ἑαυτοῦ μεῖζον καὶ ἔλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ | πλειόνων καὶ ἔλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ D μερῶν;’ ‘πῶς δ’ οὐ;’ ‘ἴσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῷ ἴσον ἂν τὸ πλῆθος αὐτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλεόν, ἔλαττόνων δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.’ ‘φαίνεται.’ ‘οὐκοῦν καὶ πρὸς τἄλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἔν; ὅτι μὲν μεῖζον αὐτῶν φαίνεται, ἀνάγκη πλεόν εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ πλῆθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὕτω δὴ αὖ, ὡς ἔοικε, τὸ | ἔν καὶ ἴσον E καὶ πλεόν καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.’ ‘ἔσται.’

XIX. ‘Ἄρ’ οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἔν, καὶ ἐστὶ τε καὶ γίνεταί νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον;’ ‘πῶς;’ ‘εἶναι μὲν που αὐτῷ ὑπάρχει, * εἴπερ ἔν ἐστίν.’ ‘ναί.’ ‘τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί ἐστίν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὥσπερ τὸ ἦν | μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὖ τὸ ἔσται μετὰ 152 τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;’ ‘ἔστι γάρ.’ ‘μετέχει μὲν ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι.’ ‘πάνυ γε.’ ‘οὐκοῦν πορευομένου τοῦ χρόνου;’ ‘ναί.’ ‘ἀεὶ ἄρα

- πρεσβύτερον γίγνεται ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον.' 'ἀνάγκη.' 'ἄρ' οὖν μεμνήμεθα, ὅτι νεωτέρου γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύτερον γίγνεται;' 'μεμνήμεθα.' 'οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γίγνεται
- B τὸ ἕν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου | ἑαυτοῦ πρεσβύτερον γίγνοιτο;' 'ἀνάγκη.' 'γίγνεται μὲν δὴ νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτως.' 'ναί.' 'ἔστι δὲ πρεσβύτερον ἄρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἢ γιγνόμενον τὸν μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που πορευόμενον γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν.' 'οὐ γάρ.' 'ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ
- C γίγνεσθαι πρεσβύτερον, | ἐπειδὴν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη πρεσβύτερον; προῖον γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖν ὑπὸ τοῦ νῦν. τὸ γὰρ προῖον οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι, τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ' ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, τοῦ τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.' 'ἀληθῆ.' 'εἰ δέ γε ἀνάγκη μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὴν κατὰ τοῦτο ἢ, ἐπίσχει ἀεὶ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε
- D τοῦτο | ὅτι ἂν τύχη γιγνόμενον.' 'φαίνεται.' 'καὶ τὸ ἕν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν, ἐπέσχειν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε πρεσβύτερον.' 'πάνυ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν οὐπερ ἐγίγνετο πρεσβύτερον, τούτου καὶ ἔστιν ἐγίγνετο δὲ αὐτοῦ;' 'ναί.' 'ἔστι δὲ τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον;' 'ἔστιν.' 'καὶ νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἔστι τὸ ἕν, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν.' 'ἀνάγκη.' 'τό γε
- E μὴν νῦν ἀεὶ | πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι ἔστι γὰρ ἀεὶ νῦν ὅτανπερ ἦ.' 'πῶς γὰρ οὐ;' 'ἀεὶ ἄρα

It will help become younger while it becomes the

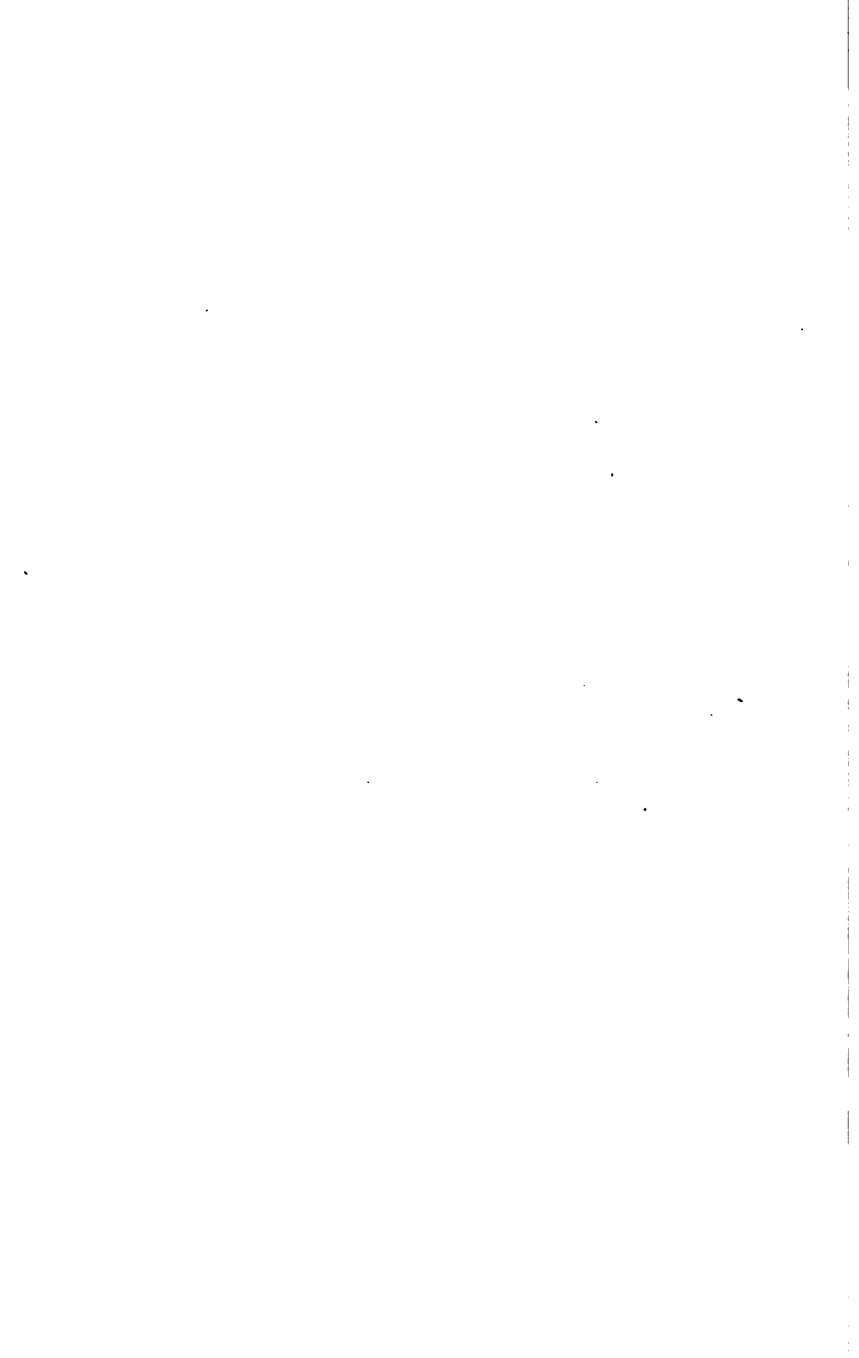

ἔστι τε καὶ γίννεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἔν. 'ἔοικεν.' 'πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίννεται, ἢ τὸν ἴσον;' 'τὸν ἴσον.' 'ἀλλὰ μὴν τὸν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὄν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει.' 'πῶς δ' οὐ;' 'τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν.' 'οὐ γάρ.' 'τὸ ἔν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ ὄν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἔστιν οὐδὲ γίννεται.' 'οὐ μοι δοκεῖ.' 'τί δέ; τῶν ἄλλων;' | 'οὐκ ἔχω λέγειν.' 'τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ 153 ἄλλα τοῦ ἑνός, εἶπερ ἕτερά ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλείω ἐστὶν ἑνός· ἕτερον μὲν γὰρ ὄν ἐν ἄν ἦν· ἕτερα δὲ ὄντα πλείω ἑνός ἐστι καὶ πλῆθος ἄν ἔχοι.' 'ἔχοι γὰρ ἄν.' 'πλῆθος δὲ ὄν ἀριθμοῦ πλείονος ἄν μετέχοι ἢ τοῦ ἑνός.' 'πῶς δ' οὐ;' 'τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν τὰ πλείω γίννεσθαι τε καὶ γεγρονέναι πρότερον, ἢ τὰ ἐλάττω;' 'τὰ ἐλάττω.' 'τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἔν. ἢ γάρ;' 'ναί.' 'πάντων | ἄρα τὸ ἔν B πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμῶν ἐχόντων. ἔχει δὲ καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀριθμῶν, εἶπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν.' 'ἔχει γάρ.' 'πρῶτον δέ γε, οἶμαι, γεγρονὸς πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον· τὰ δ' ὕστερον γεγρονότα νεώτερα τοῦ πρότερον γεγρονότος· καὶ οὕτως ἄν εἴη τὰ ἄλλα νεώτερα τοῦ ἑνός, τὸ δὲ ἔν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων.' 'εἴη γὰρ ἄν.'

XX. 'Τί δὲ τόδε; ἄρ' ἄν εἴη τὸ ἔν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ γεγρονός, ἢ ἀδύνατον;' 'ἀδύνατον.' 'ἀλλὰ μὴν | μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἔν, εἰ δὲ μέρη, καὶ C ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον.' 'ναί.' 'οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίννεται, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑνός καὶ

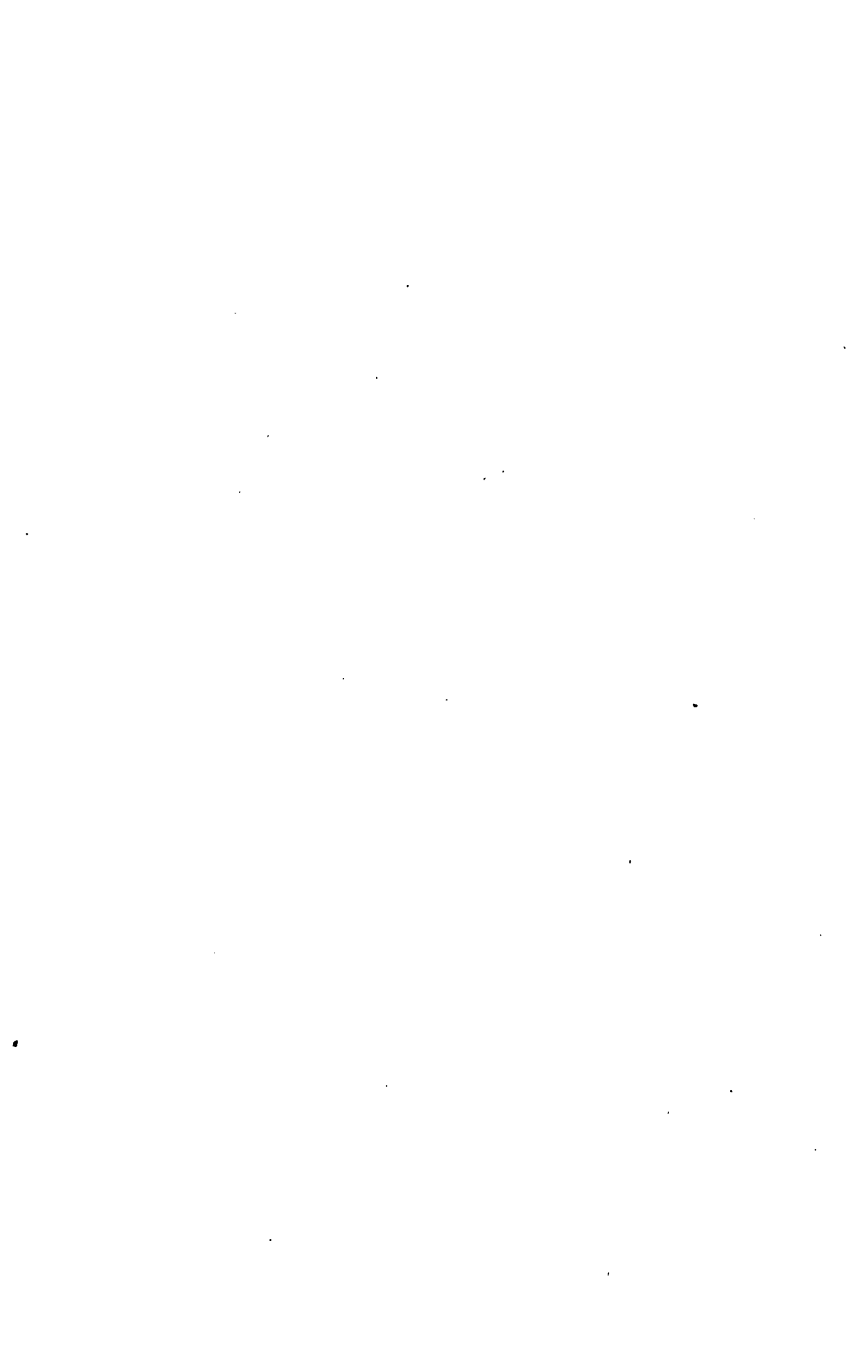
ἐκάστου τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τᾶλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους;’ ‘τί μὴν;’ ‘καὶ μὴν μόριά γε φήσομεν ταῦτ’ εἶναι πάντα τᾶλλα τοῦ ὄλου τε καὶ ἐνός, αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγυμέναι ἐν τε καὶ ὄλου.’ ‘φήσομεν γάρ.’ ‘τελευτῇ δέ γε, οἶμαι, ὕστατον γίγνεται· τούτῳ δ’ ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίγνεσθαι· | D ὥστ’ εἴπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίγνεσθαι, ἅμα τῇ τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἴη γίγνεσθαι.’ ‘φαίνεται.’ ‘νεώτερον ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστὶ, τὰ δ’ ἄλλα τοῦ ἐνός πρεσβύτερα.’ ‘οὕτως αὖ μοι φαίνεται.’ ‘τί δὲ δὴ; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος ὀτιοῦν τοῦ ἐνός ἢ ἄλλου ὀτιοῦν, ἐάνπερ μέρος ἦ, ἀλλὰ μὴ μέρος, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι, μέρος γε ὄν;’ ‘ἀνάγκη.’ ‘οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ E πρῶτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ’ | ἂν καὶ ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνομένων, ὅτι περ ἂν προσγίγνηται ὀτιοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ ἐσχάτον διελθὸν ὄλου ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει.’ ‘ἀληθῆ.’ ‘πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ ἐν. ὥστ’ εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἐν, οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονὸς 154 ἂν εἴη, ἀλλ’ ἅμα. καὶ | κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἐν τῶν ἄλλων οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἴη, οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός· κατὰ δὲ τὸν πρόσθεν πρεσβυτερόν τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως.’ ‘πάνυ μὲν οὖν.’ ‘ἐστὶ μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ γεγονός. ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίγνεσθαι αὐτὸ πρεσβυτερόν τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, καὶ μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον γίγνεσθαι; ἄρα

ὥσπερ περὶ τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίνεσθαι
 ἔχει, ἢ ἐτέρως; | 'οὐκ ἔχω λέγειν.' 'ἀλλ' ἐγὼ τοσόνδε B
 γε, ὅτι εἰ καὶ ἔστι πρεσβύτερον ἕτερον ἐτέρου, γίνε-
 σθαί γε αὐτὸ πρεσβύτερον ἔτι, ἢ ὡς τὸ πρῶτον εὐθύδης
 γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ, οὐκ ἂν ἔτι δύναιτο,
 οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ἔτι νεώτερον γίνεσθαι· ἀνί-
 σοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὄρωσιν,
 ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.'
 'πῶς γὰρ οὐ;' 'οὐκ ἄρα τό γε ἔτι τοῦ '[ένδς] ὄντος
 γίγναι' ἂν ποτε | πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ C
 ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε
 πρεσβύτερον, τὸ δὲ νεώτερον, γίγνεται δ' οὐ.' 'ἀληθῆ.'
 'καὶ τὸ ἐν ἄρα ἔτι τῶν ἄλλων ὄντων οὐτε πρεσβύτερόν
 ποτε οὐτε νεώτερον γίγνεται.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ὄρα δέ,
 εἰ τῆδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα γίγνεται.' 'πῆ δῆ;'
 'ἢ τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρεσβύτερον καὶ τᾶλλα
 τοῦ ἐνός.' 'τί οὖν;' 'ὅταν τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύ-
 τερον ἦ, πλείω που χρόνον | γέγονεν ἢ τὰ ἄλλα.' 'ναί.' D
 'πάλιν δῆ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ
 προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ
 διοίσει τὸ πλεόν τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;' 'σμι-
 κροτέρῳ.' 'οὐκ ἄρα ἔστι, ὅτιπερ τὸ πρῶτον ἦν
 πρὸς τᾶλλα ἡλικίᾳ διαφέρον τὸ ἐν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ
 ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον χρόνον τοῖς ἄλλοις ἐλατ-
 τον ἀεὶ τῇ ἡλικίᾳ διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον· ἢ οὐ;'
 'ναί.' 'οὐκοῦν τό γε ἐλάττον διαφέρον | ἡλικίᾳ πρὸς E
 τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγναι' ἂν ἢ ἐν τῷ πρόσθεν
 πρὸς ἐκεῖνα, πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;' 'νεώ-
 τερον.' 'εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα
 πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;' 'πάνυ γε.' 'τὸ

μὲν νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίνεται πρὸς
 τὸ πρότερον γεγονὸς τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ
 οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίνεται ἀεὶ ἐκείνου πρε-
 σβύτερον· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν,
 155 τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. | τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ
 νεωτέρου νεώτερον γίνεται ὡσαύτως. ἴοντε γὰρ αὐ-
 τοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιον γίνεσθον,
 τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ
 πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ
 ἂν οἶω τε εἴτην. εἰ γὰρ γένοιντο, οὐκ ἂν ἔτι γίνοιντο,
 ἀλλ' εἴεν ἄν. νῦν δὲ γίνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλή-
 λων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων νεώτερον γί-
 νεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον γεγο-
 B νός, τὰ δὲ | ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα
 γέρονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τἄλλα οὕτω
 πρὸς τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη
 καὶ πρότερα γεγονότα.' 'φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.'
 'οὐκοῦν ἢ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἐτέρου πρεσβύτερον γί-
 νεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἴσφ ἀριθμῷ ἀλλήλων
 ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον
 γίνοιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τἄλλα τοῦ ἐνός· ἢ
 δὲ ἄλλω ἀεὶ μορῷ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν |
 C ὕστερων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτη
 δὴ ἀνάγκη πρεσβυτέρά τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γί-
 νεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν ἄλλων;
 'πάνυ μὲν οὖν.' 'κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
 τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον
 ἔστι τε καὶ γίνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώ-
 2 τερον οὐτ' ἔστιν οὔτε γίνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν
 ἄλλων.' 'παντελῶς μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δὲ χρόνου

MS The relation between $\mathbb{R}^n$ & $\mathbb{R}^m$ especially in
 relation to knowledge (i)
 and to language (ii)

1954

In (i) $\mathbb{R}^n$ and $\mathbb{R}^m$:

- x. a whole has not parts as $\mathbb{R}^n$ is smaller in
 size than $\mathbb{R}^m$.
- 3. $\mathbb{R}^n$ is smaller than $\mathbb{R}^m$ (the whole is larger
 than $\mathbb{R}^n$, same different equal unequal greater smaller)
- ✓ Cantor's proof of it
 it cannot be named ...

In (ii) $\mathbb{R}^n$ and $\mathbb{R}^m$:

- x. $\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$ (the whole is larger
 than $\mathbb{R}^n$, same different equal unequal greater smaller)
- 3. $\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$ (the whole is larger
 than $\mathbb{R}^n$, same different equal unequal greater smaller)
- x. $\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

In (iii) $\mathbb{R}^n$ and $\mathbb{R}^m$:

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

$\mathbb{R}^n$ is not smaller than $\mathbb{R}^m$

Πρὸς κείνους ὅτι ἀνίψευται καὶ ἀνεπίσημοι: - ἡ
ἀκρίβεια αὐτῆς ἐστὶν ὅτι οὐ πολλὰ ἀνίψευται. Ὁ
ὄχι καὶ μετὰ ἐν ἀπολλύουσιν ἀφίρησις ἐνεργητικῆς Ἀδ.

μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ πρῆβύτερόν τε καὶ | νεώτερον D
γίνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ
τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου μετέχει; 'ἀνάγκη.'
'ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐγίγνετο καὶ
γίγνεται καὶ γενήσεται.' 'τί μήν;' 'καὶ εἴη ἂν τι
ἐκείνω καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.' 'πάνυ
γε.' 'καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἰ-
σθησις, εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα
πράττομεν.' 'ὀρθῶς λέγεις.' 'καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος
ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ |
καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ E
περὶ τὸ ἐν ἔστιν.' 'παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως.'

XXI. "Ἐτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν
οἶον διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὄν
καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρό-
νον, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ'
οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὐ ποτὲ οὐσίας; 'ἀνάγκη.' 'ἄρ'
οὖν, ὅτε μετέχει, οἶόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ
ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν; 'οὐχ οἶόν τε.' 'ἐν ἄλλῳ
ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ
ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.' | 'ὀρ- 156
θῶς.' 'οὐκοῦν ἔστι καὶ οὕτως ^{ἡμεῖς} 'χρόνος,' ὅτε μεταλαμ-
βάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς
οἶόν τε ἔσται ποτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, ποτὲ δὲ μὴ
ἔχειν, εἴαν μὴ ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίη; 'οὐ-
δαμῶς.' 'τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἄρα γε οὐ γί-
γνεσθαι καλεῖς; 'ἔγωγε.' 'τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας
ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι; 'καὶ πάνυ γε.' 'τὸ ἐν δὴ, ὡς
ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφιέν οὐσίαν γίγνεται τε καὶ
ἀπόλλυται.' 'ἀνάγκη.' 'ἐν δὲ καὶ πολλὰ | ὄν καὶ B

Supplement to the Parmenides. The same is the case with the other.

γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γί-
 γνηται ἔν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλὰ,
 τὸ ἔν εἶναι ἀπόλλυται; 'πάνυ γε.' 'ἔν δὲ γιγνόμενον
 καὶ πολλὰ ἄρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρί-
 νεσθαι;' 'πολλή γε.' 'καὶ μὴν ἀνόμοιον γε καὶ ὁμοιον
 ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;' 'ναί.'
 'καὶ ὅταν μείζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, ἀυξάνεσθαι τε
 C καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;' | 'οὕτως.' 'ὅταν δὲ κινού-
 μενόν τε ἴσθηται καὶ ὅταν ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι
 μεταβάλλῃ, δεῖ δὴ πού αὐτό γε μηδ' ἔν ἐνὶ χρόνῳ
 εἶναι.' 'πῶς δὴ;' 'ἐστὸς τε πρότερον ὕστερον κινεῖ-
 σθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἐστάναι, ἄνευ
 μὲν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἶόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.'
 'πῶς γάρ;' 'χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἶόν
 τε ἅμα μῆτε κινεῖσθαι μῆτε ἐστάναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.'
 'οὐκ εἰκός.' 'πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἐστὸς
 D ἂν οὔτε κινούμενον μεταβάλλοι, | οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν.'
 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον ταῦτο, ἐν ᾧ
 τότ' ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει;' 'τὸ ποῖον δὴ;' 'τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν,
 ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἐκ γε
 τοῦ ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινή-
 σεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὐτῇ
 φύσις ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεώς τε
 E καὶ στάσεως, | ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην
 δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ
 ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι.' 'κινδυνεύει.'
 'καὶ τὸ ἔν δὴ, εἴπερ ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι
 ἂν ἐφ' ἑκάτερα· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφοτέρα ποιοῖ·

μεταβαλλειν
 οὐκ εἰκός
 μεταβαλλειν

καὶ ἐν χρόνῳ

μεταβαλλειν
 οὐκ εἰκός
 μεταβαλλειν

• The point is you can't have the best of both worlds

μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἴη, οὐδὲ κινούτ' ἂν τότε, οὐδ' ἂν σταίη. 'οὐ γάρ.' 'ἄρ' οὖν οὐτῶ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι μεταβάλλῃ | ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίνε- 157 σθαι, μεταξὺ τινῶν τότε γίνεται κινήσεών τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίνεται οὔτε ἀπόλλυται;' 'ἔοικε γοῦν.' 'κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἴδν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἑν οὔτε ἑν ἔστιν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὅμοιον ἴδν οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα | καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία ἴδν B οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀξανάμενον οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἴη ἂν.' 'οὐκ ἔοικε.' 'ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἑν, εἰ ἔστιν.' 'πῶς δ' οὐ;'

XXII. 'Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οὐ σκεπτόεν;' 'σκεπτόεν.' 'λέγωμεν δὴ, ἐν εἰ ἔστι, τᾶλλα τοῦ ἑνὸς τί χρὴ πεπονθέναι;' 'λέγωμεν.' 'οὐκοῦν ἐπειπερ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἔστιν, οὔτε τὸ ἑν ἔστι τᾶλλα· οὐ γάρ ἂν ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἦν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ | μὴν στέρεται γε παντάπασι τοῦ ἑνὸς C τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πῆ.' 'πῆ δὴ;' 'ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς μόρια ἔχοντα ἄλλα ἔστιν· εἰ γὰρ μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἑν εἴη.' 'ὀρθῶς.' 'μόρια δέ γε, φαιμέν, τούτου ἔστιν, ὃ ἂν ὄλον ἦ.' 'φαιμέν γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε ὄλον ἑν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μόρια τὰ μόρια. ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν

Can mesi epikritē be at ...

μόριον χρή εἶναι, ἀλλὰ ὄλου.' 'πῶς τοῦτο;' 'εἴ τι πολλῶν μόριον εἶη, ἐν οἷς αὐτὸ εἶη, ἑαυτοῦ τε δὴ
D που | μόριον ἔσται, ὃ ἔστιν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων δὴ ἑνὸς ἑκάστου, εἴπερ καὶ πάντων. ἑνὸς γὰρ μὴ ὄν μόριον, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ οὕτως ἑνὸς ἑκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἑκάστου οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων τούτων τι εἶναι, ὅν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον καὶ ἄλλο ὅτιον ἀδύνατον.' 'φαίνεται γε δὴ.' 'οὐκ ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ
E μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνὸς τινος, ὃ καλοῦμεν | ὄλου, ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός, τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἶη.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἰ ἄρα τᾶλλα μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἑνὸς μετέχοι.' 'πάνυ γε.' 'ἐν ἄρα ὄλου τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι τᾶλλα τοῦ ἑνός.' 'ἀνάγκη.' 'καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ μορίου γε ἑκάστου ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ τοῦτο ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἑνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μό-
158 ριὸν ἔστι, | τό γε ἕκαστον εἶναι ἐν δὴ που σημαίνει, ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ ἕκαστον ἔσται.' 'ὀρθῶς.' 'μετέχοι δὲ γε ἂν τοῦ ἑνός δῆλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἑν· οὐ γὰρ ἂν μετείχεν, ἀλλ' ἦν ἂν αὐτὸ ἑν· νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλὴν αὐτῷ τῷ ἐνὶ ἀδύνατόν που.' 'ἀδύνατον.' 'μετέχειν δὲ γε τοῦ ἑνός ἀνάγκη τῷ τε ὄλω καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ὄλου ἔσται, οὐ μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον ἐν μόριον τοῦ ὄλου, οὐ ἂν ἦ μόριον ὄλου.' 'οὕτως.'
B 'οὐκοῦν ἕτερα | ὄντα τοῦ ἑνός μεθέξει τὰ μετέχοντα αὐτοῦ;' 'πῶς δ' οὐ;' 'τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἑνός πολλὰ που ἂν εἶη. εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἑνὸς πλείω εἶη τᾶλλα

This is a possibility of the way in which a Government
concerned - being of almost unaltered, the is a kind
of great importance

μὲν νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίνεται πρὸς
 τὸ πρότερον γεγονὸς τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ
 οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίνεται ἀεὶ ἐκείνου πρε-
 σβύτερον· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν,
 155 τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. | τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ
 νεωτέρου νεώτερον γίνεται ὡσαύτως. ἴοντε γὰρ αὐ-
 τοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιν γίνεσθον,
 τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ
 πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ
 ἂν οἶω τε εἴτην. εἰ γὰρ γένοιντο, οὐκ ἂν ἔτι γίνοιντο,
 ἀλλ' εἴεν ἄν. νῦν δὲ γίνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλή-
 λων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων νεώτερον γί-
 ννεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον γεγο-
 B νός, τὰ δὲ | ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα
 γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τἄλλα οὕτω
 πρὸς τὸ ἐν ἰσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη
 καὶ πρότερα γεγονότα.' 'φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.'
 'οὐκοῦν ἤ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἐτέρου πρεσβύτερον γί-
 ννεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἰσφ ἀριθμῶ ἀλλήλων
 ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον
 γίνοιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τἄλλα τοῦ ἐνός· ἢ
 δὲ ἄλλω ἀεὶ μορῶ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν |
 C ὕστερων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτη
 δὴ ἀνάγκη πρεσβυτερά τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γί-
 ννεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν ἄλλων;
 'πάνυ μὲν οὖν.' 'κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
 τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον
 ἔστι τε καὶ γίννεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώ-
 τερον οὔτ' ἔστιν οὔτε γίννεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν
 ἄλλων.' 'παντελῶς μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δὲ χρόνου

MS The relation between ξ and η especially in relation to knowledge - (i) and to language (ii)

ξ and η
 ξ is η or η is ξ

In (i) ξ is η and vice versa

- x. if a whole has not parts is whether is whether in of its members.
- 3. whether members of the whole are (the whole is many not 2 more) some different equal unequal greater less
- y. Can't be separated if it cannot be named

In (ii) ξ is η and vice versa

- x. if a whole has parts is whether is whether in of its members
- 3. whether members of the whole are (the whole is many not 2 more) some different equal unequal greater less
- y. Can't be separated if it cannot be named

In (iii) ξ is η and vice versa

In (iv) ξ is η and vice versa

In (v) ξ is η and vice versa

In (vi) ξ is η and vice versa

Πῶς γινώσκω ὅτι ἀνέφερον καὶ ἀπέφερον: - ἢ
 ἢ ἀποφ. ὡς ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν οὐ πολλῶν ἀνέφερον. ὅτι
 οὐ γὰρ μετὰ τὴν ἐν ἀποφ. ἀφίενται ἀνεφερόντων Ἀπ.

↑

μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ πρεσβύτερόν τε καὶ | νεώτερον D
 γίνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ
 τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἶπερ χρόνου μετέχει;' ἀνάγκη.
 ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐγίνετο καὶ
 γίνεται καὶ γενήσεται.' τί μήν;' καὶ εἴη ἂν τι
 ἐκείνω καὶ ἐκείνῳ, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.' πάνν
 γε.' καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἵ-
 σθησις, εἶπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα
 πράττομεν.' ὀρθῶς λέγεις.' καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος
 ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὄσαπερ |
 καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ E
 περὶ τὸ ἐν ἔστιν.' παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως.'

XXI. Ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν
 οἶον διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὄν
 καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρό-
 νου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ'
 οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὐ ποτὲ οὐσίας;' ἀνάγκη.' ἄρ'
 οὖν, ὅτε μετέχει, οἶον τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ
 ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν;' οὐχ οἶόν τε.' ἐν ἄλλῳ
 ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ
 ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.' | ὄρ- 156
 θῶς.' οὐκοῦν ἔστι καὶ οὕτως ἡμεῖς χρόνος, ὅτε μεταλαμ-
 βάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς
 οἶόν τε ἔσται ποτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, ποτὲ δὲ μὴ
 ἔχειν, εἰ μὴ ποτε καὶ λαμβάνη αὐτὸ καὶ ἀφίη;' οὐ-
 δαμῶς.' τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἄρα γε οὐ γί-
 γνεσθαι καλεῖς;' ἔγωγε.' τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας
 ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι;' καὶ πάνν γε.' τὸ ἐν δὴ, ὡς
 ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφιέν οὐσίαν γίνεται τε καὶ
 ἀπόλλυται.' ἀνάγκη.' ἐν δὲ καὶ πολλὰ | ὄν καὶ B

supplement to the Parmenides. in various editions of the text.

γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γί-
 γνηται ἓν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλὰ,
 τὸ ἓν εἶναι ἀπόλλυται; 'πάνυ γε.' 'ἓν δὲ γιγνόμενον
 καὶ πολλὰ ἄρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρί-
 νεσθαι;' 'πολλή γε.' 'καὶ μὴν ἀνόμοιον γε καὶ ὁμοιον
 ὅταν γίγηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;' 'ναί.'
 'καὶ ὅταν μείζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, ἀυξάνεσθαι τε
 C καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;' | 'οὕτως.' 'ὅταν δὲ κινού-
 μενόν τε ἴσσηται καὶ ὅταν ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι
 μεταβάλλῃ, δεῖ δὴ πον αὐτό γε μηδ' ἐν ἐνὶ χρόνῳ
 εἶναι.' 'πῶς δὴ;' 'ἐστὸς τε πρότερον ὕστερον κινεῖ-
 σθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἐστάναι, ἄνευ
 μεν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἶόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.'
 μεταβαλλῶν
 καὶ μεταβαλλῶν
 καὶ μεταβαλλῶν
 'πῶς γάρ;' 'χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἶόν
 τε ἅμα μῆτε κινεῖσθαι μῆτε ἐστάναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 καὶ μεταβαλλῶν
 'ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.'
 'οὐκ εἰκός.' 'πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἐστὸς
 D ἂν οὔτε κινούμενον μεταβάλλοι, | οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν.'
 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον ταῦτο, ἐν ᾧ
 τότ' ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει;' 'τὸ ποῖον δὴ;' 'τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν,
 ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἐκ γε
 τοῦ ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινή-
 σεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὐτῇ
 φύσει ἄτοπος τις ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεως τε
 E καὶ στάσεως, | ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην
 δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ
 ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι.' 'κινδυνεύει.'
 'καὶ τὸ ἓν δὴ, εἴπερ ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι
 ἂν ἐφ' ἑκάτερα· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφοτέρα ποιοῖ·

The point is you cannot have the act without the process.

μεταβάλλον δ' εξαίφνης μεταβάλλει, και ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενί χρόνῳ ἂν εἴη, οὐδὲ κινουτ' ἂν τότε, οὐδ' ἂν σταίη.' 'οὐ γάρ.' 'ἄρ' οὖν οὕτω και πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι μεταβάλλῃ | ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίνε- 157 σθαι, μεταξὺ τινων τότε γίνεταί κινήσεών τε και στάσεων, και οὔτε ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίνεταί οὔτε ἀπόλλυται;' 'ἔοικε γοῦν.' 'κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον και ἐξ ἐνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν και ἐκ πολλῶν ἐφ' ἓν οὔτε ἓν ἔστιν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. και ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον και ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὅμοιον ἰὸν οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· και ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα | και ἐπὶ ἴσον και εἰς τὰ ἐναντία ἰὸν B οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀξανάμενον οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἴη ἄν.' 'οὐκ ἔοικε.' 'ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἓν, εἰ ἔστιν.' 'πῶς δ' οὐ;'

XXII. 'Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἓν εἰ ἔστιν, ἄρα οὐ σκεπτέον;' 'σκεπτέον.' 'λέγωμεν δὴ, ἓν εἰ ἔστι, τἄλλα τοῦ ἐνὸς τί χρῆ πεπονθέναι;' 'λέγωμεν.' 'οὐκοῦν ἐπέπερ ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἔστιν, οὔτε τὸ ἓν ἔστι τἄλλα· οὐ γάρ ἂν ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἦν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ | μὴν στέρεται γε παντάπασι τοῦ ἐνὸς C τἄλλα, ἀλλὰ μετέχει πῆ.' 'πῆ δὴ;' 'ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς μόρια ἔχοντα ἄλλα ἔστιν· εἰ γάρ μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἓν εἴη.' 'ὀρθῶς.' 'μόρια δὲ γε, φαιμέν, τούτου ἔστιν, ὃ ἂν ὄλον ἦ.' 'φαιμέν γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε ὄλον ἓν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὐ ἔσται μόρια τὰ μόρια. ἕκαστον γάρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν

Can men perceive the whole of the whole?

μόριον χρή εἶναι, ἀλλὰ ὄλου.' 'πῶς τοῦτο;' 'εἴ τι πολλῶν μόριον εἴη, ἐν οἷς αὐτὸ εἴη, ἑαυτοῦ τε δὴ
D που | μόριον ἔσται, ὃ ἔστιν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων
δὴ ἑνὸς ἑκάστου, εἴπερ καὶ πάντων. ἑνὸς γὰρ μὴ ὄν
μόριον, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ οὕτως ἑνὸς
ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἑκάστου
οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων
τούτων τι εἶναι, ὧν οὐδενὸς οὐδὲν ἔστι, καὶ μόριον
καὶ ἄλλο ὅτιοῦν ἀδύνατον.' 'φαίνεται γε δὴ.' 'οὐκ
ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ
E μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνὸς τινος, ὃ καλοῦμεν | ὄλου,
ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός, τούτου μόριον ἂν τὸ
μόριον εἴη.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἰ ἄρα τᾶλλα
μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἑνὸς μετέχοι.' 'πάννυ
γε.' 'ἐν ἄρα ὄλου τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
τᾶλλα τοῦ ἑνός.' 'ἀνάγκη.' 'καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ
μορίου γε ἑκάστου ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ τοῦτο
ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἑνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μό-
158 ρίον ἔστι, | τό γε ἕκαστον εἶναι ἐν δὴ που σημαίνει,
ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ
ἕκαστον ἔσται.' 'ὀρθῶς.' 'μετέχοι δὲ γε ἂν τοῦ ἑνός
δηλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετεῖχεν, ἀλλ'
ἦν ἂν αὐτὸ ἐν· νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλὴν αὐτῶ τῶ
ἐνὶ ἀδύνατόν που.' 'ἀδύνατον.' 'μετέχειν δὲ γε τοῦ
ἑνός ἀνάγκη τῶ τε ὄλω καὶ τῶ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ
ἐν ὄλου ἔσται, οὗ μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον
ἐν μόριον τοῦ ὄλου, οὗ ἂν ἦ μόριον ὄλου.' 'οὕτως.'
B 'οὐκοῦν ἕτερα | ὄντα τοῦ ἑνός μεθέξει τὰ μετέχοντα
αὐτοῦ;' 'πῶς δ' οὐ;' 'τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἑνός πολλὰ
που ἂν εἴη. εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἑνὸς πλείω εἴη τᾶλλα

This is a preliminary of the way in which a EV is to be
conducted - being that most are subject to the same kind
of great importance

μὲν νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς
 τὸ πρότερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ
 οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται ἀεὶ ἐκείνου πρε-
 σβύτερον· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν,
 155 τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. | τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ
 νεωτέρου νεώτερον γίγνεται ὡσαύτως. ἴοντε γὰρ αὐ-
 τοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιν γίγνεσθον,
 τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ
 πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ
 ἂν οἶω τε εἶτην. εἰ γὰρ γένοιντο, οὐκ ἂν ἔτι γίγνοιντο,
 ἀλλ' εἴεν ἄν. νῦν δὲ γίγνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλή-
 λων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων νεώτερον γί-
 γνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον γεγο-
 B νός, τὰ δὲ | ἄλλα τοῦ ἐνός πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα
 γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τἄλλα οὕτω
 πρὸς τὸ ἐν ἰσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη
 καὶ πρότερα γεγονότα.' 'φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.'
 'οὐκοῦν ἦ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον γί-
 γνεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἰσφ ἀριθμῶ ἀλλήλων
 ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον
 γίγνοιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τἄλλα τοῦ ἐνός· ἦ
 δὲ ἄλλω ἀεὶ μορῶ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν |
 C ὕστερων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτη
 δὴ ἀνάγκη πρεσβυτέρὰ τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γί-
 γνεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν ἄλλων;
 'πάνν μὲν οὖν.' 'κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
 τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον
 ἔστι τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώ-
 x τερον οὔτ' ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν
 ἄλλων.' 'παντελῶς μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δὲ χρόνου

NB the relation between $\epsilon\kappa\alpha\iota\nu\alpha$ & $\epsilon\pi\alpha\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ especially in relation to knowledge - (i) and to language (ii)

$\epsilon\iota\varsigma\upsilon\epsilon\sigma\tau\iota\nu$

2. (i) $\epsilon\iota\varsigma\upsilon\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ and $\eta\alpha\lambda\lambda\alpha$
 x is not a whole has not parts is whether something is of the same nature.
 3. neither member of the antithesis (the middle is many) $\eta\alpha\lambda\lambda\alpha$ more; some different $\epsilon\iota\varsigma\upsilon\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ and $\eta\alpha\lambda\lambda\alpha$ are different
 ✓ Can't proceed to it it cannot be named ...

- (ii) in what part ...
 x is not a whole has not parts ... $\epsilon\iota\varsigma\upsilon\epsilon\sigma\tau\iota\nu$
 3. ...
 x is not a whole ...

... ..

... ..

... ..

... ..

Περὶ τῆς ἐπιφάνειας καὶ τῆς ἀφάνειας: - ἡ
ἐπιφάνεια, ὡς ἔστι ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐστὶν ἡ οὐρανοῦ. Ὁ
ὄντας ἐπιφάνεια ἐν τῷ οὐρανῷ ἀφάνεια ἐπιφάνεια ἄφ.

μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ πρεσβύτερόν τε καὶ | νεώτερον D
γίνεσθαι, ἄφ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ
τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου μετέχει; 'ἀνάγκη.'
'ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐγίγνετο καὶ
γίγνεται καὶ γενήσεται.' 'τί μήν;' 'καὶ εἴη ἂν τι
ἐκείνω καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.' 'πάνν
γε.' 'καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἰ-
σθησις, εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα
πράττομεν.' 'ὀρθῶς λέγεις.' 'καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος
ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὄσαπερ |
καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ E
περὶ τὸ ἐν ἔστιν.' 'παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως.'

XXI. "Ἐτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν
οἶον διεληλύθαμεν, ἄφ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὄν
καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρό-
νου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ'
οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὐ ποτὲ οὐσίας; 'ἀνάγκη.' 'ἄφ'
οὖν, ὅτε μετέχει, οἶόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ
ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν; 'οὐχ οἶόν τε.' 'ἐν ἄλλῳ
ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ
ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.' | 'ὄρ- 156
θῶς.' 'οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος ^{ἡμεῖς} χρόνος,' ὅτε μεταλαμ-
βάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς
οἶόν τε ἔσται ποτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, ποτὲ δὲ μὴ
ἔχειν, ἐὰν μὴ ποτε καὶ λαμβάνη αὐτὸ καὶ ἀφή; 'οὐ-
δαμῶς.' 'τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἄρα γε οὐ γί-
γνεσθαι καλεῖς; 'ἔγωγε.' 'τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας
ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι; 'καὶ πάνν γε.' 'τὸ ἐν δὴ, ὡς
ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφιέν οὐσίαν γίγνεται τε καὶ
ἀπόλλυται.' 'ἀνάγκη.' 'ἐν δὲ καὶ πολλὰ | ὄν καὶ B

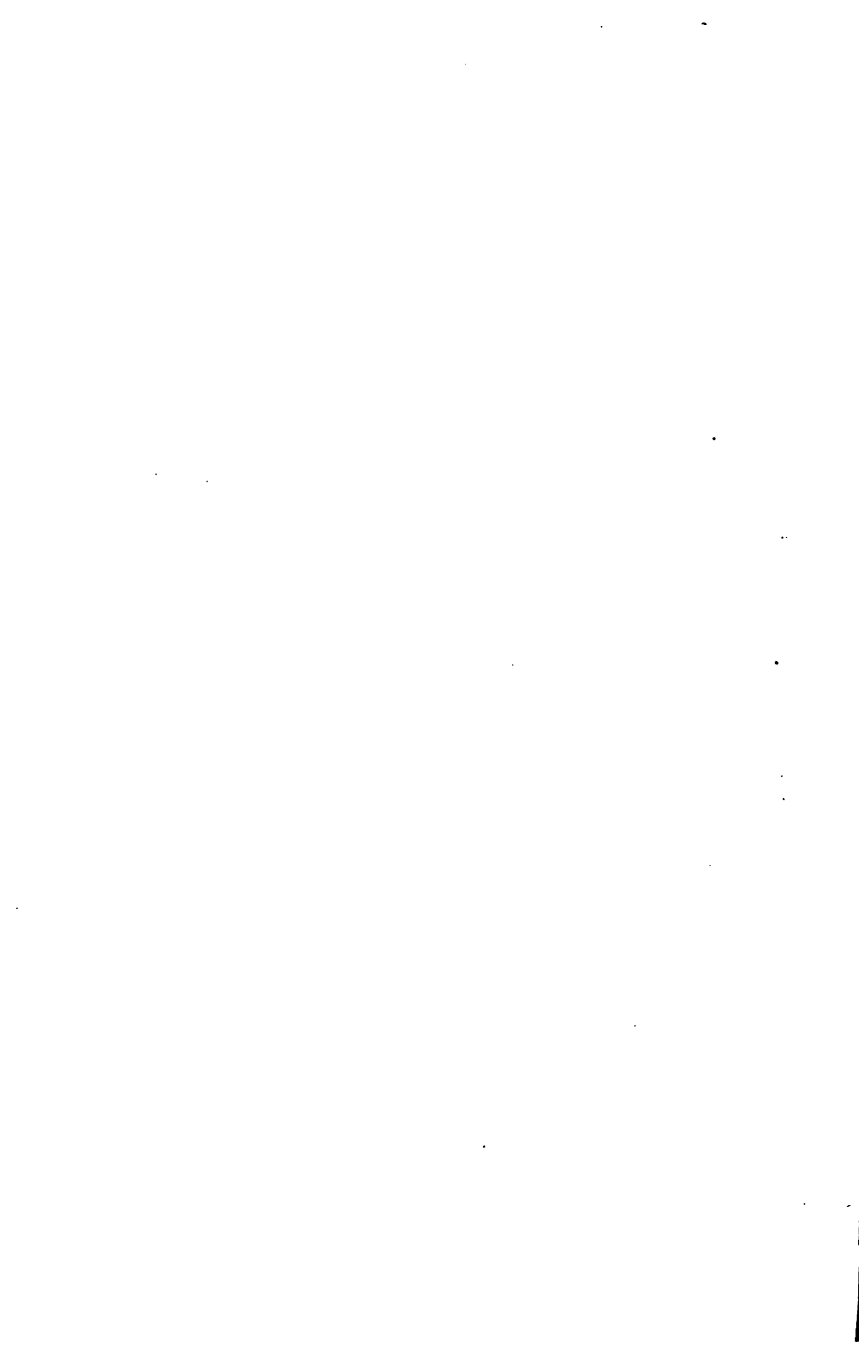
supplement to the Parmenides.

the name of the Parmenides.

γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γί-
 γνηται ἓν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλὰ,
 τὸ ἓν εἶναι ἀπόλλυται; 'πάνυ γε.' 'ἓν δὲ γιγνόμενον
 καὶ πολλὰ ἄρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρί-
 νεσθαι;' 'πολλή γε.' 'καὶ μὴν ἀνόμοιον γε καὶ ὁμοιον
 ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;' 'ναί.'
 'καὶ ὅταν μετξον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, ἀξάνεσθαι τε
 C καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;' | 'οὕτως.' 'ὅταν δὲ κινού-
 μενόν τε ἴσθηται καὶ ὅταν ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι
 μεταβάλλη, δεῖ δὴ πού αὐτό γε μηδ' ἓν ἐνὶ χρόνῳ
 εἶναι.' 'πῶς δὴ;' 'ἐστὸς τε πρότερον ὕστερον κινεῖ-
 σθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἐστάναι, ἄνευ
 μεν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἷόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.'
 'πῶς γάρ;' 'χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἷόν
 τε ἅμα μῆτε κινεῖσθαι μῆτε ἐστάναι.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.'
 'οὐκ εἰκός.' 'πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἐστὸς
 D ἂν οὔτε κινούμενον μεταβάλλοι, | οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν.'
 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον ταῦτο, ἐν ᾧ
 τότ' ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει;' 'τὸ ποῖον δὴ;' 'τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν,
 ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἓκ γε
 τοῦ ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἓκ τῆς κινή-
 σεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη
 φύσις ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξύ τῆς κινήσεως τε
 E καὶ στάσεως, | ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην
 δὴ καὶ ἓκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ
 ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι.' 'κινδυνεύει.'
 'καὶ τὸ ἓν δὴ, εἶπερ ἔστημέ τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι
 ἂν ἐφ' ἑκάτερα· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφοτέρα ποιοῖ·

• The point is you cannot have the best will will! Success

μεταβάλλον δ' εξαίφνης μεταβάλλει, και ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενί χρόνῳ ἂν εἴη, οὐδὲ κινούτ' ἂν τότε, οὐδ' ἂν σταίη.' 'οὐ γάρ.' 'ἄρ' οὖν οὕτω και πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι μεταβάλλῃ | ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίγνε- 157 σθαι, μεταξὺ τινων τότε γίγνεται κινήσεων τε και στάσεων, και οὔτε ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται;' 'ἔοικε γοῦν.' 'κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον και ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν και ἐκ πολλῶν ἐφ' ἑν οὔτε ἑν ἔστιν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. και ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον και ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὅμοιον ἰὸν οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· και ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα | και ἐπὶ ἴσον και εἰς τὰ ἐναντία ἰὸν B οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀξανάομενον οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἴη ἂν.' 'οὐκ ἔοικε.' 'ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἑν, εἰ ἔστιν.' 'πῶς δ' οὐ;'

XXII. 'Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἑν εἰ ἔστιν, ἄρα οὐ σκεπτέον;' 'σκεπτέον.' 'λέγωμεν δὴ, ἑν εἰ ἔστι, τᾶλλα τοῦ ἑνὸς τί χρῆ πεπονθέναι;' 'λέγωμεν.' 'οὐκοῦν ἐπέπερ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἔστιν, οὔτε τὸ ἑν ἔστι τᾶλλα· οὐ γάρ ἂν ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἦν.' 'ὀρθῶς.' 'οὐδὲ | μὴν στέρεται γε παντάπασι τοῦ ἑνὸς C τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πῆ.' 'πῆ δὴ;' 'ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἑνὸς μόρια ἔχοντα ἄλλα ἔστιν· εἰ γὰρ μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἑν εἴη.' 'ὀρθῶς.' 'μόρια δὲ γε, φαμέν, τούτου ἔστιν, ὃ ἂν ὄλον ἦ.' 'φαμέν γάρ.' 'ἀλλὰ μὴν τό γε ὄλον ἑν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὐ ἔσται μόρια τὰ μόρια. ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν

Can never split into two parts... and so on

μόριον χρή εἶναι, ἀλλὰ ὄλου.' 'πῶς τοῦτο;' 'εἰ τι πολλῶν μόριον εἶη, ἐν οἷς αὐτὸ εἶη, ἑαυτοῦ τε δὴ
D που | μόριον ἔσται, ὃ ἔστιν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων
δὴ ἑνὸς ἑκάστου, εἴπερ καὶ πάντων. ἑνὸς γὰρ μὴ ὄν
μόριον, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ οὕτως ἑνὸς
ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἑκάστου
οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων
τούτων τι εἶναι, ὅν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον
καὶ ἄλλο ὄτιοῦν ἀδύνατον.' 'φαίνεται γε δὴ.' 'οὐκ
ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ
E μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνὸς τινος, ὃ καλοῦμεν | ὄλου,
ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός, τούτου μόριον ἂν τὸ
μόριον εἶη.' 'παντάπασι μὲν οὖν.' 'εἰ ἄρα τᾶλλα
μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἑνὸς μετέχοι.' 'πάννυ
γε.' 'ἐν ἄρα ὄλου τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
τᾶλλα τοῦ ἑνός.' 'ἀνάγκη.' 'καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ
μορίου γε ἑκάστου ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ τοῦτο
ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἑνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μό-
158 ριὸν ἐστι, | τό γε ἕκαστον εἶναι ἐν δὴ που σημαίνει,
ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ
ἕκαστον ἔσται.' 'ὀρθῶς.' 'μετέχοι δὲ γε ἂν τοῦ ἑνός
δηλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετείχεν, ἀλλ'
ἦν ἂν αὐτὸ ἐν· νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλὴν αὐτῶ τῶ
ἐνὶ ἀδύνατον που.' 'ἀδύνατον.' 'μετέχειν δὲ γε τοῦ
ἑνός ἀνάγκη τῶ τε ὄλω καὶ τῶ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ
ἐν ὄλου ἔσται, οὗ μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον
ἐν μόριον τοῦ ὄλου, οὗ ἂν ἦ μόριον ὄλου.' 'οὕτως.'
B 'οὐκοῦν ἕτερα | ὄντα τοῦ ἑνός μεθέξει τὰ μετέχοντα
αὐτοῦ;' 'πῶς δ' οὐ;' 'τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἑνός πολλὰ
που ἂν εἶη. εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἑνὸς πλείω εἶη τᾶλλα

This is a possible way in which a firm
concern is - hence that most interesting. This is a subject
of great importance.

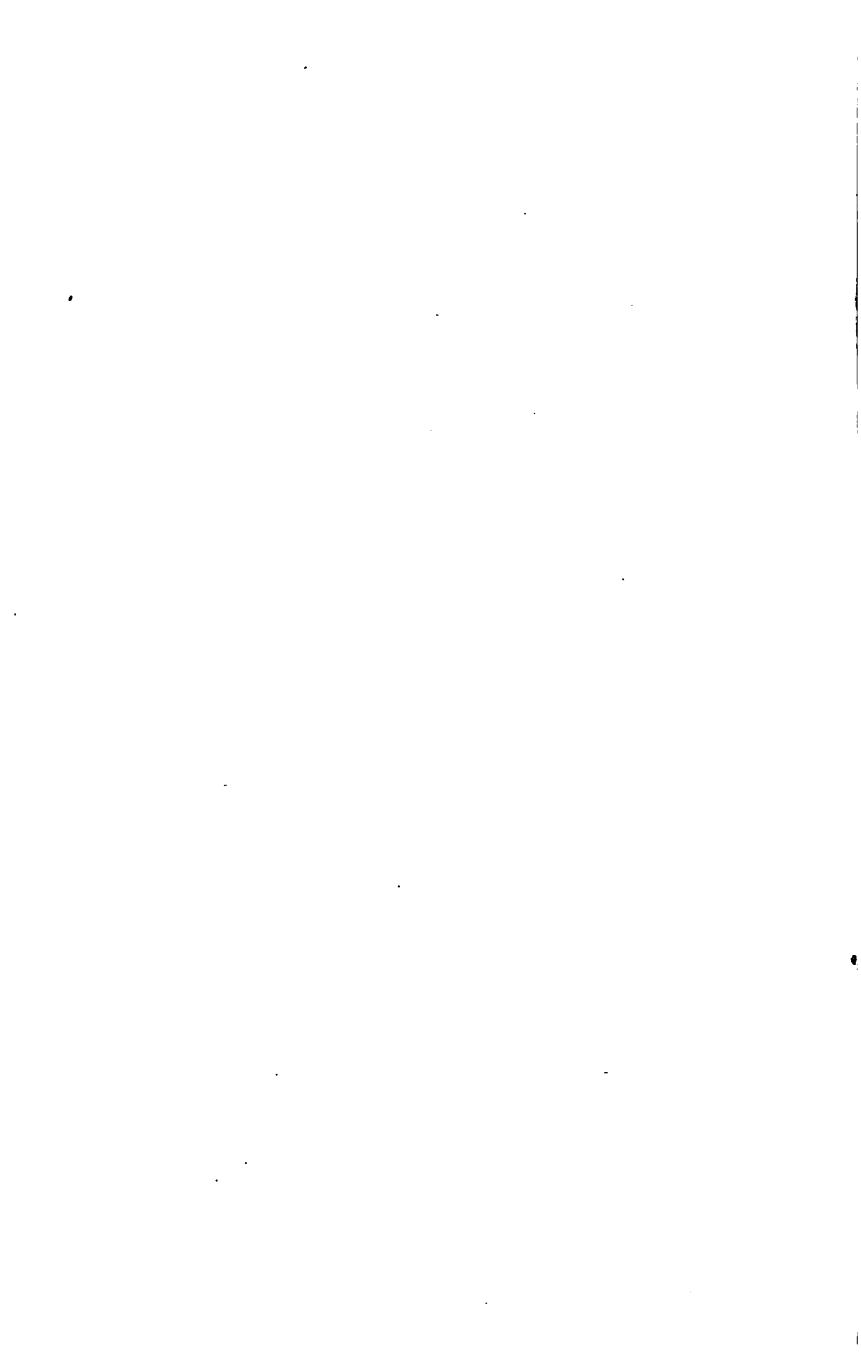

τοῦ ἐνός, οὐδὲν ἂν εἴη. 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἐπεὶ δέ γε
 πλείω ἐνός ἐστι τὰ τε τοῦ ἐνός μορίου καὶ τὰ τοῦ
 ἐνός ὄλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα
 εἶναι αὐτὰ γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἐνός;
 'πῶς;' 'ὥδε ἰδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἔν ὄντα οὐδὲ με-
 τέχοντα τοῦ ἐνός τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μετα-
 λαμβάνει;' | 'δῆλα δὴ.' 'οὐκοῦν πλήθει ὄντα, ἐν οἷς C
 τὸ ἔν οὐκ ἐνι;' 'πλήθει μέντοι.' 'τί οὖν; εἰ ἐθέλομεν
 τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς οἰοί τε ἐσμεν
 ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκεῖνο,
 εἴπερ τοῦ ἐνός μὴ μετέχοι, πλήθος εἶναι καὶ οὐχ ἔν;
 'ἀνάγκη.' 'οὐκοῦν οὕτως αἰεὶ σκοποῦντι αὐτὴν καθ'
 αὐτὴν τὴν ἑτέραν φύσιν τοῦ εἶδους, ὅσον ἂν αὐτῆς
 αἰεὶ ὁρῶμεν, ἄπειρον ἐστὶ πλήθει;' 'παντάπασι μὲν
 οὖν.' 'καὶ μὴν ἐπειδὴν γε ἔν ἕκαστον μόριον μόριον |
 γένηται, πέρασ ἤδη ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ D
 ὄλον, καὶ τὸ ὄλον πρὸς τὰ μόρια.' 'κομιδῇ μὲν οὖν.'
 'τοῖς ἄλλοις δὴ τοῦ ἐνός ξυμβαίνει ἐκ μὲν τοῦ ἐνός
 καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς εἰκεν, ἑτερόν τι
 γίγνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὴ πέρασ παρέσχε πρὸς ἄλ-
 ληλα· ἢ δ' ἑαυτῶν φύσις καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν.' 'φαί-
 νεται.' 'οὕτω δὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ ὄλα καὶ κατὰ
 μόρια ἄπειρά τε ἐστὶ καὶ πέρατος μετέχει.' 'πάνυ γε.'
 'οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε | καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοις τε καὶ E
 ἑαυτοῖς;' 'πῆ δὴ;' 'ἢ μὲν που ἄπειρά ἐστι κατὰ τὴν
 ἑαυτῶν φύσιν πάντα, ταῦτόν πεπονθότα ἂν εἴη ταύτη.'
 'πάνυ γε.' 'καὶ μὴν ἢ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει,
 καὶ ταύτη πάντ' ἂν εἴη ταῦτόν πεπονθότα.' 'πῶς δ'
 οὐ;' 'ἢ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι καὶ ἄπειρα πέ-
 πουθεν, ἐναντία πάθη ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ πάθη

ἔστι τᾶλλα. Ἐν γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μῦριον τοῦ ὄλου, εἰ πολλὰ ἦν· νῦν δὲ οὔτε ἕν οὔτε πολλὰ οὔτε ὄλον οὔτε μῦριά ἐστι τᾶλλα τοῦ ἑνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῆ μετέχει. ὀρθῶς. οὐδ' ἄρα δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτὰ ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε ἕνεστιν ἐν αὐτοῖς, εἴπερ | τοῦ ἑνός πανταχῆ στέρεται. οὔτως. οὐδὲ ὁμοια ἄρα B καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτὰ ἐστι τῶ ἐνὶ τὰ ἄλλα, οὔτε ἕνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης. εἰ γὰρ ὁμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἴη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, δύο που εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός. φαίνεται. ἦν δέ γε ἀδύνατον δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἢ μὴδ' ἑνός μετέχει. ἀδύνατον. οὔτ' ἄρα ὁμοια οὔτ' ἀνόμοιά ἐστιν οὔτ' ἀμφοτέρω τᾶλλα. ὁμοια | μὲν γὰρ ὄντα ἢ ἀνόμοια ἑνός 160 ἂν τοῦ ἑτέρου εἶδους μετέχοι, ἀμφοτέρω δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοι. ταῦτα δὲ ἀδύνατα ἐφάνη. ἀληθῆ. οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα, οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπονθε τῶν τοιούτων. εἰ γὰρ τι τοιοῦτον πεπονθῆναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἑνός καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μετέχει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον | ἐφάνη μετέχειν B τοῦ ἑνός γε πάντη πάντως στερομένοις. ἀληθέστατα. οὔτω δὴ ἕν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἕν καὶ οὐδὲν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἴσασάτους. παντελῶς μὲν οὖν.

XXIV. Ἐἴεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἕν, τί χρὴ (V) συμβαίνειν, ἄρ' οὐ σκεπτέον μετὰ ταῦτα; σκεπτέον γάρ. τίς οὖν ἂν εἴη αὕτη ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἕν μὴ ἔστιν; ἄρά τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ ἕν μὴ ἔστιν; διαφέρει

μέντοι.' 'διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν τὸναντίον ἐστὶν
 * C εἰπεῖν, εἰ μὴ | ἔν μὴ ἐστὶ τοῦ εἰ ἔν μὴ ἐστίν;' 'πᾶν
 τὸναντίον.' 'τί δ' εἰ τις λέγοι, εἰ μέγεθος μὴ ἐστὶν
 ἢ σμικρότης μὴ ἐστὶν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἄρα
 ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ, ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;'
 'πάνυ γε.' 'οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ, ὅτι ἕτερον λέγει
 τῶν ἄλλων τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπῃ, ἔν εἰ μὴ ἐστὶ, καὶ
 ἴσμεν δ λέγει;' 'ἴσμεν.' 'πρῶτον μὲν ἄρα γνωστόν τι
 λέγει, ἔπειτα ἕτερον τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἔν, εἴτε τὸ
 εἶναι αὐτῷ προσθεῖς εἴτε τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν γὰρ
 D ἦττον γινώσκειται, | τί τὸ λεγόμενον μὴ εἶναι, καὶ ὅτι
 διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ;' 'ἀνάγκη.' 'ἔδε ἄρα
 λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἔν εἰ μὴ ἐστὶ, τί χρὴ εἶναι. πρῶτον
 μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς εἰκεν, εἶναι
 αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μηδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεσθαι,
 ὅταν τις εἴπῃ, ἔν εἰ μὴ ἐστίν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐκοῦν καὶ
 τὰ ἄλλα ἕτερα αὐτοῦ εἶναι, ἢ μηδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν
 ἄλλων λέγεσθαι;' 'πάνυ γε.' 'καὶ ἑτεροειότης ἄρα ἐστὶν
 αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ. οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτε-
 E ροειότητα | λέγει, ὅταν τὸ ἔν ἕτερον τῶν ἄλλων λέγῃ,
 ἀλλὰ τὴν ἐκείνου.' 'φαίνεται.' 'καὶ μὴν τοῦ γε ἐκείνου
 καὶ τοῦ τινὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων καὶ
 πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὄν ἔν. οὐ γὰρ
 ἂν τὸ ἔν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκείνῳ
 ἂν τι ἦν οὐδ' ἐκείνου, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε
 τοῦ τινὸς αὐτῷ μετῆν μήτε τῶν ἄλλων τούτων.' 'ὀρ-
 θῶς.' 'εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ οὐχ οἶόν τε, εἶπερ γε μὴ
 161 ἐστὶ, μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν κωλύει, | ἀλλὰ καὶ
 ἀνάγκη, εἶπερ τό γε ἔν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο μὴ ἐστίν.
 εἰ μέντοι μήτε τὸ ἔν μήτ' ἐκεῖνο μὴ ἐστὶ, ἀλλὰ περὶ

25. 10. 1911

"The ... of ..."

...

ἄλλον του ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ
 τὸ ἐν ἐκείνῳ καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ
 ἐκείνου καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι· 'καὶ
 πάνυ γε.' 'καὶ ἀνομοιότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τὰ
 ἄλλα. τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἕτεροῖα καὶ
 εἴη ἄν.' 'ναί.' 'τὰ δ' ἕτεροῖα οὐκ ἄλλοῖα;' 'πῶς δ'
 οὐ;' 'τὰ δ' ἄλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;' 'ἀνόμοια | μὲν οὖν.' B
 'οὐκοῦν εἶπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά ἐστι, δῆλον ὅτι ἀνο-
 μοίῳ τὰ γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἴη.' 'δῆλον.' 'εἴη
 δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνό-
 μοια αὐτῷ ἐστίν.' 'ἔοικεν.' 'εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνο-
 μοιότης ἐστὶν αὐτῷ, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα
 αὐτῷ εἶναι;' 'πῶς;' 'εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἐστὶ τῷ ἐνὶ,
 οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἴου τοῦ
 ἐνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ
 ἄλλου ἢ ἐνός.' 'πάνυ γε.' 'οὐ δεῖ δέ γε.' | 'οὐ δῆτα.' C
 'δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἐνὶ αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι.' 'δεῖ.'
 'καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἐστὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ γὰρ εἴη
 ἴσον, εἴη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ
 τὴν ἰσότητα· ταῦτα δ' ἀμφοτέρω ἀδύνατα, εἶπερ μὴ
 ἐστὶν ἔν.' 'ἀδύνατα.' 'ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐστὶ τοῖς ἄλλοις
 ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τὰλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι;
 'ἀνάγκη.' 'τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;' 'ναί.' 'τὰ δὲ
 ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα;' 'πῶς δ' οὐ;' 'καὶ ἀνισό-
 τητος δὴ μετέχει τὸ ἔν, πρὸς ἣν τὰλλα αὐτῷ | ἐστὶν D
 ἄνισα;' 'μετέχει.' 'ἀλλὰ μέντοι ἀνισότητος γ' ἐστὶ μέ-
 γεθος τε καὶ σμικρότης.' 'ἐστὶ γάρ.' 'ἐστὶν ἄρα καὶ
 μέγεθος τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἐνί;' 'κινδυ-
 κεύει.' 'μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλ-
 λήλοιν.' 'πάνυ γε.' 'μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεὶ ἐστὶν.'

'ἔστιν.' 'ἔχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ
 ἰσότητα;' 'οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.' 'ὅτι ἄρα ἔστι μέγεθος
 καὶ σμικρότης, ἔστι καὶ ἰσότης αὐτῶ μεταξὺ τούτων
 Ε οὔσα.' 'φαίνεται.' 'τῷ | δὴ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ
 ἰσότητος ἂν μετεῖη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.'
 'ἔοικεν.' 'καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πη.'
 'πῶς δὴ;' 'ἔχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν. εἰ γὰρ
 μὴ οὕτως ἔχοι, οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες
 τὸ ἐν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δήλον ὅτι ὄντα αὐτὰ
 λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;' 'οὕτω μὲν οὖν.' 'ἐπειδὴ δέ
 φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα
 162 λέγειν.' | 'ἀνάγκη.' 'ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ
 ὄν. εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ τι τοῦ εἶναι ἀνήσει
 πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθὺς ἔσται ὄν.' 'παντάπασι μὲν
 οὖν.' 'δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι
 μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ
 ὄν ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὐτὸ εἶναι ἦ. οὕτως γὰρ
 ἂν τό τε ὄν μάλιστα ἂν εἴη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἴη,
 μετέχοντα τὸ μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας |
 B δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ
 ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ
 εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὐτὸ τελέως μὴ ἔσται.'
 'ἀληθέστατα.' 'οὐκοῦν ἐπέπερ τῷ τε ὄντι τοῦ μὴ εἶναι
 καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ ἐνί, ἐπειδὴ
 οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ εἶναι.'
 'ἀνάγκη.' 'καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἐνί, εἰ μὴ ἔστιν.'
 'φαίνεται.' 'καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν.' 'πῶς
 δ' οὐ;' 'οἶόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ
 μεταβάλλον ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;' 'οὐχ οἶόν τε.' 'πᾶν
 C ἄρα τὸ τοιοῦτον μεταβολὴν σημαίνει, ὃ | ἂν οὕτω τε

But beyond this, since it has not been shown
that the hypothesis has not been shown that the
theory of the hypothesis is not maintained. Hence the
matter of a more general and deeper. It does
not matter as long as the elements are got at as
long as the matter that is brought out in the
the matter of the hypothesis.

I am sure to have seen the point that
the hypothesis is not a hypothesis.

καὶ μὴ οὕτως ἔχη· 'πῶς δ' οὐ;' 'μεταβολὴ δὲ κίνησις· ἢ τί φήσομεν;' 'κίνησις.' 'οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐφάνη;' 'ναί.' 'οὕτως ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται.' 'ἔοικεν.' 'καὶ κινούμενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν πέφανται, ἐπέπερ καὶ μεταβολὴν ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.' 'κινδυνεύει.' 'ἀλλὰ μὴν εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὥς οὐκ ἔστιν, εἶπερ μὴ ἔστιν, οὐδ' ἂν μεθίσταται ποθέν ποι.' 'πῶς γάρ;' 'οὐκ ἄρα τῷ γε μεταβαίνειν κινεῖτ' ἂν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν | ἐν τῷ D αὐτῷ ἂν στρέφοιτο· ταύτου γὰρ οὐδαμοῦ ἄπτεται. ὄν γὰρ ἐστὶ τὸ ταύτόν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τῷ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι.' 'ἀδύνατον γάρ.' 'οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε μὴ ὄν στρέφεσθαι ἂν δύναται ἐν ἐκείνῳ, ἐν ᾧ μὴ ἔστιν.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'οὐδὲ μὴν ἀλλοιοῦται που τὸ ἐν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ μὴ ὄν. οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἑνός, εἶπερ ἡλλοιοῦτο αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός.' 'ὀρθῶς.' 'εἰ δὲ μὴτ' ἀλλοιοῦται μῆτε ἐν ταύτῳ στρέφεται μῆτε μεταβαίνει, | ἄρ' E ἂν πῆ ἔτι κινεῖτο;' 'πῶς γάρ;' 'τό γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι.' 'ἀνάγκη.' 'τὸ ἐν ἄρα, ὥς ἔοικεν, οὐκ ὄν ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται.' 'ἔοικεν.' 'καὶ μὴν εἶπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦσθαι. ὅπῃ γὰρ ἂν τι κινήθῃ, | κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὥσαύτως ἔχει ὥς εἶχεν, ἀλλ' 163 ἐτέρως.' 'οὕτως.' 'κινούμενον δὴ τὸ ἐν καὶ ἀλλοιοῦται.' 'ναί.' 'καὶ μὴν μηδαμῇ γε κινούμενον οὐδαμῇ ἂν ἀλλοιοῖτο.' 'οὐ γάρ.' 'ἢ μὲν ἄρα κινεῖται τὸ οὐκ ὄν ἐν, ἀλλοιοῦται· ἢ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἀλλοιοῦται.' 'οὐ γάρ.' 'τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιοῦται τε καὶ οὐκ ἀλλοιοῦται.' 'φαίνεται.' 'τὸ δ' ἀλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη

γίγνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ
 Β τῆς προτέρας | ἕξως· τὸ δὲ μὴ ἀλλοιούμενον μήτε
 γίγνεσθαι μήτε ἀπόλλυσθαι; ἀνάγκη· καὶ τὸ ἐν
 ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιούμενον μὲν γίγνεται τε καὶ ἀπόλ-
 λυται, μὴ ἀλλοιούμενον δὲ οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλ-
 λυται· καὶ οὕτω τὸ ἐν μὴ ὄν γίγνεται τε καὶ ἀπόλ-
 λυται, καὶ οὔτε γίγνεται οὔτ' ἀπόλλυται.' οὐ γὰρ οὖν.'

XXV. Ἀὐτίς δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἰσμεν πάλιν
 ὁψόμενοι, εἰ ταῦτὰ ἡμῖν φανεῖται ἄπερ καὶ νῦν, ἢ
 C ἕτερα.' ἀλλὰ χρῆ.' οὐκοῦν ἐν εἰ μὴ ἔστι, φαμέν, | τί
 χρῆ περὶ αὐτοῦ ξυμβαίνειν; ναί.' τὸ δὲ μὴ ἔστιν
 ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο σημαίνει ἢ οὐσίας
 ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι; οὐδὲν ἄλλο.
 ἴότερον οὖν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναι τι, πῶς οὐκ εἶναι
 φαμέν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι λεγό-
 μενον ἀπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἔστιν οὐδέ
 πη μετέχει οὐσίας τό γε μὴ ὄν; ἀπλούστατα μὲν
 οὖν.' οὔτε ἄρα εἶναι δύναίτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως
 D οὐδαμῶς οὐσίας μετέχειν.' | οὐ γάρ; τὸ δὲ γίγνεσθαι
 καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι μὴ τι ἄλλο ἢ^{ἢν} ἢ^{ἢτ} τὸ μὲν οὐσίας
 μεταλαμβάνειν, τὸ δ' ἀπολλύναι οὐσίαν; οὐδὲν ἄλλο.
 ᾧ δέ γε μηδὲν τούτου μέτεστιν, οὔτ' ἂν λαμβάνοι
 οὔτ' ἀπολλύοι αὐτό.' πῶς γάρ; τῷ ἐνὶ ἄρα, ἐπειδὴ
 οὐδαμῆ ἔστιν, οὔτε ἐκτέον οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μετα-
 ληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.' εἰκός.' οὔτε ἄρα ἀπόλ-
 λυται τὸ μὴ ὄν ἐν οὔτε γίγνεται, ἐπέλεπερ οὐδαμῆ με-
 τέχει οὐσίας.' οὐ φαίνεται.' οὐδ' ἄρ' ἀλλοιοῦται
 E οὐδαμῆ· ἤδη | γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο
 τοῦτο πάσχον.' ἀληθῆ.' εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ
 ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι; ἀνάγκη.' οὐδὲ μὴν ἐστάναι

* Πῶς οὐκ εἶναι δύναίτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως

This is the exact description of the μ_1 or μ_2 of hypothesis V

φήσομεν τὸ μηδαμοῦ ὄν. τὸ γὰρ ἐστὸς (ἐν) τῷ αὐτῷ
 τινι δεῖ εἶναι τὸ αὐτό.' 'πῶς γὰρ οὐ;' 'οὐτῶ δὴ
 αὐτὸ μὴ ὄν μήτε ποτὲ ἐστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγω-
 μεν.' 'μὴ γὰρ οὐν.' 'ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔστι γε αὐτῷ τι
 τῶν ὄντων. ἤδη γὰρ ἂν του μετέχον ὄντος οὐσίας
 μετέχοι.' | 'δῆλον.' 'οὔτε ἄρα μέγεθος οὔτε σμικρότης 164
 οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν ὁμοιό-
 τησ γε οὐδὲ ἑτεροιοτήσ οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς
 τἄλλα εἴη ἂν αὐτῷ.' 'οὐ φαίνεται.' 'τί δέ; τἄλλα ἔσθ'
 ὅπως ἂν εἴη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι;' 'οὐκ
 ἔστιν.' 'οὔτε ἄρα ὅμοια οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταῦτά
 οὐθ' ἑτερά ἔστιν αὐτῷ τὰ ἄλλα.' 'οὐ γάρ.' 'τί δέ;
 τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκείνω ἢ τὸ τι ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τού-
 του ἢ ἄλλου ἢ ἄλλω ἢ ποτὲ ἢ ἔπειτα ἢ νῦν ἢ | ἐπι- B
 στήμη ἢ δόξα ἢ αἰσθησις ἢ λόγος ἢ ὄνομα ἢ ἄλλο
 ὄτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται;' 'οὐκ ἔσται.'
 'οὐτῶ δὴ ἔν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῆ.' 'οὐκουν
 δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῆ ἔχειν.'

XXVI. 'Ἐτι δὴ λέγωμεν, ἔν εἰ μὴ ἔστι, τἄλλα τί (vii)
 χρῆ πεπονθῆναι.' 'λέγωμεν γάρ.' 'ἀλλὰ μὲν που δεῖ
 αὐτὰ εἶναι· εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἔστιν, οὐκ ἂν περὶ τῶν
 ἄλλων λέγοιτο.' 'οὐτῶ.' 'εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος,
 τά γε ἄλλα ἑτερά ἔστιν. ἢ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς
 τό τε ἄλλο καὶ τὸ | ἕτερον;' 'ἔγωγε.' 'ἕτερον δὲ γέ C
 πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι ἑτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὴ
 ἄλλο εἶναι ἄλλου;' 'ναί.' 'καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρα, εἰ
 μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὗ ἄλλα ἔσται.' 'ἀνάγκη.'
 'τί δὴ οὐν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς οὐκ ἔσται ἄλλα,
 μὴ ὄντος γε.' 'οὐ γάρ.' 'ἀλλήλων ἄρα ἔστί· τοῦτο γὰρ
 αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἢ μηδενὸς εἶναι ἄλλοις.' 'ὀρθῶς.'

Final reflections on τὰ ἄλλα καὶ τὸ ἄλλο. In this hypothesis there are not
 πῶς οἷον we cannot assume entities of each member of πῶς : we are not
 to assume directly the existence of the individual unit of being. Yet we may assume
 artificial groups.

'κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί. κατὰ
 ἔν γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἶη, μὴ ὄντος ἑνός· ἀλλ' ἕκα-
 D στος, ὡς εἰκεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν | ἄπειρός ἐστι πλήθει,
 κἂν τὸ σμικρότατον δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὥσπερ
 ὄναρ ἐν ὑπνῳ φαίνεται ἐξαίφνης ἀντὶ ἑνὸς δόξαντος
 εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες πρὸς
 τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.' 'ὀρθότατα.' 'τοιούτων δὴ
 ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἶη τᾶλλα, εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος
 ἄλλα ἐστίν.' 'κομιδῇ μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι
 ἔσονται, εἰς ἕκαστος φαινόμενος, ὧν δὲ οὐ, εἴπερ ἐν
 E μὴ ἔσται;' 'οὔτω.' 'καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν | δόξει,
 εἴπερ καὶ ἐν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων.' 'πάνυ γε.' 'καὶ
 τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ
 ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἐν μὴ ἔσται.' 'οὐ γὰρ οὖν.'
 'καὶ μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς
 ἐνεῖναι· φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς
 165 ἕκαστον τῶν πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.' | 'πῶς δ'
 οὐ;' 'καὶ ἴσος μὴν τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος
 ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι. οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ
 μείζονος εἰς ἕλαττον φαινόμενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺ
 δόξειν ἐλθεῖν· τοῦτο δ' εἶη ἂν φάντασμα ἰσότητος.'
 'εἰκός.' 'οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον πέρας ἔχων,
 αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας οὔτε μέ-
 σον ἔχων;' 'πῆ δῆ;' 'ὅτι ἀεὶ αὐτῶν ὅταν τις τι λάβῃ
 τῇ διανοίᾳ ὡς τι τούτων ὄν, πρὸ τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη
 B ἀεὶ φαίνεται | ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευταίην ἑτέρα ὑπο-
 λειπομένη τελευταίη, ἐν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ
 μέσου, σμικρότερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑνὸς αὐτῶν
 ἐκάστου λαμβάνεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἑνός.' 'ἀληθῆ-
 στατα.' 'θρόπτεσθαι δῆ, οἶμαι, κερματιζόμενον ἀνάγκη

²
ὄγκος a mass or artificial group

if each of them though there is a multitude appears to be one

to be... that they
... for

... 2021/2

"The group appears to be so close that the appearance is perfectly
clearly" - this is what we must say.

πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἔν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ. ὄγκος γάρ
 που ἄνευ ἑνὸς λαμβάνοιτο ἄν.' 'πάνν μὲν οὖν.' 'οὐκ-
 οὔν τό γε τοιοῦτον πρόρωθεν μὲν ὄρωντι καὶ ἀμβλῶ
 ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, | ἐγγύθεν δὲ καὶ ὀξὺ νοοῦντι C
 πλήθει ἄπειρον ἐν ἑκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
 τοῦ ἑνὸς μὴ ὄντος;' 'ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.' 'οὔτω
 δὴ ἄπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἑκαστα
 τᾶλλα δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ
 ἑνός.' 'δεῖ γάρ.' 'οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια
 δοῦξει εἶναι;' 'πῆ δὴ;' 'οἶον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι
 μὲν ἐν πάντα φαινόμενα ταύτων φαίνεσθαι πεπονθέναι
 καὶ ὁμοια εἶναι.' 'πάνν γε.' 'προσελθόντι | δέ γε πολλὰ D
 καὶ ἕτερα καὶ τῶ τοῦ ἐτέρου φαντάσματι ἕτεροῖα καὶ
 ἀνόμοια ἑαυτοῖς.' 'οὔτω.' 'καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνο- (if take a mean
 μολοὺς τοὺς ὄγκους αὐτοὺς τε ἑαυτοῖς ἀνάγκη φαίνε-
 σθαι καὶ ἀλλήλοις.' 'πάνν μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν καὶ τοὺς
 αὐτοὺς καὶ ἐτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ χωρὶς
 ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας
 πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέ-
 τερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετὲς |
 ἦδη ἡμῖν, εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν.' 'ἀληθέστατα E
 μὲν οὖν.'

XXVII. "Ἐτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν εἰπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἑνός, τί
 χρὴ εἶναι.' 'εἰπωμεν γάρ οὖν.' 'οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ
 ἔσται τᾶλλα.' 'πῶς γάρ;' 'οὐδὲ μὴν πολλὰ γε· ἐν γὰρ
 πολλοῖς οὖσιν ἐνεῖη ἄν καὶ ἐν. εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν
 ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδὲν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἄν πολλὰ
 εἶη.' 'ἀληθῆ.' 'μὴ ἐνόητος δὲ ἑνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε
 πολλὰ οὔτε ἐν ἔστι τᾶλλα.' 'οὐ γάρ.' | 'οὐδέ γε φαί- 166

We are not entitled to say more than that they
must fall out of the "öxkor" for
which there is no unit.

is an absolute species and therefore
independent from the general group.

"The group appears to be so close that it appears to be perfectly
closed." - This is what we must say.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.

πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἔν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ. ὄγκος γάρ
 που ἄνευ ἐνὸς λαμβάνοιτο ἄν.' 'πάνν μὲν οὖν.' 'οὐκ-
 οὔν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν ὄρωντι καὶ ἀμβλὺν
 ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, | ἐγγύθεν δὲ καὶ ὀξὺ νοοῦντι C
 πλήθει ἄπειρον ἐν ἑκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
 τοῦ ἐνὸς μὴ ὄντος;' 'ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.' 'οὕτω
 δὴ ἄπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἑκαστα
 τᾶλλα δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ
 ἐνός.' 'δεῖ γάρ.' 'οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια
 δοῖξει εἶναι;' 'πῆ δὴ;' 'οἶον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι
 μὲν ἐν πάντα φαινόμενα ταύτων φαίνεσθαι πεπονθέναι
 καὶ ὁμοια εἶναι.' 'πάνν γε.' 'προσελθόντι | δέ γε πολλὰ D
 καὶ ἕτερα καὶ τῶ τοῦ ἐτέρου φαντάσματι ἕτεροῖα καὶ
 ἀνόμοια ἑαυτοῖς.' 'οὕτω.' 'καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνο-
 μοίους τοὺς ὄγκους αὐτοὺς τε ἑαυτοῖς ἀνάγκη φαίνε-
 σθαι καὶ ἀλλήλοις.' 'πάνν μὲν οὖν.' 'οὐκοῦν καὶ τοὺς
 αὐτοὺς καὶ ἐτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ χωρὶς
 ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας
 πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέ-
 τερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετὲς |
 ἦδη ἡμῖν, εἰ ἐνὸς μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν.' 'ἀληθέστατα E
 μὲν οὖν.'

(if taken in mean-
ing)

XXVII. "Ἐτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν εἰπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός, τί
 χρὴ εἶναι.' 'εἰπωμεν γάρ οὖν.' 'οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ
 ἔσται τᾶλλα.' 'πῶς γάρ;' 'οὐδὲ μὴν πολλὰ γε· ἐν γὰρ
 πολλοῖς οὖσιν ἐνεῖη ἄν καὶ ἐν. εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν
 ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδὲν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἄν πολλὰ
 εἴη.' 'ἀληθῆ.' 'μὴ ἐνόητος δὲ ἐνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε
 πολλὰ οὔτε ἐν ἔστι τᾶλλα.' 'οὐ γάρ.' | 'οὐδέ γε φαί- 166

νεται ἐν οὐδὲ πολλά.' 'τί δή;' 'ὅτι τᾶλλα τῶν μὴ ὄν-
 των οὐδενὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει,
 οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῷ ἔστιν.
 οὐδὲν γὰρ μέρος ἐστὶ τοῖς μὴ οὖσιν.' 'ἀληθῆ.' 'οὐδ'
 ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν οὐδέ
 τι φάντασμα, οὐδὲ δοξάζεται οὐδαμῆ οὐδαμῶς τὸ μὴ
 ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων.' 'οὐ γὰρ οὖν.' 'ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν,
 Β οὐδὲ δοξάζεται τι | τῶν ἄλλων ἐν εἶναι οὐδὲ πολλά·
 ἄνευ γὰρ ἐνὸς πολλὰ δοξάσαι ἀδύνατον.' 'ἀδύνατον
 γάρ.' 'ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξά-
 ζεται ἐν οὐδὲ πολλά.' 'οὐκ ἔοικεν.' 'οὐδ' ἄρα ὅμοια
 οὐδὲ ἀνόμοια.' 'οὐ γάρ.' 'οὐδὲ μὴν τὰ αὐτὰ γε οὐδ'
 ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρὶς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν
 τοῖς πρόσθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτά, τούτων
 οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἐν εἰ μὴ ἔστιν.'
 C 'ἀληθῆ.' 'οὐκοῦν καὶ συλλήβδην | εἰ εἰπομεν, ἐν εἰ
 μὴ ἔστιν, οὐδὲν ἔστιν, ὀρθῶς ἂν εἰπομεν;' 'παντά-
 πασι μὲν οὖν.' 'εἰρήσθω τοίνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς
 ἔοικεν, ἐν εἶτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα
 καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἐστὶ τε
 καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται.' 'ἀλη-
 θεστάτα.'

- e "no comment on the part of things which are not"
- (i) the others do not participate
  - (ii) things which are at least no known or unknown

with "in die mens" } J.
appears "in die mens"

1. ... .. of ... ..

2. ... .. on the ... ..

3. ... ..

4. ... ..

5. ... ..

6. ... ..

7. ... ..

8. ... ..

9. ... ..

10. ... ..

11. ... ..

12. ... ..

13. ... ..

14. ... ..

15. ... ..

16. ... ..

17. ... ..

18. ... ..

19. ... ..

20. ... ..

ΦΙΛΗΒΟΣ

[ἢ περὶ ἡδονῆς, ἠθικός].

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΗΒΟΣ.

St. II
p. 11

ΣΩ. Ὅρα δὴ, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλίβου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῶν | ἀμφισβητεῖν, ἐὰν μὴ σοὶ κατὰ νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει Β συγκεφαλαιωσώμεθα ἐκάτερον;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φιλίβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναι φησὶ τὸ χαίρειν πᾶσι ζώοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν καὶ τὸ μεμνήσθαι καὶ τὰ τούτων αὐτῶν ξυγγενῆ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς, τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λφῶ γίγνεσθαι | ξύμπασιν, ὅσαπερ C αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφελιμώτατον ἀπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὐσί τε καὶ ἐσομένοις. μῶν οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὦ Φίλιβε, ἐκάτεροι;

ΦΙ. Πάντων μὲν οὖν μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δέχει δὴ τοῦτον τὸν νῦν διδόμενον, ὦ Πρώταρχε, λόγον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῖν δ καλὸς ἀπείρημεν.

ΣΩ. Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τάληθές πη πεφανθῆναι;

D ΠΡΩ. | Δεῖ γὰρ οὖν.

Π. ΣΩ. Ἴθι δὴ, πρὸς τούτοις διομολογησώμεθα καὶ τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς νῦν ἡμῶν ἑκάτερος ἔξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν ἀποφαίνειν τινὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἄρ' οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν τοῦ φρονεῖν;

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ', ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῆ; Εμῶν οὐκ, ἂν μὲν ἡδονῇ | μᾶλλον φαίνεται ξυγγενής, ἠτῶμεθα μὲν ἀμφοτέροι τοῦ ταῦτα ἔχοντος βεβαίως 12 βίου, κρατεῖ | δὲ ὁ τῆς ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἄν δέ γε φρονήσει, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν, ἢ δὲ ἠτῶνται; ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ἔμοι γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δὲ Φιλήβω; τί φῆς;

ΦΙ. Ἔμοι μὲν πάντως νικᾷ ἡδονὴ δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ, Πρώταρχε, αὐτὸς γινώσκει.

ΠΡΩ. Παραδούς, ὃ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν ἔτι κύριος εἴης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τούναντίου.

ΦΙ. Ἀληθῆ λέγεις· | ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι καὶ Β
μαρτύρομαι νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.

ΠΡΩ. Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρ-
τυρες ἂν εἴμεν, ὡς ταῦτα ἔλεγες ἂν λέγεις. ἀλλὰ δὴ
τὰ μετὰ ταῦτα ἐξῆς, ὧ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φι-
λήβου ἐκόντος ἢ ὅπως ἂν ἐθέλῃ πειρώμεθα περαίνειν.

ΙΙΙ. ΣΩ. Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς θεοῦ, ἣν
ὄδε Ἀφροδίτην μὲν λέγεσθαι φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον
αὐτῆς ὄνομα ἡδονὴν εἶναι.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὧ Πρώταρχε, | αἰεὶ πρὸς C
τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἀνθρώπον, ἀλλὰ
πέρα τοῦ μεγίστου φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφρο-
δίτην, ὅπη ἐκείνη φίλον, ταύτην προσαγορεύω· τὴν δὲ
ἡδονὴν οἶδα ὡς ἔστι ποικίλον, καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ'
ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους ἐνθουμείσθαι δεῖ καὶ σκοπεῖν
ἦντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γάρ, ἀκούειν μὲν οὕτως,
ἀπλῶς ἔν τι, μορφᾶς δὲ δήπου παντοίας εἴληφε καὶ
τινα τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γάρ· ἦδεσθαι D
μὲν φαμεν τὸν | ἀκολασταίνοντα ἀνθρώπον, ἦδεσθαι D
δὲ καὶ τὸν σωφρονοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν· ἦδε-
σθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταίνοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν
καὶ ἐλπίδων μεστόν, ἦδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν φρονοῦντα
αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν ἑκατέρας
πῶς ἂν τις ὁμοίας ἀλλήλαις εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος
φαίνοιτο ἐνδίκως;

ΠΡΩ. Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὧ Σώκρατες,
αὐταὶ πραγμάτων, οὐ μὴν αὐταὶ γε ἀλλήλαις ἐναντία.
πῶς γὰρ ἡδονὴ γε ἡδονῆ μὴ | οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἴη, E
τοῦτο αὐτὸ ἐαντῶ, πάντων χρημάτων;

λόγου ἀρέσκει· πολλὰ μὲν ἡδοναὶ καὶ ἀνόμοιοι γιγνέσθων, πολλὰ δὲ ἐπιστήμαι καὶ διάφοροι.

B ΣΩ. Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ὦ Πρώταρχε, | τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τ' ἑμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἂν πῃ ἐλεγχόμεναι μὴνύσωσι, πότερον ἡδονὴν τάγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἢ τι τρίτον ἄλλο εἶναι. νῦν γὰρ οὐ δήπου πρὸς γε αὐτὸ τοῦτο φιλονεικοῦμεν, ὅπως ἀγῶ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἂ σὺ, τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

V. ΣΩ. Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον | C δι' ὁμολογίας βεβαιωσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δῆ;

ΣΩ. Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἐκουσί τε καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Λέγε σαφέστερον.

ΣΩ. Τὸν νῦν δὴ παραπεσόντα λέγω, φύσει πως πεφνηκότα θαυμαστόν. Ἐν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἔν πολλὰ θαυμαστὸν λεχθέν, καὶ ῥᾶδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ.

ΠΡΩ. Ἄρ' οὖν λέγεις, ὅταν τις ἐμὲ φῆ Πρώ- D ταρχον ἓνα γεγονότα φύσει | πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κοῦφον τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

ΣΩ. Σὺ μὲν, ὦ Πρώταρχε, εἰρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν θαυμαστῶν περὶ τὸ ἔν καὶ πολλά, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι, παιδαριώδη καὶ ῥᾶδια καὶ

σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια ὑπολαμβάνοντων γίνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν | τις ἐκάστου τὰ μέλη τε E καὶ [ἄμα] μέρη διελὼν τῷ λόγῳ, πάντα ταῦτα τὸ ἐν ἐκεῖνο εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ καταγελῶν, ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἐν ὡς πολλά ἐστί καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλά ὡς ἐν μόνον.

ΠΡΩ. Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ὦ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἃ μήπω συγκεχωρημένα δεδημευταὶ περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;

| ΣΩ. Ὅποταν, ὦ παῖ, τὸ ἐν μὴ τῶν γιγνομένων 15 τε καὶ ἀπολλυμένων τις τιθῆται, καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς εἴπομεν. ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιοῦτον ἐν, ὅπερ εἴπομεν νῦν δὴ, συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν· ὅταν δέ τις ἕνα ἄνθρωπον ἐπιχειρῆ τίθεσθαι καὶ βούν ἕνα καὶ τὸ καλὸν ἐν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν, περὶ τούτων τῶν ἐνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἢ πολλῇ σπουδῇ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίννεται.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἰ τινὰς δεῖ τοιαύτας | εἶναι B μονάδας ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὔσας· εἶτα πῶς αὐτὰς, μίαν ἐκάστην οὔσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προσδεχομένην, ὅμως εἶναι βεβαιότατα μίαν ταύτην· μετὰ δὲ τοῦτ' ἐν τοῖς γιγνομένοις αὐτὴ καὶ ἀπείροις εἴτε διεσπασμένην καὶ πολλὰ γεγонуῖαν θετέον, εἰδ' ὄλην αὐτὴν αὐτῆς χωρὶς, ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἔν, ταῦτόν καὶ ἐν ἄμα ἐν ἐνί τε καὶ πολλοῖς γίνεσθαι. ταῦτ' ἐστί τὰ περὶ τὰ τοιαῦτα | ἐν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ὦ Πρῶ-C ταρχε, ἀπάσης ἀπορίας αἰτία μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας ἂν αὐτὴ καλῶς.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρὴ τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ νῦν πρῶτον διαπονήσασθαι;

ΣΩ. Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.

ΠΡΩ. Καὶ πάντας τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχωρεῖν σοι τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως κράτιστον ἐν τῷ νῦν ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εὐ κείμενον.

D VI. ΣΩ. Εἶεν· πόθεν οὖν τις ταύτης | ἄρξεται πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης; ἄρ' ἐνθένδε;

ΠΡΩ. Πόθεν;

ΣΩ. Φαμέν που ταῦτόν ἐν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνόμενα περιτρέχειν πάντη καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων ἀεὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσεται ποτε οὔτε ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι τὸ τοιοῦτον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἐκάστοτε τῶν νέων, ἡσθεῖς | ὧς τινα σοφίας εὐρηκῶς θησαυρόν, ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾶ τε καὶ πάντα κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν καὶ συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων καὶ διαμερίζων, εἰς ἀπορίαν αὐτόν μὲν πρῶτον καὶ μάλιστα καταβάλλων, δεύτερον δ' ἀεὶ τὸν ἐχόμενον, ἄντε νεώτερος ἄντε πρεσβύτερος ἄντε ἤλιξ ὢν τυγχάνη, 16 φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε | μητρὸς οὔτε ἄλλου τῶν ἀκουόντων οὔδενός, ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζῶων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὔδενός ἄν φείσασαιτο, εἶπερ μόνον ἐρμηνεῖα ποθὲν ἔχοι.

ΠΡΩ. Ἄρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὀρᾶς ἡμῶν τὸ πλῆθος, ὅτι νεοὶ πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβεῖ μὴ σοι μετὰ Φιλήβου ξυνεπιθώμεθα, εἰάν ἡμᾶς λοιδορῆς; ὅμως δέ

— μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις — εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου εὐμενεῶς πως ἀπελθεῖν, ὁδὸν δὲ τινα καλλίω | ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σὺ τε προθυμοῦ τοῦτο B καὶ ἡμεῖς συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ σμικρὸς ὁ παρὼν λόγος, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γὰρ οὖν, ὦ παῖδες, ὡς φησιν ὑμᾶς προσ-
αγορευῶν Φίληβος. οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς οὐδ' ἂν γένοιτο, ἧς ἐγὼ ἐραστῆς μὲν εἰμι αἰεὶ, πολλάκις δὲ με ἤδη διαφυγοῦσα ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.

ΠΡΩ. Τίς αὕτη; λεγέσθω μόνον.

ΣΩ. Ἦν δηλῶσαι μὲν οὐ | πάνυ χαλεπόν, χρῆ-C
σθαι δὲ παγχάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνευρέθη πάποτε, διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε. σκοπεῖ δὲ ἦν λέγω.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσεις, ὡς γε κατα-
φαίνεται ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προ-
μηθέως ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρί· καὶ οἱ μὲν παλαιοί,
κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύ-
την φήμην παρέδοσαν, ὡς ἔξ ἑνὸς μὲν καὶ ἐκ πολλῶν
ὄντων τῶν αἰεὶ λεγομένων εἶναι, πέρας δὲ καὶ ἀπειρίαν
ἐν αὐτοῖς ξύμφυτον ἐχόντων. δεῖν οὖν | ἡμᾶς τούτων D
οὕτω διακεκοσμημένων αἰεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς
ἐκάστοτε θεμένουσ ζητεῖν· εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν· ἐὰν
οὖν [μετα]λάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσί, σκο-
πεῖν, εἰ δὲ μὴ, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμόν, καὶ τῶν
ἐν ἐκείνων ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχρι περ ἂν τὸ
κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρά ἐστι
μόνον ἰδῆ τις, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπειροῦ

ΠΡΩ. Πῶς;

| ΣΩ. Φωνή μὲν που καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν Ὀ
τέχνην ἐστὶ μία ἐν αὐτῇ.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὖ;

ΣΩ. Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον
ὁμότονον. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν
εἰδὼς ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδὼς ὡς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς
ταῦτα οὐδενὸς ἄξιος ἔσει.

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὴν λάβης τὰ διαστήματα
ὁπόσα ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι
καὶ βαρύτητος, καὶ ὁποῖα, καὶ τοὺς ὄρους | τῶν δια- D
στημάτων, καὶ τὰ ἐκ τούτων ὄσα συστήματα γέγονεν,
ἂ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρέδωσαν ἡμῖν τοῖς ἐπο-
μένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἀρμονίας, ἐν τε ταῖς κι-
νήσεσιν αὐτῶ τοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόησαν πάθη
γιγνόμενα, ἂ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὐ-
φασὶ ἡσυχμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν,
ὡς οὕτω δεῖ περὶ παντὸς ἐνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν.
ὅταν γὰρ ταῦτά τε λάβης οὕτω, τότε ἐγένου σοφός,
ὅταν τε ἄλλο | τῶν ὄντων ἐν ὀτιοῦν ταύτῃ σκοπού- E
μενος ἔλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο γέγονας· τὸ
δ' ἄπειρόν σε ἐκάστων καὶ ἐν ἐκάστοις πλήθος ἄπει-
ρον ἐκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον
οὐδ' ἐνάριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ
πώποτε ἀπιδόντα.

VIII. ΠΡΩ. Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν
λεγόμενα εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.

ΦΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δὴ ποτε
18 πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγος οὗτος νῦν εἰρηται καὶ τί ποτε
βουλόμενος;

ΣΩ. Ὅρθῶς μέντοι ταῦθ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε,
ἠρώτησε Φίλησος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ.

ΣΩ. Δράσω ταῦτα διεληθῶν σμικρὸν ἔτι περὶ
αὐτῶν τούτων. ὥσπερ γὰρ ἐν ὄτιοῦν εἰ τίς ποτε λάβοι,
τοῦτον, ὡς φάμεν, οὐκ ἐπ' ἀκείρου φύσιν δεῖ βλέπειν
εὐθύς ἀλλ' ἐπὶ τινα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον
ὅταν τις τὸ ἄπειρον ἀναγκασθῆ προῶτον λαμβάνειν,
B μὴ | ἐπὶ τὸ ἐν εὐθύς ἀλλ' ἐπ' ἀριθμὸν αὐτὸν
πλήθος ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευταῖαν τε ἐκ
πάντων εἰς ἓν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸ νῦν
λεγόμενον λάβωμεν.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις
θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος, ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ
Θεῦθ' τινα τοῦτον γενέσθαι λέγων, ὃς πρώτος τὰ
φωνήεντα ἐν τῷ ἀκείρῳ κατενόησεν οὐχ ἐν ὄντα ἀλλὰ
πλείω, καὶ πάλιν ἕτερα φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ
C μετέχοντά | τινος, ἀριθμὸν δὲ τινα καὶ τούτων εἶναι
τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διεστήσατο τὰ νῦν λεγόμενα
ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διήρει τὰ τε ἄφθογγα
καὶ ἄφωνα μέχρι ἑνὸς ἕκαστου, καὶ τὰ φωνήεντα καὶ
τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν
λαβῶν ἐνὶ τε ἕκαστῳ καὶ ξύμπασι στοιχείων ἐπωνόμασε·
καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἐν αὐτῷ
καθ' αὐτὸ ἄνευ πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν
D δεσμὸν αὐτὸν λογισάμενος ὡς ὄντα ἓνα καὶ | πάντα ταῦτα

ἐν πως ποιοῦντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὔσαν γραμμα-
τικὴν τέχνην ἐπεφθέγγετο προσειπών.

ΦΙ. Ταῦτ' ἐτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτά γε πρὸς
ἄλληλα, ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ
λόγου νῦν τε καὶ σμικρὸν ἐμπροσθεν ἐλλείπεται.

ΣΩ. Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὐτὰν
ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τοῦτ' ἐστιν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγὼ τε
καὶ Πρώταρχος.

ΣΩ. Ἡ μὴν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε,
ὡς φῆς, | πάλαι; E

ΦΙ. Πῶς;

ΙΧ. ΣΩ. Ἄρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς
ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἰρετέον;

ΦΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε ἐκάτερον αὐτοῖν εἶναι φαμεν.

ΦΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὃ πρόσθεν λόγος
ἀπαιτεῖ, πῶς ἐστιν ἐν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ
πῶς μὴ ἄπειρα εὐθύς, ἀλλὰ τινὰ ποτε ἀριθμὸν ἐκά-
τερον | ἐμπροσθεν κέκτηται τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα 19
γεγονέναι;

ΠΡΩ. Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε,
οὐκ οἶδ' ὄντινα τρόπον κύκλω πως περιαγαγὼν ἡμᾶς
ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δὴ, πότερος ἡμῶν
ἀποκρινεῖται τὸ νῦν ἐρωτώμενον. ἴσως δὴ γελοῖον τὸ
ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ
μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν
τοῦτο προστάττειν· γελοιότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μη-
δέτερον | ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει δὴ, τί δράσομεν. B

εἶδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης, εἴτ' ἔστιν εἴτε μή, καὶ ὅποσα ἔστι καὶ ὅποια· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταῦτα ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνάμενοι τοῦτο κατὰ παντός ἐνός καὶ ὁμοίου καὶ ταύτου δρᾶν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

C ΠΡΩ. Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ | Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ καλὸν μὲν τὸ ξύμπαντα γιννώσκειν τῷ σώφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δὴ μοι τοῦτο εἰρηται τὰ νῦν, ἐγὼ σοι φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι, τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Φιλήβου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαυτὰ ἔστι, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντείπεις, ὡς οὐ ταῦτα ἀλλ' ἐκεῖνα

D ἔστιν, | ἃ πολλὰκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν ἐκόντες, ὀρθῶς δρῶντες, ἴν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἐκάτερα βασανίζηται· φῆς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὐτὰ τούτων ξυγγενῆ, ἃ κτᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων

E μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν, ὡς οὐκ ἀφήσομεν | οἰκαδέ σε, πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηται τι διορισθέντων. σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ ἔδωκας εἰς ταῦθ' ἡμῖν σαυτόν, ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν, καθάπερ οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι· παῦσαι δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τοῦτον ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

ΣΩ. Τίνα λέγεις;

ΠΡΩ. Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν | ὦν 20
μὴ δυναίμεθ' ἂν ἱκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι δι-
δόναι σοι. μὴ γὰρ οἴωμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν
τὴν πάντων ἡμῶν ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δρᾶν τοῦθ' ἡμεῖς
ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον· ὑπέσχου γάρ. βουλευέου
δὴ πρὸς ταῦτα αὐτός, πότερον ἡδονῆς εἶδη σοὶ καὶ
ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἑατέον, εἴ πη καθ' ἕτερόν
τινα τρόπον οἶός τ' εἴ καὶ βούλει δηλώσαι πως ἄλλως
τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

ΣΩ. Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν | οὐδὲν B
δεῖ τὸν ἐμέ, ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ
βούλει φηθὲν λύει πάντα φόβον ἐκάστων πέρι. πρὸς
δὲ αὐτὸν τούτοις μνήμην τινὰ δοκεῖ τίς μοι δεδωκέναι
θεῶν ἡμῖν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ τίνων;

Χ. ΣΩ. Λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας ὄναρ
ἢ καὶ ἐργηγορῶς νῦν ἐννοῶ περὶ τε ἡδονῆς καὶ φρο-
νήσεως, ὡς οὐδέτερον αὐτοῖν ἐστὶ τἀγαθόν, ἀλλ' ἄλλο
τι τρίτον, ἕτερον μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν.
καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναργῶς | ἡμῖν φανῆ νῦν, ἀπήλ- C
λακται μὲν ἡδονὴ τοῦ νικᾶν· τὸ γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν
ἔτι ταῦτόν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς
οὐδὲν ἔτι προσδεησόμεθα κατ' ἐμὴν δόξαν. προῖόν
δ' ἔτι σαφέστερον δείξει.

ΠΡΩ. Κάλλιστα εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέφαινε.

ΣΩ. Σμίκερ' ἄττα τοίνυν ἐμπροσθεν ἔτι διομολο-
γησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Τὴν τάγαθοῦ μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλειον
D ἢ | μὴ τέλειον εἶναι;

ΠΡΩ. Πάντων δὴ που τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; ἱκανὸν τάγαθόν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο δια-
φέρειν τῶν ὄντων.

ΣΩ. Τόδε γε μὴν, ὡς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγ-
καιότατον εἶναι λέγειν, ὡς πᾶν τὸ γιγνώσκον αὐτὸ
θηρεῦει καὶ ἐφίσταται βουλούμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ
κτῆσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν
ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.

E ΣΩ. Σκοπῶμεν | δὴ καὶ κρίνωμεν τὸν τε ἡδονῆς
καὶ τὸν φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρὶς.

ΠΡΩ. Πῶς εἶπες;

ΣΩ. Μήτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις
μήτε ἐν τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γάρ, εἴπερ
πότερον αὐτῶν ἔστι τάγαθόν, μηδὲν μηδενοῦς ἔτι προσ-
δεῖσθαι· δεόμενον δ' ἂν φανῆ πότερον, οὐκ ἔστι που
21 τοῦτ' ἔτι | τὸ ὄντως ἡμῖν ἀγαθόν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες
ταῦτα;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἀποκρίνου δὴ.

ΠΡΩ. Λέγε.

ΣΩ. Δέξαιο ἂν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν τὸν βίον
ἅπαντα ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔτι τινὸς ἂν σοι προσδεῖν ἤγοιο, εἰ τοῦτ' ἔχεις παντελῶς;

ΠΡΩ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ὅρα δὴ, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰ δέοντα, καὶ ὅσα τούτων | ἀδελφά, μῶν B μὴ δέοι' ἂν τι;

ΠΡΩ. Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἂν που τὸ χαίρειν ἔχων.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω ζῶν ἀεὶ μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἂν;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δὴ πού σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην | μὴ κεκτημένον C ἀνάγκη δὴ που μὴδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμνήσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παραχρημα ἡδονῆς προσπιπτούσης μὴδ' ἠτινοῦν μνήμην ὑπομένειν· δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένον ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μὴδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ὡς χαιρήσεις δυνατὸν εἶναι λογίζεσθαι, ζῆν δὲ οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὄστρεων ἐμψυχά ἐστι σωμαίων. ἔστι | ταῦτα, ἢ παρὰ ταῦτα D ἔχομεν ἄλλως πως διανοηθῆναι;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν αἰρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;

ΠΡΩ. Εἰς ἀφασίαν παντάπασι με, ὦ Σώκρατες, οὗτος ὁ λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.

ΣΩ. Μήπω τοίνυν μαλθακιζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαβόντες αὐτὸν βίον ἴδωμεν.

XI. ΠΡΩ. Ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Εἰ τις δέξαιτ' ἂν αὐτὸν ζῆν ἡμῶν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάντων | κεκτημένος, ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρὸν, μηδ' αὐτὸν λύπης, ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθῆς πάντων τῶν τοιούτων.

ΠΡΩ. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὃ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μὴ ποτε, ὡς ἐγώ μαι, φανῆ.

22 ΣΩ. Τί δ' ὁ ξυναμφοτέρος, | ὃ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῖν συμμιχθεὶς κοινὸς γενόμενος;

ΠΡΩ. Ἡδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;

ΣΩ. Οὕτω καὶ τὸν τοιοῦτον λέγω ἔγωγε.

ΠΡΩ. Πᾶς δὴ που τοῦτόν γε αἰρήσεται πρότερον ἢ ἐκείνων ὁποτερονοῦν, καὶ πρὸς τούτοις γε, οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ ξυμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;

ΠΡΩ. Πάννυ μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προὔτεθθησαν, τοῖν | δυοῖν δ' οὐδέτερος ἱκανὸς οὐδὲ αἰρετός οὔτ' ἀνθρώπων οὔτε ζώων οὐδενί.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε περίδηλον ὡς οὐδέτερος αὐτῶν εἶχε τάραθόν; ἦν γὰρ ἂν ἱκανὸς καὶ τέλος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἰρετός, οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως αἰετὸν διὰ βίου ζῆν· εἰ δὲ τις ἄλλα ἤρειθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἰρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἢ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν | τὴν γε Φιλήβου θεὸν οὐ C
 δεῖ διανοεῖσθαι ταῦτόν καὶ τάγαθόν, ἱκανῶς εἰρησθαι
 μοι δοκεῖ.

ΦΙ. Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὦ Σώκρατες, ἔστι τὰ-
 γαθόν, ἀλλ' ἔξει που ταῦτ' ἐγκλήματα.

ΣΩ. Τάχ' ἄν, ὦ Φίληβε, ὃ γ' ἐμός· οὐ μέντοι
 τὸν γε ἀληθινὸν ἄμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ'
 ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν
 κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ, τῶν δὲ δὴ
 δευτερείων ὄραῖν καὶ σκοπεῖν χρὴ πέρι τί δράσομεν
 τάχα | γὰρ ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιώμεθ' ἂν D
 ἐκότερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἰτιον, ὁ δ' ἠδονὴν εἶναι,
 καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον
 ἂν εἴη, τάχα δ' ἂν αἰτιὸν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν
 εἶναι. τούτου δὴ πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον
 διαμαχοίμην ἂν, ὡς ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ'
 ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἰρετὸς ἄμα
 καὶ ἀγαθός, οὐχ ἠδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ ξυγγενέστε-
 ρον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον | τὸν λόγον E
 οὔτ' ἂν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἠδονῆ
 μετὸν ἀληθῶς ἂν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δὲ ἐστι
 τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεύειν ἡμᾶς
 τὰ νῦν.

ΠΡΩ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν
 μὲν ἠδονὴ σοι πεπτωκέναι καθάπερ εἰ πληγεῖσα ὑπὸ
 τῶν νῦν δὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχο-
 μένη κεῖται. τὸν δὲ νοῦν, ὡς | ἔοικε, λεκτέον ὡς 23
 ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ
 αὐτὰ ἔπαθεν ἂν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα
 ἠδονὴ παντάπασιν ἂν τινα καὶ ἀτιμίαν σχολίη πρὸς

τῶν αὐτῆς ἐραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοις ἔτ' ἂν ὁμοίως φαίνοιτο καλή.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν εἶν ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

B ΣΩ. | Ἄρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἠδονήν;

ΠΡΩ. Οὐ μόνον γε, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδεὶς πῶ σε ἡμῶν μεθήσει, πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ λόγῳ.

ΣΩ. Βαβαὶ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ῥαδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον, οἷον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἐμπροσθεν λόγων· ἔστι δὲ ἴσως ἕνια καὶ ταυτά. οὐκοῦν χρή;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

XII. ΣΩ. Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβείσθαι

C | πειρώμεθα τιθέμενοι.

ΠΡΩ. Ποίαν δὴ λέγεις;

ΣΩ. Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῆ διαλάβωμεν, μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῆ.

ΠΡΩ. Καθ' ὅτι, φράζοις ἄν.

ΣΩ. Λάβωμεν ἅττα τῶν νῦν δὴ λόγων.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν ὄντων, τὸ δὲ πέρασ;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τοῦτω δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον ἐξ ἀμφοῖν τούτοις ἐν τι ξυμμισγόμενον.

| εἰμι δ', ὡς ἔοικεν, ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' D
εἶδη διστὰς καὶ συναριθμούμενος.

ΠΡΩ. Τί φῆς, ὠγαθέ;

ΣΩ. Τετάρτου μοι γένους αὐ̄ προσδεῖν φαίνεται.

ΠΡΩ. Λέγε τίνος.

ΣΩ. Τῆς ξυμμίξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν
αἰτίαν ὄρα, καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις τέταρ-
τον τοῦτο.

ΠΡΩ. Μῶν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεήσει διά-
κρισίην τινος δυναμένου;

ΣΩ. Τάχ' ἄν· οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν· ἐὰν
δέ τι δέη, συγγνώσει πού | μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμ- E
πτον [βίον].

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν δὴ τῶν τετάρων τὰ τρία διε-
λόμενοι, τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ ἐκότερον
ἐσχισμένον καὶ διεσπασμένον ἰδόντες, εἰς ἕν πάλιν
ἐκότερον συναγαγόντες νοῆσαι, πῆ ποτὲ ἦν αὐτῶν ἕν
καὶ πολλὰ ἐκότερον.

ΠΡΩ. Εἰ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις,
τάχ' ἄν ἐποίμην.

ΣΩ. Λέγω τοίνυν τὰ δύο, ἃ προτίθεμαι, | ταῦτ' 24
εἶναι, ἅπερ νῦν δὴ, τὸ μὲν ἄπειρον, τὸ δὲ πέρασ ἔχον·
ὅτι δὲ τρόπον τινὰ τὸ ἄπειρον πολλὰ ἔστι, πειράσο-
μαι φράζειν· τὸ δὲ πέρασ ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.

ΠΡΩ. Μένει.

ΣΩ. Σκέψαι δὴ. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβη-
τήσιμον, ὃ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει. θερμο-
τέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι πρῶτον ὄρα πέρασ εἰ ποτὲ
τι νοήσῃς ἄν, ἢ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἐν αὐτοῖς

οικοῦντε τοῖς γένεσιν, ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ
 B | ἂν ἐπιτραφεαίτην γίγνεσθαι· γενομένης γὰρ τελευτῆς
 καὶ αὐτῶ τιτελευτήκατον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἄει δέ γε, φαμέν, ἐν τε τῷ θερμότερῳ καὶ
 τῷ ψυχρότερῳ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἐνι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἄει τοίνυν ὁ λόγος σημαίνει ἡμῖν τούτω
 μὴ τέλος ἔχειν· ἀτελεῆ δ' ὄντε δήπου παντάπασιν
 ἀπείρω γίγνεσθον.

ΠΡΩ. Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες
 C καὶ ἀνέμνησας, | ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν
 ἐφθέγγω, καὶ τό γε ἡρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχον
 τῷ μᾶλλον τε καὶ ἥττον. ὅπου γὰρ ἂν ἐνήτον, οὐκ
 ἔατον εἶναι ποσὸν ἕκαστον, ἀλλ' αἰεὶ σφοδρότερον
 ἡσυχαιτέρου καὶ τούναντίον ἐκάσταις πράξεσιν ἐμποι-
 οῦντε τὸ πλεον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, τὸ δὲ
 ποσὸν ἀφανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νῦν δή, μὴ ἀφανί-
 σαντε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἔασαντε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον
 ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα |
 D ἔδρα ἐγγενέσθαι, αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν
 χώρας, ἐν ἧ ἐνήν. οὐ γὰρ ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρό-
 τερον ἦσθην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν· προχωρεῖ γὰρ καὶ
 οὐ μένει τό τε θερμότερον αἰεὶ καὶ τὸ ψυχρότερον
 ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔσθην καὶ προῖον ἐπαύσατο.
 κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνοιτ' ἂν τὸ
 θερμότερον καὶ τούναντίον ἄμα.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ
 εἶπες, οὐ ρᾶδια ταῦτα ξυνέπεσθαι· τὸ δὲ εἰς αὐθις τε

καὶ αὐτίς | ἴσως λεχθέντα τὸν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν Ε
ἐρωτῶμενον ἰκανῶς ἂν ξυμφωνοῦντας ἀποφήνειεν.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ μὲν λέγεις, καὶ πειρατέον οὕτω
ποιεῖν. νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως εἰ
τοῦτο δεξόμεθα σημείον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες
μηκύνωμεν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὅπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνεται μᾶλλον τε καὶ
ἥττον γιγνόμενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἡρέμα δεχόμενα
καὶ τὸ λίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα πάντα, | εἰς τὸ τοῦ ἀπείρου 25
γένος ὡς εἰς ἓν δεῖ πάντα ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν
ἔμπροσθεν λόγον, ὃν ἔφαμεν, ὅσα διέσπασται καὶ διέ-
σχισται συναγαρόντας χρῆναι κατὰ δύναμιν μίαν ἐπι-
σημαίνεσθαι τινα φύσιν, εἰ μέμνησαι.

ΠΡΩ. Μέμνημαι.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ
τὰ ἐναντία πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ
ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ
ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον, |
ταῦτα ξύμπαντα εἰς τὸ πέρας ἀπολογιζόμενοι καλῶς B
ἂν δοκοῖμεν δοῦν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φῆς;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε, ὦ Σώκρατες.

XIII. ΣΩ. Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μικτὸν ἐκ τού-
τοις ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Σοὶ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

ΣΩ. Θεὸς μὲν οὖν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπή-
κοος γίγνηται τις θεῶν.

ΠΡΩ. Εὐχου δὴ καὶ σκόπει.

ΣΩ. Σκοπῶ· καὶ μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐ-
τῶν φίλος ἡμῖν νῦν δὴ γεγυῖναι.

C ΠΡΩ. | Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίνι τεκμηρίῳ χρῆ;
ΣΩ. Φράσω δῆλον ὅτι. σὺ δέ μοι συνακολούθη-
σον τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νῦν δὴ πού τι
καὶ ψυχρότερον. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρόσθετες δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς
καὶ πλεόν καὶ ἔλαττον καὶ θάττον καὶ βραδύτερον καὶ
μειζον καὶ σμικρότερον καὶ ὁπόσα ἐν τῷ πρόσθετον τῆς τὸ
μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένης ἐτίθεμεν εἰς ἓν φύσεως.

D ΠΡΩ. | Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;

ΣΩ. Ναί. συμμίγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ
ταῦτα τὴν αὐτὴν τοῦ πέρατος γένναν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Ἦν καὶ νῦν δὴ, δεόν ἡμᾶς, καθάπερ τὴν
τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἓν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ
περατοειδοῦς συναγαγεῖν, οὐ συνηγάγομεν. ἀλλ' ἴσως
καὶ νῦν ταῦτόν δρασει, <εἰ> τούτων ἀμφοτέρων συναγο-
μένων καταφανῆς κάκεινη γενήσεται.

ΠΡΩ. Ποίαν καὶ πῶς λέγεις;

ΣΩ. Τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου, καὶ ὁπόση
E παύει πρὸς | ἄλληλα τάναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμ-
μετρα δὲ καὶ σύμφωνα ἐνθείσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται.

ΠΡΩ. Μανθάνω· φαίνει γάρ μοι λέγειν, μιγνῦσι
ταῦτα γενέσεις τινὰς ἐφ' ἐκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.

ΣΩ. Ὅρθῶς γὰρ φαίνομαι.

ΠΡΩ. Λέγε τοίνυν.

ΣΩ. Ἄρ' οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἢ τούτων ὀρθῆ
κοινωνία τὴν ὑγιείας φύσιν ἐγέννησεν;

ΠΡΩ. | Παντάπασι μὲν οὖν.

26

ΣΩ. Ἐν δὲ ὄξει καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπειροῖς οὖσιν, ἄρ' οὐ ταῦτ' ἐγγιγνόμενα ταῦτα ἅμα πέρασ τε ἀπειργάσατο καὶ μουσικὴν ξύμπασαν τελεώ-
τατα ξυνεστήσατο;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἔν γε χειμῶσι καὶ πνίγεσιν ἐγγενό-
μενα τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἀπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ ἅμα σύμμετρον ἀπειργάσατο.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὦραί τε καὶ ὄσα καλὰ |
πάντα ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπειρῶν καὶ τῶν πέρασ Β
ἐχόντων συμμιχθέντων;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων,
οἶον μεθ' ὑγείας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς
αὐτὰ πάμπολλα ἕτερα καὶ πάγκαλα. ὕβριν γάρ που καὶ
ξύμπασαν πάντων πονηρίαν αὐτὴ κατιδοῦσα ἢ θεός,
ὦ καλὲ Φίληβε, πέρασ οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλη-
σμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ τάξιν πέρασ ἐχόν-
των ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῆς αὐτήν, | ἐγὼ C
δὲ τοῦναντίον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ὦ Πρώταρχε,
πῶς φαίνεται;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἰρηκα, εἰ
ξυμνοεῖς.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἐν μὲν γάρ μοι
δοκεῖς τὸ ἀπειρον λέγειν, ἐν δὲ καὶ δεύτερον τὸ πέρασ
ἐν τοῖς οὖσι· τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει
φράζειν.

ΣΩ. Τὸ γὰρ πλῆθος σε, ὦ θαναμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ τρίτου γενέσεως· καὶ τοὶ πολλὰ γε καὶ τὸ D ἄπειρον | παρέσχετο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ ἐναντίου γένει ἐν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε πέρασ οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὔτ' ἐδυσκολαίνομεν ὡς οὐκ ἦν ἐν φύσει.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἐν τοῦτο τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειροφασμένων μέτρων.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

E XIV. ΣΩ. | Ἀλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι γένος σκεπτόεν· κοινή δ' ἡ σκέψις. ὅρα γάρ, εἰ σοὶ δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνώμενα διὰ τινα αἰτίαν γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Ἐμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ τοῦ ποιούντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὁρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἔν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

27 ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὐ | καὶ τὸ γιγνώμενον οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νῦν δὴ, διαφέρον εὐρήσομεν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἠγρεῖται μὲν τὸ ποιοῦν ἀεὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνώμενον ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἄλλο ἔρα καὶ οὐ ταῦτόν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτία.

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίνονται πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γένη;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τὸ δὲ | δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγο- B
μεν τέταρτον, τὴν αἰτίαν, ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον;

ΠΡΩ. Ἔτερον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὅρθῶς μὲν ἔχει διωρισμένων τῶν τετάρων ἐνὸς ἐκάστου μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμή-
σασθαι.

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν ἄπειρον λέγω, δεύτερον δὲ πέρασ, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μικτὴν καὶ γεγενη-
μένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἄρα μὴ | πλημμελοῖην ἂν τι; C

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Φέρε δὴ, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος, καὶ τί ποτε βουλευθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἄρ' οὐ τόδε ἦν; δευτερεῖα ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ' ἂν ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν [ὡς] νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διει-
λόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα πρώτου πέρυ καὶ δευτέρου, περὶ ὧν δὴ τὸ πρῶτον ἡμφισβητήσαμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἴθι | δὴ· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μι- D
κτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;

ΠΡΩ. Ἦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὀρωμέν που τίς τέ ἐστι καὶ ὁποίου γένους;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου, οἶμαι, γένους· οὐ γὰρ δυοῖν τινοῖν ἐστὶ μικτὸς ἐκεῖνος, ἀλλὰ ξυμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγναιτ' ἂν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

E XV. ΣΩ. Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ᾧ | Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἄμικτος ὢν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἂν ποτε λέγοιτο; ᾧδε δ' ἀπόκριναί μοι πρὶν ἀποφήνασθαι.

ΦΙ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Ἡδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχεται, ἢ τῶν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένων ἐστὸν;

ΦΙ. Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ᾧ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονὴ πᾶν ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγχανε πεφυκὸς καὶ πλήθει καὶ τῷ μᾶλλον.

28 ΣΩ. | Οὐδέ γ' ἂν, ᾧ Φίληβε, λύπη πᾶν κακόν· ὥστ' ἄλλο τι νῦν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν, ὡς παρέχεται τι μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τοῦτο δὴ σοι τῶν ἀπεράντων γερονὸς ἔστω· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς τί ποτε τῶν προειρημένων, ᾧ Πρώταρχέ τε καὶ Φίληβε, νῦν θέντες οὐκ ἂν ἀσεβοῦμεν; οὐ γὰρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθώσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

B ΦΙ. Σεμνύνεις γὰρ, ᾧ Σώκρατες, | τὸν σεαυτοῦ θεόν.

ΣΩ. Καὶ γὰρ σύ, ᾧ ἑταίρε, τὴν σεαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον ὅμως ἡμῖν λεκτέον.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ πειστέον.

ΦΙ. Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σὺ, Πρώταρχε, προήρησαι λέγειν;

ΠΡΩ. Πάνυ γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαι γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι.

ΣΩ. Πειστέον, | ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν C οὐδὲν ἐπιτάττεις· ἀλλ' ὄντως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος, σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν ἐθορύβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

ΠΡΩ. Παντάπασί γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ῥάδιον. πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ σοφοί, ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.

| ΠΡΩ. Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν D ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθησόμενος.

XVI. ΣΩ. Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δέ πως ὧδε ἐπανερωτῶντες.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ ξύμπαντα καὶ τόδε τὸ καλούμενον ὄλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῆ δύναμιν καὶ τὸ ὄπη ἔτυχεν, ἢ τάναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν;

| ΠΡΩ. Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες. E ὃ μὲν γὰρ σὺ νῦν δὴ λέγεις, οὐδ' ὄσιον εἶναι μοι

φαίνεται· τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι
καὶ τῆς ὕψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ
ἀστέρων καὶ πάσης τῆς περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως
ἔγωγ' ἂν ποτε περὶ αὐτῶν εἴποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

ΣΩ. Βούλει δῆτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐμπροσθεν
ὁμολογούμενον ξυμφήσωμεν, ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, |
29 καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τάλλότρια ἄνευ κινδύνου
λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ
ψόγου, ὅταν ἀνήρ δεινὸς φῆ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ'
ἀτάκτως ἔχειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;

ΣΩ. Ἴθι δῆ, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν
λόγον ἄθρει.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Τὰ περὶ τὴν τῶν σωμάτων φύσιν ἀπάντων
τῶν ζώων, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθορωμένον
καὶ γῆν, καθάπερ οἱ χειμαζόμενοί φασιν, ἐνόντα ἐν
B τῇ | συστάσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπο-
ρίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.

ΣΩ. Φέρε δῆ, περὶ ἐκάστου τῶν παρ' ἡμῖν λαβὲ
τὸ τοιόνδε.

ΠΡΩ. Ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι μικρὸν τε τούτων ἕκαστον [παρ'] ἡμῖν
ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὄν
καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον· ἐν ἐνί
δὲ λαβῶν περὶ πάντων νόει ταῦτόν. οἷον πῦρ μὲν
ἔστι που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.

ΠΡΩ. Τί μῆν;

C ΣΩ. Οὐκοῦν | μικρὸν μὲν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ

ἀσθενὲς καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντὶ πλήθει τε
θανυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ
πῦρ οὔση.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα ἀληθὲς ὃ λέγεις.

ΣΩ. Τί δέ; τρέφεται καὶ γίννεται ἐκ τούτου καὶ
ἄρχεται τὸ τοῦ παντός πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός,
ἢ τοῦναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ
τὸ τῶν ἄλλων ζώων ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον ἐρωτᾷς.

ΣΩ. | Ὅρθως· ταῦτά γὰρ ἐρεῖς, οἶμαι, περὶ τε D
τῆς ἐν τοῖς ζώοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί,
καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων, ὅσων ἠρώτησα ὀλίγον
ἐμπροσθεν, οὕτως ἀποκρινεῖ.

ΠΡΩ. Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἂν
ποτε φανείη;

ΣΩ. Σχεδὸν οὐδ' ὀστισοῦν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο
ἐξῆς ἔπον. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νῦν δὴ λεχθέντα
ἄφ' οὐκ εἰς ἐν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ταῦτόν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε | ἃν κόσμον E
λέγομεν· διὰ τὸν αὐτόν γὰρ τρόπον ἂν εἴη που σῶμα,
σύνθετον ἃν ἐκ τῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως
τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τοῦτο τρέφεται
τε καὶ ὅσα νῦν δὴ περὶ αὐτῶν εἶπομεν εἰληφέ τε
καὶ ἴσχει;

ΠΡΩ. Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὃ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον
ἐρωτήσεως.

| ΣΩ. Τί δέ; τόδε ἄρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς; 30

ΠΡΩ. Λέγε τὸ ποῖον.

ΣΩ. Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἄρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι φήσομεν.

ΣΩ. Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἶπερ μὴ τὸ γε τοῦ παντὸς σῶμα ἔμψυχον ὃν ἐτύγχανε, ταῦτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντῃ καλλίονα;

ΠΡΩ. Δῆλον ὡς οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γὰρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα ἐκεῖνα, πέρασ καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ B τῆς αἰτίας γένος, ἐν | ἅπασι τέταρτον ἐνόν, τοῦτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχὴν τε παρέχον καὶ σωμασκιάν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος ἰατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθεὲν καὶ ἀκούμενον πᾶσαν καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων ὄντων ἐν ὄλῳ τε οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.

C | ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦτό γ' ἂν λόγον ἔχοι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν, ὡς ἔστιν, ἃ πολλάκις εἰρήκαμεν, ἄπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ, καὶ πέρασ ἱκανόν, καὶ τις ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα ἐνιαυτούς τε καὶ ὄρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη δικαιοτάτ' ἔν.

ΠΡΩ. Δικαιοτάτα δῆτα.

ΣΩ. Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἔν ποτε γενοίσθην.

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

D ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς | ἐρεῖς φύσει

βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἐν δὲ ἄλλοις ἄλλα καλὰ, καθ' ὃ φίλον ἐκάστοις λέγεσθαι.

ΠΡΩ. Μάλα γε.

ΣΩ. Τοῦτου δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μή τι μάτην δόξης, ὧ Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν πάλαι ἀποφνηαμένοις, ὡς αἰὲ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει, ξύμμαχος ἐκείνοις.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσῃ πεπορικῶς ἀπόκρισιν, ὅτι νοῦς ἐστὶ γένους [τῆς] | τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέν-Ε-
τος τῶν τεττάρων, ὧν ἦν ἡμῖν ἐν τούτῳ. ἔχεις γὰρ δῆπου νῦν ἡμῶν ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

ΠΡΩ. Ἔχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινά-
μενος ἔλαθες.

ΣΩ. Ἀνάπαντα γὰρ, ὧ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς γίννεται ἐνίοτε ἡ παιδιά.

ΠΡΩ. Καὶ καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Νοῦς δῆπου, ὧ ἑταῖρε, οὗ μὲν γένους | ἐστὶ 31
καὶ τίνα ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν
τὰ νῦν δεδήλωται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος
ἐφάνη.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι
νοῦς μὲν αἰτίας ἦν ξυγγενῆς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ
γένους, ἡδονὴ δὲ ἄπειρός τε αὐτῇ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν
μήτε μέσσα μήτε τέλος ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος
μηδὲ ἔξουτός ποτε γένους.

- B ΠΡΩ. Μεμνησόμεθα· | πῶς γὰρ οὐ;
 XVII. ΣΩ. Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστὶν ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίνεσθον, ὁπότεν γίγνησθον, ἰδεῖν ἡμᾶς· πρῶτον τὴν ἡδονὴν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον ἐβασανίσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δ' αὖ χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα ἱκανῶς βασανίσει.
- ΠΡΩ. Ἄλλ' εἰ ταύτη χρὴ πορεύεσθαι, ταύτη πορευώμεθα.
- ΣΩ. Ἄρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἔμοι φαίνεται τῆς γενέσεως αὐτῶν πέρι;
- C ΠΡΩ. Τὸ | ποῖον;
 ΣΩ. Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθον λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίνεσθαι κατὰ φύσιν.
- ΠΡΩ. Κοινὸν δέ γε, ᾧ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμησθε ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.
- ΣΩ. Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ᾧ θαυμάσιε.
- ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.
- ΣΩ. Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τετάρων τρίτον ἐλέγομεν.
- ΠΡΩ. Ὁ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρασ ἐλεγες, ἐν ᾧ καὶ ὕψειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἁρμονίαν, ἐτίθεσο;
- D ΣΩ. | Κάλλιστ' εἶπες. τὸν νοῦν δὲ οὐ μάλλιστ' ἤδη πρόσσεχε.
- ΠΡΩ. Λέγε μόνον.
- ΣΩ. Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζῴοις ἅμα λύσειν τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίνεσθαι χρόνῳ.
- ΠΡΩ. Πάνυ λέγεις εἰκός.
- ΣΩ. Πάλιν δὲ ἁρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς

φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα δηθῆναι.

| ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, Ἐ ἐμφανεστερον δὲ ἔτι ταῦτα ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ δημόσια πον καὶ περιφανῆ ἄστων συννοεῖν;

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Πελίη μὲν πον λύσις καὶ λύπη;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις], ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα | δὴ-32
ναμὶς ἡδονή· διάκρισις δέ γ' αὖ καὶ διάλυσις ἡ παρὰ φύσιν, τοῦ πυλίου πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δ' ἡ πάλιν ἀπόδοσις τε καὶ ψῦξις ἡδονή.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ ὀλίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῆου τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη· πάλιν δ' εἰς ταῦτον ἀπιόντων καὶ διακρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. καὶ ἐνὶ λόγῳ σκοπεῖ εἰ σοι μέτριος ὁ λόγος, ὅς ἂν φῆ τὸ ἐκ τοῦ ἀπείρου καὶ πέρατος κατὰ φύσιν | ἐμ- B
ψυχον γερονδὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν τῷ πρόσθεν, ὅταν μὲν τοῦτο φθειρῆται, τὴν μὲν φθορὰν λύπην εἶναι, τὴν δ' εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δ' αὖ πάλιν τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

ΠΡΩ. Ἔστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις;

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

σιν μνήμης, εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πη γενήσεσθαι.

D | ΠΡΩ. Πῶς φῆς;

ΣΩ. Θὲς τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκάστοτε παθημάτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα, πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν διεξελθεῖν, ἀπαθῆ ἐκείνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα καὶ τινα ὡσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἰδιὸν τε καὶ κοινὸν ἐκατέρω.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἰόντα εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν φῶμεν λανθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λανθάνειν, ἄρ' ὀρθότατα ἐροῦμεν;

E ΠΡΩ. Πῶς γὰρ | οὐ;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος· ἢ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὐπω γέγονε· τοῦ δὲ μήτε ὄντος μήτε γερονότος πῶ γίγνεσθαι φάναι τινα ἀποβολὴν ἄτοπον. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ τοίνυν ὀνόματα μετάβαλε μόνον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ἄντι μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχὴν, ὅταν ἀπαθῆς αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, 34 ἦν νῦν λήθην | καλεῖς, ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἰσθησιν οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἔν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν, ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἰσθησιν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἂν τις λέγοι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν.

ΠΡΩ. | Ὅρθῶς γὰρ οὖν.

B

ΣΩ. Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν λέγομεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τόδε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅταν ἂ μετὰ τοῦ σώματος ἐπασχέ ποθ' ἡ ψυχὴ, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμνησθεῖσθαι πον λέγομεν. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτε αἰσθήσεως εἴτ' αὖ μαθήματος αὐθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, | καὶ ταῦτα ξύμπαντα ἀναμνή- C
σεις καὶ μνήμας πον λέγομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Οὐ δὴ χάριν ἅπαντ' εἴρηται ταῦτα, ἔστι τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ἴνα ἤδη τὴν τῆς ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν· διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφοτέρω εἶκοι δηλοῦσθαι.

XX. ΠΡΩ. Λέγωμεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.

ΣΩ. Πολλὰ γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν

Δ τὴν | μορφὴν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὡς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι, τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίνεται.

ΠΡΩ. Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολοῦμεν.

ΣΩ. Ἀπολοῦμεν μὲν οὖν, καὶ ταῦτά γε, ὦ Πρώταρχε, εὐρόντες ὁ νῦν ζητοῦμεν, [ἀπολοῦμεν] τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς ἡμῖν· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν νῦν δὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ Ε πόλλ' ἕτερα τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναι | τινὰς ἐπιθυμίας;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Πρὸς τί ποτε ἄρα ταῦτον βλέψαντες οὕτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἐνὶ προσαγορευόμεν ὀνόματι;

ΠΡΩ. Μὰ Δί' οὐ ράδιον ἴσως εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.

ΣΩ. Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.

ΠΡΩ. Πόθεν δὴ;

ΣΩ. Διψῆ που λέγομεν ἐκάστοτέ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Τοῦτο δέ γ' ἔστι κενούται;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία;

ΠΡΩ. Ναί, πάματος γε.

35 ΣΩ. Πώματος, | ἢ πληρώσεως πάματος;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν πληρώσεως.

ΣΩ. Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει· κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.

ΠΡΩ. Σαφέστατά γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἔστιν ὀπόθεν εἰτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἶτε μνήμη, τούτου ὁ μῆτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μῆτ' ἐν τῷ πρόσθε πάποτ' ἔπαθεν;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ὁ γ' ἐπιθυμῶν | τινὸς ἐπιθυμεῖ, Β φαμέν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὁ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῆ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὁ δὲ ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πληρώσεώς γ' ἄρα πῆ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.

ΠΡΩ. Ἄναγκαῖον.

ΣΩ. Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γάρ που.

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῆ μνήμη δὴλον ὅτι· | τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλω C ἐφάψαιτο;

ΠΡΩ. Σχεδὸν οὐδενί.

XXI. ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὁ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Σώματος ἐπιθυμίαν οὐ φησιν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν ἀειπαντὸς ζῆου μνηύει τὴν ἐπιχείρησιν.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἡ δ' ὁρμὴ γε ἐπὶ τούναντίον ἄγουσα ἢ τὰ

παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὔσαν τῶν τοῖς παθήμασιν ἐναντίων.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

D ΣΩ. | Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς ξύμπασαν τὴν τε δορυμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῴου παντὸς ἀπέφηνεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἢ τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῆ ὁ λόγος αἰρεῖ.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Ἔτι δὴ καὶ τόδε περὶ ταῦτα ταῦτα κατανοήσωμεν. βίου γὰρ εἰδὸς τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν τούτοις αὐτοῖς.

E ΠΡΩ. | Ἐν τίσι καὶ ποίου περὶ βίου φράξεις;

ΣΩ. Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενοῦσθαι καὶ πᾶσιν ὅσα περὶ σωτηρίαν τ' ἐστὶ τῶν ζῴων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἰ τις τούτων ἐν ἐκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει κατὰ τὰς μεταβολάς.

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται;

ΠΡΩ. Πῶς ἐν μέσῳ;

ΣΩ. Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῆ, μεμνήται δὲ τῶν ἠδέων, ὧν γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνος, πληρῶται δὲ μήπω· τί τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν
36 αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν | παθημάτων εἶναι;

ΠΡΩ. Φῶμεν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;

ΠΡΩ. Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῆ τινὶ λύπη λυπούμενον, κατὰ μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας τινὶ πόθῳ.

ΣΩ. Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἄρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανεροῦ τοῦ πληρωθῆσεσθαι | καθέστηκε, τοτὲ B
δὲ τοῦναντίον ἀνελπίστως ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γε.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθῆσεσθαι τῷ μεμνησθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἀλγεῖν;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τότ' ἄρα ἄνθρωπος καὶ τᾶλλα ζῷα λυπεῖται τε ἅμα καὶ χαίρει.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἀνελπίστως ἔχη κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἄρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνεται ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νῦν δὴ κατιδῶν ᾤηθης ἀπλῶς εἶναι | διπλοῦν; C

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτη δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μὲν τινὰς ἀληθεῖς, τὰς δ' οὐ;

ΠΡΩ. Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λύπαι;

ΣΩ. Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μὴ, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;

| ΠΡΩ. Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν που συγχωροίην, τὰ δ' οὐκ ἔτερα ταῦτ' οὐκ ἂν.

ΣΩ. Πῶς φής; λόγον μέντοι τινὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνυ σμικρὸν ἐπεγείρειν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὧ παῖ ' κείνου τάνδρος, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.

ΠΡΩ. Ἴσως τοῦτό γε.

ΣΩ. Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μήκεσιν ἢ καὶ ὄτρωον τῶν παρὰ τὸ προσῆκον λεγομένων.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

Ε ΣΩ. Λέγε δὴ μοι· θαῦμα | γὰρ ἐμέ γ' ἔχει διὰ τέλους αἰεὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νῦν δὴ προυθέμεθα ἀπορήματα.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ φής;

ΣΩ. Ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φής, [ἔστιν] οὔτ' ἐν μανίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ' αὖ δοκεῖ μὲν λυπεῖσθαι, λυπεῖται δ' οὔ.

ΠΡΩ. Πάνθ' οὕτω ταῦτ', ὧ Σώκρατες, ἔχειν πάντες ὑπειλήφαμεν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτέον εἶτ' ὀρθῶς εἶτε μὴ ταῦτα λέγεται;

37 XXII. ΠΡΩ. Σκεπτέον, ὡς γ' ἐγὼ | φαίην ἄν.

ΣΩ. Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νῦν δὴ λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστι γὰρ πού τι δοξάζειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ ἠδεσθαι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενον ἐστὶ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Καὶ τό γε ᾧ τὸ ἠδόμενον ἠδεσθαι;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτε ἀπόλλυσιν.

ΠΡΩ. | Πῶς γὰρ ἄν;

B

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ἠδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἠδεται, τό γε ὄντως ἠδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτε ἀπολεῖ.

ΠΡΩ. Ναί, καὶ τοῦθ' οὔτως ἔχει.

ΣΩ. Τῷ ποτὲ οὖν δὴ τρόπῳ δόξα ψευδῆς τε καὶ ἀληθῆς ἡμῖν φιλεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἠδονῆς μόνον ἀληθές, δοξάζειν δ' ὄντως καὶ χαίρειν ἀμφοτέρα ὁμοίως εἴληφεν;

ΠΡΩ. Σκεπτέον.

ΣΩ. Ἄρ' ὅτι δόξῃ μὲν ἐπιγίνεσθον ψευδός τε καὶ | ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα C ἀλλὰ καὶ ποιὰ τις ἑκατέρω, σκεπτέον φῆς τοῦτ' εἶναι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῖν τὰ μὲν ἐστὶ ποι' ἅττα, ἠδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἄπερ ἐστὶ, ποιῶ τινε δὲ οὐ γίνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.

ΠΡΩ. Ἀῆλον.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιῶ τινε. πάλαι γὰρ εἶπομεν, ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ σφόδρα ἑκατέρω γίνονται, λῦπαί | τε καὶ ἠδοναί.

D

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄν δέ γε πονηρία τούτων, ὦ Πρώταρχε, προσγίγνηται τινι, πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτω γίνεσθαι δόξαν, πονηρὰν δὲ καὶ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀλλὰ τί μήν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοῦναντίον ὀρθότητι τινι τούτων προσγίγνηται; μῶν οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα ἴσχη, ταύτων δὲ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Ἄν δέ γε ἀμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον |
Εἴη, τὴν δόξαν τότε ἀμαρτανούσαν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον οὐδ' ὀρθῶς δοξάζουσιν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Τί δ', ἂν αὖ λύπην ἢ τινα ἡδονὴν περὶ τὸ ἐφ' ᾧ λυπεῖται ἢ τοῦναντίον ἀμαρτανούσαν ἐφορῶμεν, ὀρθὴν ἢ χρηστὴν ἢ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτῇ προσθήσομεν;

ΠΡΩ. Ἀλλ' οὐκ οἶόν τε, εἴπερ ἀμαρτήσεται γε ἡδονή.

ΣΩ. Καὶ μὴν εἰκὲ γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὦ
38 Σώκρατες, | ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τότε ἐλέγομεν ψευδῆ, τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἂν ποτε προσείποι ψευδῆ.

ΣΩ. Ἀλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὦ Πρώταρχε, λόγῳ τὰ νῦν.

ΠΡΩ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἔπερ ἀκούω λέγω.

ΣΩ. Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὦ ἑταῖρε, ἢ μετὰ δόξης τε ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας πολλάκις ἐκάστοις ἡμῶν ἐγγιγνομένης;

| ΠΡΩ. *Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.* B

XXIII. ΣΩ. *Τῆς δὴ διαφορᾶς αὐτοῦν ἐπὶ θεω-
ρίαν ἔλθωμεν.*

ΠΡΩ. *Ἄγε ὅπη σοι φαίνεται.*

ΣΩ. *Τῆδε δὴ ἄγω.*

ΠΡΩ. *Πῆ;*

ΣΩ. *Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδῆς, ἔστι
δὲ καὶ ἀληθῆς;*

ΠΡΩ. *Ἔστιν.*

ΣΩ. *Ἐπειτα μὴν ταύταις, ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν,
ἡδονὴ καὶ λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεὶ δόξῃ λέγω.*

ΠΡΩ. *Πάνν γε.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα
ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίγνεται | ἐκάστοτε; C*

ΠΡΩ. *Καὶ μάλα.*

ΣΩ. *Ἄρ' οὖν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
ἡγοῦμεθα ἰσχεῖν;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Πολλάκις ἰδόντι τινὲ πόρρωθεν μὴ πάνν
σαφῶς τὰ καθορώμενα ξυμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν
φαίης ἂν ταῦθ' ἄπερ ὄρα;*

ΠΡΩ. *Φαίην ἂν.*

ΣΩ. *Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὐτὸν οὗτος
ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;*

ΠΡΩ. *Πῶς;*

ΣΩ. *Τί ποτε ἄρα ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ'
ἑστάναι φανταζόμενον | ὑπὸ τινι δένδρῳ; ταῦτ' εἰπεῖν D
ἂν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτα ἅττα κατιδῶν
φαντασθέντα αὐτῷ ποτέ;*

ΠΡΩ. *Τί μὴν;*

ματα, ἃ σμικρῶ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίνεσθαι, περι μὲν τὸν γεγονότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἐστί, E | περι δὲ τὸν μέλλοντα οὐκ ἔστιν;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Ἄρα σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἐστὶ ταῦτα ἐλπίδες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὔσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἀεὶ γέμομεν ἐλπίδων;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὔν.

XXIV. ΣΩ. Ἄγε δὴ, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένους καὶ τόδε ἀπόκριται.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πάντως ἄρ' οὐ θεοφιλὴς ἐστίν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τί δέ; ἄδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἄρ' 40 οὐ τούναντίον | ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Πολλῶν μὴν ἐλπίδων, ὥς ἐλέγομεν ἄρτι, πᾶς ἀνθρώπος γέμει;

ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Λόγοι μὴν εἰσιν ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα· καὶ τις ὀρθῶ πολλὰκις ἐαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθονον καὶ ἐπ' αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεξωγραφημένον αὐτὸν ἐφ' αὐτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾶ.

B ΠΡΩ. | Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Τούτων οὔν πρότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὥς τὸ πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ

τὸ θεοφιλεῖς εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὐτὸ <τὸ> πολὺ
τοῦναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα φατέον.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναί γε οὐδὲν
ἤττον πάρεισιν ἐξωγραφημένοι, ψευδεῖς δὲ αὐταί που.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. | Ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονη- C
ροὶ χαίρουσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Εἰσὶ δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν
ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημένοι μέν-
τοι τὰς ἀληθεῖς ἐπὶ τὰ γελοιότερα· καὶ λῦπαι δὲ
ὡσαύτως.

ΠΡΩ. Εἰσίν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἦν δοξάζειν μὲν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ
παράπαν δοξάζοντι, μὴ ἐπ' οὔσι δὲ μηδὲ ἐπὶ γεγυρόσι
μηδ' ἐπ' ἐσομένοις ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ | ταῦτά γε ἦν, οἶμαι, τὰ ἀπεργαζόμενα D
δόξαν ψευδῆ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἦ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις
τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἔξιν ἐν
ἐκείνοις;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς ἦν μὲν χαίρειν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παρά-
παν ὄπασσούν καὶ εἰκῆ χαίροντι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς
οὔσι μηδ' ἐπὶ τοῖς γεγυρόσιν ἐνίοτε, πολλάκις δὲ
καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε
γενήσεσθαι.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὐτῆ.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ ἐγγύθεν ὄραν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν | ἀφανίζει καὶ ψευδῆ ποιεῖ δοξάζειν, ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταῦτόν τοῦτο γιγνόμενον;

ΠΡΩ. Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ μικρὸν ἐμπροσθεν γέγονεν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον λέγεις;

ΣΩ. Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὐταὶ γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς παθήματος ἀνεπίμπλασαν.

B ΠΡΩ. | Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν ἐκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαίνονται καὶ σφοδρότεραι, λύπαι δ' αὖ διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς τούναντίον ἐκείναις.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅσῳ μείζους τῶν οὐσῶν ἐκατέρων καὶ ἐλάττους φαίνονται, τοῦτο ἀποτεμόμενος ἐκατέρων τὸ φαινόμενον, ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινόμενον | ἐρεῖς, οὐδ' αὖ ποτὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς τολμήσεις λέγειν.

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τούτων τοίνυν ἐξῆς ὀψόμεθα, ἐὰν τῆδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὔσας ἐν τοῖς ζῴοις.

ΠΡΩ. Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;

XXVI. ΣΩ. Εἰρηταί που πολλάκις, ὅτι τῆς φύσεως ἐκάστων διαφθειρομένης μὲν συγκρίσειςι καὶ διακρίσειςι καὶ πληρώσειςι καὶ κενώσειςι | καὶ τισιν D αὔξαις καὶ φθίσειςι λῦπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύνηαι καὶ πάνθ', ὅποσα τοιαῦτ' ὀνόματ' ἔχει, ξυμβαίνει γιγνόμενα.

ΠΡΩ. Ναί, ταῦτα εἰρηταί πολλάκις.

ΣΩ. Εἰς δέ γε τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τί δ', ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον ἡμῶν ἦ;

ΠΡΩ. Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν | πρὸς λόγον ἐστίν, ὦ Πρώταρχε, ὅ E σὺ νῦν ἤρου τὸ ἐρώτημα.

ΠΡΩ. Τί δή;

ΣΩ. Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύει ἐμὲ διερεῖσθαι σε πάλιν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ὦ Πρώταρχε, φήσω, τὸ τοιοῦτον, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἐκάτερα φῆς;

ΣΩ. Οὕτως.

ΠΡΩ. Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ὡς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.

43 ΣΩ. | Κάλλιστ' εἶπες. ἀλλὰ γὰρ, οἶμαι, τόδε λέγεις, ὡς αἰεὶ τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν ξυμβαίνειν, ὡς οἱ σοφοὶ φασιν· αἰεὶ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω δεῖ.

ΠΡΩ. Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως λέγειν.

ΣΩ. Πῶς γὰρ ἂν μὴ φαῦλοί γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι. τῆδ' οὖν διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σὺ μοι ξύμφευγε.

ΠΡΩ. Λέγε δπη.

ΣΩ. Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς B τούτους. σὺ δ' | ἀπόκριναι· πότερον αἰεὶ πάντα, ὁπόσα πάσχει τι τῶν ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον, καὶ οὐτ' ἀύξανόμενοι λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε τι τῶν τοιούτων οὐδὲν πάσχοντες, ἢ πᾶν τούναντίον;

ΠΡΩ. Ἄπαν δὴ που τούναντίον. ὀλίγου γὰρ τά γε τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἴρηται τὸ νῦν δὴ φηθέν, ὡς αἰ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

C ΣΩ. Ὡδ' ἔσται κάλλιον | καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγόμενον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς αἰ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν, αἰ δ' αὖ μέτριαί τε καὶ σμικραὶ τὸ παράπαν οὐδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Ὅρθότερον οὕτως ἢ 'κείνως, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νῦν δὴ φηθεὶς βλῖος ἂν ἦκοι.

ΠΡΩ. Ποῖος;

ΣΩ. Ὅν ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριτοῦς ἡμῖν βίους, ἕνα μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἕνα | μηδέ- D
τερα. ἢ πῶς ἂν φαίης σὺ περὶ τούτων;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτη, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἴη τὸ μὴ λυπεῖσθαι ποτε ταῦτόν τῳ χαίρειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Ὅποταν οὖν ἀκούσης ὡς ἡδιστον πάντων, ἐστὶν ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις λέγειν τὸν τοιοῦτον;

ΠΡΩ. Ἡδὺ λέγειν φαίνεται ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

ΣΩ. Τριῶν οὖν ὄντων ἡμῖν, ὄντων βούλει, τίθει, | καλλίωσιν ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυ- E
σόν, τὸ δ' ἄργυρον, τρίτον δὲ μηδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Κεῖται.

ΣΩ. Τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἂν, χρυσοῦς ἢ ἄργυρος;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς ἂν;

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδύς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος ὀρθῶς ἂν ποτε οὔτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὔτ' εἰ λέγοι, λεχθείη, κατὰ γε τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ ἑταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα |
καὶ δοξαζόντων αἰσθανόμεθα.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἴονται τότε, ὅταν μὴ λυπῶνται;

ΠΡΩ. Φασὶ γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἴονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἔλεγόν που.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ψευδῆ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἴπερ χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἢ φύσις ἑκατέρου.

ΠΡΩ. Καὶ μὴν χωρὶς γε ἦν.

ΣΩ. Πότερον οὖν αἰρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' Βεῖναι, καθάπερ ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, | λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ὄν, ἡδὺν προσαγορεύεσθαι;

XXVII. ΠΡΩ. Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ὃ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μανθάνω.

ΣΩ. Ὅντως γὰρ τοὺς πολεμίους Φιλίβον τοῦδε, ὃ Πρώταρχε, οὐ μανθάνεις.

ΠΡΩ. Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;

ΣΩ. Καὶ μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἳ τὸ παράπαν ἡδονὰς οὐ φασιν εἶναι.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

C ΣΩ. Λυπῶν | ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγὰς, ἃς νῦν οἱ περὶ Φιλίβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.

ΠΡΩ. Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι ξυμβουλεύεις, ἢ πῶς, ὃ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρησθαί τισι, μαντενομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τιμὴ δυσχερεῖα φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς, λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικότων οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ

τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα, ἀλλ' οὐχ ἡδονὴν εἶναι. τούτοις | μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, σκεψά- D
μενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχερέασματα· μετὰ δὲ
ταῦτα αἶ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι, πεύ-
σει, ἵνα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν λόγοιν σκεψάμενοι τὴν δύνα-
μιν αὐτῆς παραδώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὥσπερ ξυμμά-
χους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος. οἶμαι γὰρ
τοιούνδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν,
ὡς εἰ βουληθεῖμεν ὄτουοῦν | εἰδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, E
οἶον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα
ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν ἢ πρὸς
τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δὴ σε, ὦ Πρώταρχε,
καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρί-
νεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι
πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν
ἤντινά ποτε ἔχει φύσιν βουληθεῖμεν, οὐκ εἰς τὰς
πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτόν, | ἀλλ' εἰς τὰς ἀκρο- 45
τάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.

ΠΡΩ. Πᾶς ἂν σοι ταύτη συγχωροίη τὰ νῦν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, αἱ πρόχειροί γε εἴπερ καὶ μέγι-
σται τῶν ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἱ περὶ τὸ
σῶμά εἰσιν αὐται;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Πότερον οὖν μείζους εἰσὶ καὶ γίνονται
περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ τοὺς ὑγιαί-
νοντας; εὐλαβηθῶμεν δέ, μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι

Β πταίσωμέν πη. τάχα γὰρ ἴσως φαίμεν | ἂν περὶ
ὕγιαίνοντας.

ΠΡΩ. Εἰκόσ γε.

ΣΩ. Τί δ' ; οὐχ αὐται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλου-
σιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμῖαι μέγιστα προγίγνονται;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀληθές.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις
νοσήμασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ῥιγοῦσι καὶ
πάντα, ὅποσα διὰ τοῦ σώματος εἰσθάσι πάσχειν, μᾶλ-
λόν τ' ἐνδεία ξυγγίγνονται καὶ ἀποπληρουμένων μείζους
ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ φήσομεν ἀληθές εἶναι;

Γ ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν νῦν ῥηθὲν | φαίνεται.

ΣΩ. Τί οὖν; ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες, ὡς
εἴ τις τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιο, οὐκ εἰς
ὕγιαν ἀλλ' εἰς νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὄρα δέ,
μή με ἡγῆ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε, εἰ πλείω χαίρου-
σιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν ὑγιαίνόντων, ἀλλ' οἴου
μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ σφόδρα περὶ τοῦ
τοιούτου ποῦ ποτὲ γίγνεται ἐκάστοτε. νοῆσαι γὰρ δεῖν
φαμέν ἤντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν οἱ φάσκον-

Δ τες μὴδ' εἶναι τὸ παράπαν | αὐτήν.

ΠΡΩ. Ἄλλὰ σχεδὸν ἔπομαι τῷ λόγῳ σου.

XXVIII. ΣΩ. Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἦττον
δείξεις. ἀπόκριναι γάρ· ἐν ὕβρει μείζους ἡδονὰς, οὐ
πλείους λέγω, τῷ σφόδρα δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερ-
εχούσας ὀφθαλμοῦ ἢ ἐν τῷ σώφρονι βίῳ; λέγε δὲ προσέχων
τὸν νοῦν.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ δια-
φέρον ὄρω. τοὺς μὲν γὰρ σώφρονάς που καὶ ὁ παροι-
μιαζόμενος ἐπίσχει λόγος ἐκάστοτε, ὃ τὸ μὴδὲν ἄγαν

| παρακελευόμενος, ᾧ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων Ε
τε καὶ ὑβριστῶν μέχρι μανίας ἢ σφοδρὰ ἡδονὴ κατ-
έχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται.

ΣΩ. Καλῶς· καὶ εἰ γε ταῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον
ὡς ἐν τινι πονηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ
ἐν ἀρετῇ μέγισται μὲν ἡδοναί, μέγισται δὲ καὶ λύπαι
γίνονται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκο-
πεῖσθαι, τίνα ποτὲ τρόπον ἔχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς
εἶναι μεγίστας.

ΠΡΩ. | Ἀνάγκη.

46

ΣΩ. Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδο-
νάς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

ΠΡΩ. Ποίων;

ΣΩ. Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὐς εἶπομεν δυσχε-
ρεῖς μισοῦσι παντελῶς.

ΠΡΩ. Ποίας;

ΣΩ. Οἶον τὰς τῆς ψώρας λάσεις τᾷ τρίβειν, καὶ
ἄσα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο
γὰρ δὴ τὸ πάθος ἡμῖν, ᾧ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν
ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἡδονὴν ἢ λύπην;

ΠΡΩ. Σύμμικτον τοῦτό γε, ᾧ Σώκρατες, εἶοικε
γίγνεσθαι τι κακόν.

| ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἔνεκα παρεθέμην Β
τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ᾧ Πρώταρχε, τῶν
ἡδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἐπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι,
σχεδὸν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν
ζητούμενον.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων ξυγγενεῖς.

ΣΩ. Τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας λέγεις;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰσὶ τοίνυν μίξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασιν, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ ψυχῇ· | τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μιχθείσας τοτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ ξυναμφοτέρα, τοτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅποταν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τάναντία ἅμα πάθη πάσχη, ποτὲ δριγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται, ζητῶν, οἶμαι, τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δ' ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὴ λεγόμενον πικρῶ γλυκῶ μεμιγμένον, μετὰ δυσπαλλακτίας παρόν, ἀγανάκτησιν | καὶ ὕστερον σύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλ' ἀληθὲς τὸ νῦν λεγόμενον.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μίξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἐτέρων πλειόνων;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Λέγε δὴ τὰς μὲν, ὅταν πλείους λύπαι τῶν ἡδονῶν γίνωνται, τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νῦν δὴ ταύτας εἶναι καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν, ὅποταν ἐντὸς τὸ ξέον ἦ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ ἐκνήσει μὴ ἐφικνῆται τις, τὰ δ' ἐπιπολῆς | μόνον διαχέη, [τοτὲ] φέροντες εἰς πῦρ αὐτὰ καὶ εἰς τοῦναντίον, ἀποροῖαι μεταβάλλοντες ἐνίοτε ἀμηχάνους ἡδονὰς, τοτὲ δὲ τοῦναντίον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ἔξω λύπας ἡδοναῖς ξυγκερασθείσας, εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχοντο τῷ τὰ συγκεκριμένα βίᾳ διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα
47 συγγεῖν καὶ ὁμοῦ | λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁπόταν αὐτὸ πλείων ἡδονῆ κατὰ τὰ τοιαῦτα πάντα ξυμμιχθῆ, τὸ μὲν ὑπομειγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει τε καὶ ἡρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὐτὸ τῆς ἡδονῆς πολὺ πλεον ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ, καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ πνεύματα ἀπεργαζόμενον πᾶσαν ἐκπληξιν καὶ βοᾶς μετ' ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;

ΠΡΩ. | Μάλα γε.

B

ΣΩ. Καὶ λέγειν τε, ὧ ἑταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ καὶ ἄλλον, ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος οἷον ἀποθνήσκει· καὶ ταύτας γε δὴ παντάπασιν αἰεὶ μεταδιώκει τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ᾖν τυγχάνῃ, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς ὅτι μάλιστα αἰεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

ΠΡΩ. Πάντα, ὧ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν | διεπέρανας.

C

ΣΩ. Περὶ γε τῶν ἡδονῶν, ὧ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δὲ τῶν, εἰ ψυχῇ σώματι τάναντία ξυμβάλλεται, λύπην τε ἄμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφοτέρα κραῖσιν ἵεναι, ταῦτα ἐμπροσθεν μὲν διήλθομεν, ὡς, ὁπόταν [αὐτὸ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ, καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεῖ, ταῦτα δὲ τότε | μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν, ὡς D ψυχῆς πρὸς σῶμα διαφορομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὔσι μίξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς ξυμπίπτει γενομένη.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι
E | πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.

ΠΡΩ. Πολλοὶ γοῦν εἰσὶ τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

ΣΩ. Πλείους δέ γε, οἳ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς οὐσης αὐτοῖς ἀληθείας.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πολὺ δὲ πλείστοί γε, οἶμαι, περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετὴν δοξάζοντες βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

49 ΣΩ. Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρ' οὐ | σοφίας περὶ τὸ πλῆθος πάντως ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὖ;

ΣΩ. Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἔν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς ἂν εἰποι πάθος.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ὃ Πρώταρχε, δίχα, εἰ μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον ἄτοπον ἡδονῆς καὶ λύπης ὕψεσθαι μίξιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις;

ΠΡΩ. Ναί.

B ΣΩ. Πάντες ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ | δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀνοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων ἀναγκαιότατον ἔπεσθαι τοῖς μὲν βῶμην αὐτῶν καὶ δύναμιν, τοῖς δέ, οἶμαι, τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Ταύτη τοίνυν διέλε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσὶ μετ' ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελωμένοι τιμωρεῖσθαι, γελοίους τούτους φάσκων εἶναι τᾷ ἀληθῆ φθέγγει· τοὺς δὲ δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς προσαγορεύων | ὀρθό- C
τατον τούτων σαυτῷ λόγον ἀποδώσεις. ἄγνοια γὰρ ἡ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχρά· βλαβερά γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτῆ τε καὶ ὅσαι εἰκόνες αὐτῆς εἰσίν· ἡ δ' ἀσθενῆς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἡ τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν μίξις ἐν τούτοις οὐπω μοι καταφανής.

ΣΩ. Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. | Ἀτύχη τις ἄδικός ἐστι πού καὶ ἡδονή; D

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὔτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὀφῶντας ἐστὶν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δὲ ἄφ' οὐκ ἄδικόν ἐστιν;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἵπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ | ὅσα νῦν δὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶ λέγοντες E
εἴδεσι γίνεσθαι, γελοῖα μὲν ὀπόσα ἀσθενῆ, μισητὰ δ' ὀπόσα ἐρωσμένα, <φῶμεν> ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον

ἅμα καὶ πολλὰς φαντασθείσας, εἶναι δ' αὐτὰς συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν τῶν μεγίστων περὶ τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας.

B | ΠΡΩ. Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνας, ὦ Σώκρατες, ὑπολαμβάνων ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;

ΣΩ. Τὰς περὶ τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα καὶ περὶ τὰ σχήματα καὶ τῶν ὀσμῶν τὰς πλείστας καὶ τὰς τῶν φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθητοῦς ἔχοντα καὶ ἀλύπους τὰς πληρώσεις αἰσθητῶν καὶ ἡδείας καθαρῶς λυπῶν παραδίδωσιν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, αὖ λέγομεν οὕτως;

ΣΩ. Πάνν μὲν οὖν οὐκ εὐθύς δηλὰ ἐστὶν ἃ C λέγω, πειρατέον | μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ κάλλος οὐχ ὅπερ ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι νῦν λέγειν, οἶον ζῶων ἢ τινῶν ζωγραφημάτων, ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος, καὶ περιφερὲς καὶ ἀπὸ τούτων δὴ τὰ τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις, εἴ μου μανθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρὸς τι καλὰ λέγω, καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' αἰεὶ καλὰ καθ' αὐτὰ πεφυκέναι D καὶ τίνας ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, | οὐδὲν ταῖς τῶν κινήσεων προσφερεῖς· καὶ χρώματα δὴ τοῦτον τὸν τύπον ἔχοντα καλὰ καὶ ἡδονὰς. ἀλλ' ἄρα μανθάνομεν, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Πειρῶμαι μὲν, ὦ Σώκρατες· πειράθητι δὲ καὶ σὺ σαφέστερον ἐτι λέγειν.

ΣΩ. Λέγω δὴ ἰὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ λαμπρὰς τὰς ἐν τι καθαρὸν λείσας μέλος, οὐ πρὸς ἕτερον καλὰς ἀλλ' αὐτὰς καθ' αὐτὰς εἶναι, καὶ τούτων ξυμφύτους ἡδονὰς ἐπομένας.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο.

ΣΩ. | Τὸ δὲ περὶ τὰς ὁσμὰς ἦττον μὲν τούτων Ἐθεῖον γένος ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμῖχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας, καὶ ὅπη τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γερονὸς ἡμῖν, τοῦτ' ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς, ταῦτα εἶδη δύο λέγομεν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Κατανοῶ.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τοίνυν τούτοις προσθῶμεν | τὰς 52 περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὐταὶ πείνας μὲν μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείνην ἀλγηδόνας ἐξ ἀρχῆς γενομένας.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὕτω ξυνδοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἐὰν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίνωνται, καθορᾶς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

ΠΡΩ. Οὐ τι φύσει γε, ἀλλ' ἐν τισὶ λογισμοῖς, τοῦ μαθήματος, ὅταν | τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν. Β

ΣΩ. Καὶ μήν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ τοίνυν λέγεις, ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη γίνεται ἐκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν.

ΣΩ. Ταύτας τοίνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμίκτους τε εἶναι λύπαις ῥητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ ῥητέον;

XXXII. | ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρί- C μεθα χωρὶς τὰς τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθεῖσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τοῦ-

ναντίον ἐμμετρίαν· καὶ <τὰς> τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν
[αὐ] <δεχομένης> καὶ πολλάκις καὶ ὀλιγάκις γιγνο-
μένης τοιαύτας [τῆς] τοῦ ἀπείρου γε ἐκείνου καὶ ἤττιον
καὶ μᾶλλον διὰ τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου
D [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, | τὰς δὲ μὴ τῶν
ἐμμέτρων.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε
αὐτῶν διαθεατέον.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τί ποτε χρη φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ
καθαρόν τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ
πολὸν καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν;

ΠΡΩ. Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾷς βουλό-
μενος;

ΣΩ. Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων
E ἡδονῆς τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ | τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἑκα-
τέρου καθαρὸν ἐστί, τὸ δ' οὐ καθαρὸν, ἵνα καθαρὸν
ἐκότερον ἴδν εἰς τὴν κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ ξυνάπασι
τοῖσδε ῥᾶω παρέχη τὴν κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Ἰθὶ δὴ, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη
λέγομεν, οὕτως ἐπι διανοηθῶμεν· προελόμενοι πρῶτον
αὐτῶν ἐν τι διασκοπῶμεν.

58 | ΠΡΩ. Τί οὖν προελώμεθα;

ΣΩ. Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεα-
σώμεθα γένος.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν
εἴη; πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλείστον ἢ τὸ ἄκρα-

τέστατον, ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδε-
νὸς ἐνείη;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστα εἰλικρινὲς ὄν.

ΣΩ. Ὁρθῶς. ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ᾧ
Πρώταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων
| θήσομεν, ἀλλ' οὐ τὸ πλεῖστον οὐδὲ τὸ μέγιστον; B

ΠΡΩ. Ὁρθότατά γε.

ΣΩ. Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμιγμένον
πολλοῦ λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀλη-
θέστερον ἐὰν φῶμεν γίνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν
ὀρθῶς.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐ δὴ που πολλῶν δεησόμεθα παρα-
δειγμάτων τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον,
ἀλλ' ἀρκεῖ νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν, ὥς ἄρα καὶ ξύμπασα
ἡδονὴ σμικρὰ μεγάλης | καὶ ὀλίγη πολλῆς, καθαρὰ C
λύπης, ἡδίων καὶ ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἔν.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα
ικανόν.

ΣΩ. Τί δὲ τὸ τοιόνδε; ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ
ἀκηκόαμεν, ὥς αἰὲ γένεσις ἐστίν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι
τὸ παράπαν ἡδονῆς; κομψοὶ γὰρ δὴ τινες αὐ τοῦτον
τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριν ἔχειν.

ΠΡΩ. Τί δὴ;

ΣΩ. Διαπερανοῦμαι σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπανερωτῶν,
ὧ Πρώταρχε | φίλε. D

ΠΡΩ. Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

XXXIII. ΣΩ. Ἐστὸν δὴ τινε δύο, τὸ μὲν αὐτὸ
καθ' αὐτό, τὸ δὲ αἰὲ ἐφιέμενον ἄλλου.

ΠΡΩ. Πῶς τούτω καὶ τίνε λέγεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σεμνότετον αἰεὶ πεφυκός, τὸ δ' ἑλλιπὲς ἐκείνου.

ΠΡΩ. Λέγ' ἔτι σαφέστερον.

ΣΩ. Παιδικὰ πονεὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρηθήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τούτοις τοίνυν εἰκότα δυοῖν οὔσι δὴ ἄλλα
Ε ζήτει κατὰ | πάντα ὅσα λέγομεν εἶναι.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ὦ Σώκρατες, διτι λέγεις.

ΣΩ. Οὐδέν τι ποικίλον, ὦ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος ἐρεσχηλεῖ νῦν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἔνεκά του τῶν ὄντων ἔστ' αἰεὶ, τὸ δ' οὐ χάριν ἐκάστοτε τὸ τινὸς ἔνεκα γιγνόμενον αἰεὶ γίγνεται.

ΠΡΩ. Μόγισ ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι.

ΣΩ. Τάχα δ' ἴσως, ὦ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα
54 προελθόντος | τοῦ λόγου.

ΠΡΩ. Τί γὰρ οὐ;

ΣΩ. Δύο δὴ τάδε ἕτερα λάβωμεν.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Ἐν μὲν τι γένεσιν πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἔν.

ΠΡΩ. Δύο ἀποδέχομαι σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.

ΣΩ. Ὅρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἔνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἔνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἔνεκα;

ΠΡΩ. Τοῦτο δ' προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἔνεκα τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἔστί, νῦν πυνθάνει;

ΣΩ. Φαίνομαι.

ΠΡΩ. | Πρὸς θεῶν ἄρ' ἐπανερωτᾷς με τοιόνδε Β
τι; λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν
ἔνεκα φῆς γίνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἔνεκα ναυπηγίας,
καὶ πάνθ' ὀπόσα τοιαῦτ' ἐστί;

ΣΩ. Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε.

ΠΡΩ. Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σαντῶ, ὦ Σώ-
κρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν οὔ· σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμέτεχε.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φημι δὴ γενέσεως μὲν ἔνεκα φάρμακά τε καὶ
| πάντα ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν, C
ἐκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἐκάστης
ἔνεκα γίνεσθαι, ξύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἔνεκα
γίνεσθαι ξυμπάσης.

ΠΡΩ. Σαφέστατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡδονὴ γε, εἴπερ γένεσις ἐστίν, ἔνεκά
τινος οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγναιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τό γε μὴν οὐ ἔνεκα τὸ ἔνεκά του γιγνώ-
μενον αἰεὶ γίγναιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκεῖνό
ἐστί· τὸ δὲ τινὸς ἔνεκα γιγνώμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε,
μοῖραν θετέον.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατον.

| ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡδονὴ γε εἴπερ γένεσις ἐστίν, D
εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες
ὀρθῶς θεήσομεν;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ
λόγου, τῶ μὴνύσαντι τῆς ἡδονῆς πέρι τὸ γένεσιν μὲν,
οὐσίαν δὲ μὴδ' ἠντινοῦν αὐτῆς εἶναι, χάριν ἔχειν δεῖ·

δήλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελά.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Καὶ μὴν <ὁ> αὐτὸς οὗτος ἐκάστοτε καὶ τῶν
E ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;

ΣΩ. Τῶν ὅσοι ἐξιόμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἢ τι τῶν τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιᾶται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἅτε ἡδονῆς οὐσης αὐτῆς, καὶ φασὶ ζῆν οὐκ ἂν δεξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ τᾶλλα, ἃ τις ἂν εἶποι, πάντα τὰ ἐπόμενα τοῖς τοιούτοις καθήμασι μὴ πάσχοντες.

55 ΠΡΩ. | Ἐοίκασι γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαι γε τούτουτιον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαίμεν ἄν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἰροῖτ' ἂν τις τοῦθ' αἰρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκείνον βίον, τὸν ἐν ᾧ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν δυνατὸν ὡς οἶόν τε καθαρώτατα.

ΠΡΩ. Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ᾧ Σώκρατες, ἀλογία συμβαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται.

ΣΩ. Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῆδε ἐτι λέγωμεν.

ΠΡΩ. Πῆ;

B | ΣΩ. Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μὴδὲν ἀγαθὸν εἶναι μὴδὲ καλὸν μήτε ἐν σώμασι μὴτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην ἢ νοῦν ἢ τι τῶν ἄλλων, ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε ψυχῇ, μὴδὲν τοιοῦτον εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ

ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλγοῦντα δὲ ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῆ, κἂν ἢ ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὐτὸν, ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, τότε ὅταν χαίρῃ, τοσοῦτον διαφέρειν | πρὸς ἀρετήν. C

ΠΡΩ. Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ὃ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν ἀλογώτατα.

XXXIV. ΣΩ. Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πᾶσαν ἐπιχειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἰ πῆ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούωμεν, ἕως ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡμῖν | τὸ μὲν, οἶμαι, δημιουργικόν D ἐστὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δὲ ἥττόν ἐστι, καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθαρότερα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρῆ.

ΣΩ. Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν χωρὶς;

ΠΡΩ. Ποίας καὶ πῶς;

| ΣΩ. Οἷον πάσῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμη- E τικὴν χωρίξῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίγνοιτο.

ΠΡΩ. Φαῦλον μὲν δὴ.

ΣΩ. Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάξειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καὶ τινι τριβῇ. ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν, ἃς 56 πολλοὶ τέχνας ἐπονομάζουσι, | μελέτη καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν μεστὴ μὲν πού μουσικῆ πρώτον, τὸ ξύμφωνον ἀρμόττουσα οὐ μέτρῳ ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ καὶ ξύμπασα αὐτῆς αὐλητικῆ, τὸ μέτρον ἐκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα, ὥστε πολὺ μεμιγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

B ΣΩ. Καὶ μὴν | ἰατρικὴν τε καὶ γεωργίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὐρήσομεν ἐχούσας.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Τεκτονικὴν δέ γε, οἶμαι, πλείστοις μέτροις τε καὶ ὄργανοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται.

ΠΡΩ. Πῆ;

ΣΩ. Κατὰ τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γάρ, οἶμαι, C καὶ τόρῳ χρῆται καὶ διαβήτη καὶ στάθμῃ | καὶ τινι προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Θῶμεν τοίνυν διχῆ τὰς λεγομένας τέχνας, τὰς μὲν μουσικῆ ξυνεπομένας ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττους ἀκριβείας μετισχούσας, τὰς δὲ τεκτονικῆ πλείονος.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ὡς νῦν δὴ πρώτας εἶπομεν.

ΠΡΩ. Ἀριθμητικὴν φαίνει μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ ταύτης τέχνας ἐφθέγγω νῦν δὴ.

ΣΩ. Πάνυ μὲν | οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἄρ' οὐ διττὰς αὐτὰς καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ποίας δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ἀριθμητικὴν πρώτον ἄρ' οὐκ ἄλλην μὲν τινα τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὐτὴν τῶν φιλοσοφούντων;

ΠΡΩ. Πῆ ποτὲ διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην θείη τις ἂν ἀριθμητικὴν;

ΣΩ. Οὐ μικρὸς ὄρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γάρ που μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμὸν, οἷον στρατόπεδα δύο καὶ βοῦς δύο | καὶ δύο τὰ εὐσμικρότατα ἢ καὶ τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἂν ποτε αὐτοῖς συνακολουθήσειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἐκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γ' εὖ λέγεις οὐ μικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δύο αὐτὰς εἶναι.

ΣΩ. Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ ἢ κατὰ τεκτονικὴν καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν | καταμελετωμένων — 57 πότερον ὡς μία ἐκατέρα λεκτέον ἢ δύο τιθῶμεν;

ΠΡΩ. Τοῖς πρόσθεν ἐπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν ψῆφον τιθείην ἐκατέραν τούτων.

ΣΩ. Ὅρθως. οὐ δ' ἔνεκα ταῦτα προημεγαλόμεθα εἰς τὸ μέσον, ἄρα ἐννοεῖς;

ΠΡΩ. Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΣΩ. Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος οὐχ ἦττον, ἢ ὅτε λέγειν αὐτὸν ἠρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς Βζητῶν ἀντίστροφον ἐνταῦθα προβεβληκέναι, | σκοπῶν ἄρα ἐστὶ τις ἐτέρας ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδονῆς ἡδονή.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἔνεκα τούτων ἐπιχειρήσκειν.

XXXV. ΣΩ. Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὔσαν ἀνεύρισκε σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐν τούτοις δὲ ἄρ' οὐ τίνα τέχνην ὡς ὁμῶνυμον φθεγγάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς, C πάλιν ὡς δυοῖν ἐπανερωτᾷ τούτοις | αὐτοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταῦτα πότερον ἢ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσοφούντων ἀκριβέστερον ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.

ΣΩ. Τίν' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῷ δίδομεν ἀποκρισιν;

ΠΡΩ. Ὡ Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀποκρινοῦμεθα ῥᾶον;

ΠΡΩ. Τί μὴν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὐταὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν D αὖ περὶ τὴν τῶν | ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμὴν ἀμύχανον ἀκριβεῖα τε καὶ ἀληθεία περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσι.

ΣΩ. Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες

θαρροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων
ὀλκήν —

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ
καὶ ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συννεπόμεναι συχναί, τὴν
διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἑνὸς κεκοι-
νωμένααι.

ΠΡΩ. | Διδῶμεν τύχῃ ἀγαθῇ τούτοις, οὓς φῆς Ε
δεινοὺς εἶναι, ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ᾧ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μά-
λιστα εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλ' ἡμᾶς, ᾧ Πρώταρχε, ἀναίνουτ' ἂν ἡ
τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην
κρίναιμεν.

ΠΡΩ. Τίνα δὲ ταύτην αὐ δεῖ | λέγειν; 58

ΣΩ. Δῆλον ὅτι πᾶς ἂν τὴν γε νῦν λεγομένην
γνοίῃ. τὴν γὰρ περὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ
ταύτων ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἠγεῖσθαι
ξύμπαντας, ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρηται, μακροῦ
ἀληθεστάτην εἶναι γινῶσιν· σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ᾧ
Πρώταρχε, διακρίνοις ἄν;

ΠΡΩ. Ἦκουον μὲν ἔγωγε, ᾧ Σώκρατες, ἐκάστοτε
Γοργίου πολλάκις, ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέρει
πασῶν τεχνῶν· πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῆ δουλα δι' ἐκόντων
| ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο, καὶ μακροῦ ἀρίστη πασῶν Β
εἴη τῶν τεχνῶν· νῦν δ' οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ
βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

ΣΩ. Τὰ ὅπλα μοι δοκεῖς βουληθεῖς εἰπεῖν αἰσχυν-
θεῖς ἀπολιπεῖν.

ΠΡΩ. Ἔστω νῦν ταῦτα ταύτη, ὅπη σοι δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἔγωγε ἐξήτουν
 πα, τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῶ |
 C μεγίστη καὶ ἀρίστη καὶ πλεῖστα ὠφελοῦσα ἡμᾶς, ἀλλὰ
 τίς ποτε τὸ σαφές καὶ τάκριβες καὶ τὸ ἀληθέστατον
 ἐπισκοπεῖ, κἂν ἢ σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνινᾶσα, τοῦτ'
 ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν. ἀλλ' ὅρα· οὐδὲ γὰρ ἀπε-
 χθήσει Γοργία, τῇ μὲν ἐκείνου ὑπερέχειν τέχνη διδούσ
 πρὸς χρείαν τοῖς ἀνθρώποις, κρατεῖν δ' ἢ εἶπον ἐγὼ
 νῦν πραγματεία, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι τότε ἔλε-
 γον, κἂν εἰ σμικρόν, καθαρὸν δ' εἶη, τοῦ πολλοῦ καὶ
 D μὴ τοιοῦτου διαφέρειν | τούτῳ γ' αὐτῶ τῶ ἀλη-
 θεστάτῳ, καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἱκα-
 νῶς διαλογισάμενοι, μήτ' εἰς τινὰς ὠφελείας ἐπιστη-
 μῶν βλέψαντες μήτε τινὰς εὐδοκίμιας, ἀλλ' εἰ τις
 πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύνამις ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς
 καὶ πάντα ἕνεκα τούτου πράττειν, ταύτην εἰπώμεν,
 διεξερευνησάμενοι τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ φρονήσεως,
 εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι φαίμεν
 E ἂν ἢ τινὰ ἑτέραν ταύτης κυριωτέραν ἡμῖν | ζητητέον.

ΠΡΩ. Ἀλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπόν, οἶμαι, συγχωρη-
 σαί τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας
 ἀντέχεσθαι μᾶλλον ἢ ταύτην.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἐννοήσας τὸ τοιούδε εἰρηκας ὃ
 λέγεις νῦν, ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα
 59 πεπόνηται, πρῶτον | μὲν δόξαις χρῶνται καὶ τὰ περὶ
 δόξας ζητοῦσι συντεταμένως; εἴτε καὶ περὶ φύσεως

ἡγείται τις ζητεῖν, οἶσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον τόνδε, ὅπη τε γέγρονε καὶ ὅπη πάσχει τι καὶ ὅπη ποιεῖ, ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαίμεν ἂν ταῦτα, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα αἰεὶ, περὶ δὲ τὰ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα καὶ γεγονότα ἡμῶν ὁ τοιοῦτος ἀνήρηται τὸν πόνον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαίμεν τῇ ἀκριβεστάτῃ ἀληθείᾳ | γίνεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πώποτε B κατὰ ταῦτά μήθ' ἔξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἠντινοῦν πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὄτιοῦν;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτὰ ἔστι τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

ΠΡΩ. Οὐκ οὖν εἰκός γε.

XXXVI. ΣΩ. Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χορῆ συχνὰ χαίρειν ἔαν, τόδε δὲ διαμαρτύρασθαι | τῷ λόγῳ. C

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος] ἐκείνων ὅτι μάλιστά ἐστι ξυγενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα δευτέρὰ τε καὶ ὕστερα λεκτέον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

νῦν ὅστισοῦν ἐπαναλαβῶν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος καὶ σκοπῶν εἰ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὅτιοῦν εἶναι ἢ καὶ γίνεσθαι, μῆ ὅτι δὴ γε ἡδονὴν εἶθ' ὡς πλείστην εἶθ' ὡς σφοδρότατην, ἣν μῆτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μῆτε τὸ παρά-

Επαν γινώσκου τί ποτε πέπονθε πάθος | μῆτ' αὖ μνήμην τοῦ πάθους μῆδ' ὄντινοῦν χρόνον ἔχει. ταῦτά δὲ λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἰ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ τινων ἡδονῶν ἢ πάσας ἡδονὰς χωρὶς φρονήσεως μᾶλλον ἢ μετὰ φρονήσεως αὖ τινός.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε πολλακίς ἐπερωτᾶν.

61 ΣΩ. | Οὐκοῦν τό γε τέλος καὶ πᾶσιν αἰρετόν καὶ τὸ παντάπασιν ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἴη;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν ἀγαθὸν ἦτοι σαφῶς ἢ καὶ τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον, ἵν', ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα δὲ δώσομεν ἔχωμεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁδὸν μὲν τινα ἐπὶ τἀγαθὸν εἰλήφαμεν;

ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Καθάπερ εἰ τίς τινα ἄνθρωπον ζητῶν τὴν Βοῖκησιν πρῶτον | ὀρθῶς, ἵν' οἴκει, πύθοιτο αὐτοῦ, μέγα τι δὴ πού πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ νῦν δὴ τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ

καὶ κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμίκτῳ βίῳ τάγαθὸν ἀλλ' ἐν τῷ μικτῷ.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐλπίς μὴν πλείων ἐν τῷ μιχθέντι καλῶς τὸ ζητούμενον ἔσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μῆ;

ΠΡΩ. Πολύ γε.

ΣΩ. Τοῖς δὴ θεοῖς, ὧ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραυνώμεν, εἴτε Διόνυσος | εἴτε Ἥφαιστος εἶθ' ὅστις C θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρε-
σταῖσι κρῆναι, μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάξοι τις τὴν τῆς
ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἔοικον
αὐστηροῦ καὶ ὑγιεινοῦ τινὸς ὕδατος· ἄς προθυμητέον
ὡς κάλλιστα συμμιγνύναι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖν;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρότερον· ἄρα πᾶσαν | ἡδονὴν D
πάσῃ φρονήσει μιγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπι-
τύχοιμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἀσφαλές. ἢ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν
μιγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινὰ ἀποφῆνασθαι ἔν.

ΠΡΩ. Λέγε τίνα.

ΣΩ. Ἦν ἡμῖν ἡδονὴ τε ἀληθῶς, ὡς οἴομεθα,
μᾶλλον ἐτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκρι-
βεστέρα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖν;

ΣΩ. Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἢ μὲν
ἐπὶ τὰ γιγνόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἢ δὲ
ἐπὶ | τὰ μῆτε γιγνόμενα μῆτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταῦτα E

δὲ καὶ ὡσαύτως ὄντα ἀεί. ταύτην εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπι-
σκοπούμενοι ἡγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τάληθέστατα τμήματα ἑκατέρας
ἰδοίμεν πρῶτον συμμίζαντες, ἄρα ἱκανὰ ταῦτα συγκε-
κραμένα τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν
ἡμῖν, ἢ τινος ἔτι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;

62 | ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.

XXXVIII. ΣΩ. Ἔστω δὴ τις ἡμῖν φρονῶν ἄν-
θρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης, ὅτι ἔστι, καὶ λόγον
ἔχων ἐπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ἀπάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως διανοούμενος.

ΠΡΩ. Ἔστω γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὗτος ἱκανῶς ἐπιστήμης ἔξει κύκλου
μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν
δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους
B τούτους ἀγνοῶν, καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ | τοῖς
ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καινοῖς καὶ κύκλοις;

ΠΡΩ. Γελοῖαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν
ταῖς θείαις οὖσαν μόνον ἐπιστήμαις λέγομεν.

ΣΩ. Πῶς φῆς; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ
τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην
ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ
τὴν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρήσειν οἰκαδε.

C ΣΩ. Ἡ καὶ μουσικὴν, | ἦν ὀλίγον ἐμπροσθεν
ἔφαμεν στοχάσεώς τε καὶ μιμήσεως μεστήν οὖσαν
καθαρότητος ἐνδεῖν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἴπερ γε ἡμῶν
ὁ βίος ἔσται καὶ ὁπωσοῦν ποτὲ βίος.

ΣΩ. Βούλει δήτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου
τις ἀποούμενος καὶ βιαζόμενος, ἠττηθεὶς ἀναπετάσας
τὰς θύρας ἀπὼ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσρεῖν καὶ
μίγνυσθαι ὁμοῦ καθαροῦ τὴν ἐνδεεστέραν;

ΠΡΩ. Οὐκ οὖν ἐγωγε οἶδα, ὦ Σώκρατες, | ὅτι τις D
ἂν βλέπτοιο πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων
τὰς πρώτας.

ΣΩ. Μεθιδῷ δὴ τὰς ξυμπάσας ρεῖν εἰς τὴν τῆς
Ἵομήρου καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχὴν;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

XXXIX. ΣΩ. Μεθεῖνται· καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν
τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον. ὥς γὰρ διειροήθημεν αὐτὰς
μιγνύναι, τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ'
ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς | ταῦ- E
τὸν μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν τῶν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὡρα δὴ βουλευέσθαι νῦν καὶ περὶ τῶν ἡδο-
νῶν, πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον ἢ καὶ
τούτων πρώτας μεθετέον ἡμῖν ὄσαι ἀληθεῖς.

ΠΡΩ. Πολύ τι διαφέρει πρὸς γε ἀσφάλειαν πρώ-
τας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι.

ΣΩ. Μεθείσθων δὴ. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἄρ' οὐκ
εἰ μὲν τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, ξυμμικτέον καὶ
ταύτας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ; τὰς γε ἀναγκαίας δῆπουθεν.

ΣΩ. Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς | τέχνας πάσας 68
ἀβλαβές τε καὶ ἀφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ
νῦν δὴ ταῦτὰ λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας
ἡδονὰς ἡδεσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἐστὶ καὶ
ἀβλαβές ἅπασι, πάσας συγκρατέον.

ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν;
καὶ πῶς ποιῶμεν;

ΣΩ. Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρὴ, τὰς
ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπνυθανομένους
B τὸ τοιόνδε ἀλλήλων | πέρι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡ φίλοι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρὴ προσαγο-
ρεῦειν εἴτε ἄλλω ὄνοματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε
οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν;
οἶμαι μὲν πρὸς ταῦτα τόδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι
λέγειν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι καθάπερ ἐμπροσθεν ἐρρήθη, τὸ μόνον
καὶ ἔρημον εἰλικρινὲς εἶναι τι γένος οὔτε πάνυ τι δυ-
νατὸν οὔτ' ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν
C ἄριστον | ἔν ἀνθ' ἐνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γιγνώ-
σκειν τὰλλὰ τε πάντα καὶ [αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως
εἰς δύναμιν ἐκάστην.

ΠΡΩ. Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν, φήσομεν.

ΣΩ. Ὅρθῶς. πάλιν τοίνυν μετὰ τοῦτο τὴν φρο-
νησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· ἄρ' ἡδονῶν τι
προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει; φαίμεν ἂν αὐτὸν νοῦν
τε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτῶντες. ποίων, φαίεν ἂν
ἴσως, ἡδονῶν;

ΠΡΩ. Εἰκόσ.

D ΣΩ. Ὁ δέ γ' ἡμέτερος | λόγος μετὰ τοῦτ' ἐστὶν
ὄδε. πρὸς ταῖς ἀληθέσιν ἐκείναις ἡδοναῖς, φήσομεν,
'ἄρ' ἔτι προσδεῖσθ' ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοί-
κους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας; καὶ πῶς, ὦ Σώκρα-
τες, φαίεν ἂν, αἰ γ' ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν

ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταράττουσαι διὰ
 μανικὰς ἡδονάς, καὶ γίνεσθαι τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν
 οὐκ ἔωσι, τὰ τε γιγνόμενα ἡμῶν | τέκνα ὡς τὸ πολὺ, Ε
 δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθεί-
 ρουσιν; ἀλλ' ἔς γε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἄς]
 εἶπες, σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιξε, καὶ πρὸς ταύταις
 τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ ξυμ-
 πάσης ἀρετῆς ὁπόσαι καθάπερ θεοῦ ὁπαδοὶ γιγνόμεναι
 αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντῃ, ταύτας μίγνυ' τὰς δ'
 αἰὲ μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἐπομένας
 πολλή που ἀλογία τῷ νῷ μίγνυναι τὸν βουλόμενον
 ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μίξιν καὶ
 κρᾶσιν | ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι, τί ποτε ἐν τε 64
 ἀνθρώπῳ καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν
 αὐτὴν εἶναι ποτε μαντευτέον; ἄρ' οὐκ ἐμφρόνως
 ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ τε
 αὐτοῦ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ
 νῦν ρηθέντα;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ
 ἄλλως ἢν ποτε γένοιτο οὐδ' ἢν ἔν.

ΠΡΩ. | Τὸ ποῖον;

B

ΣΩ. Ὅτι μὴ μίξομεν ἀλήθειαν, οὐκ ἔν ποτε τοῦτο
 ἀληθῶς γίγνοιτο οὐδ' ἢν γενόμενον εἶη.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἢν;

XL. ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλ' εἰ τινος ἔτι προσδεῖ
 τῇ συγκράσει ταύτῃ, λέγετε σύ τε καὶ Φίληβος. ἐμοὶ
 μὲν γὰρ καθάπερ εἰ κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων
 καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν λόγος ἀπειργάσθαι
 φαίνεται.

ΠΡΩ. Καὶ ἐμοὶ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.

C ΣΩ. | Ἄρ' οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις καὶ τῆς οἰκίσεως ἐφεστάναι τῆς τοῦ τοιούτου λέγοντες ἴσως ὀρθῶς ἂν τινα τρόπον φαίμεν;

ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δῆτα ἐν τῇ ξυμμίξει τιμιώτατον ἔμα καὶ μάλιστα αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσι γερονέναι προσφιλῆ τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ' ἐπισκεψόμεθα, εἴθ' ἡδονῆ εἶτε τῷ νῷ προσφυέστερον καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν.

D ΠΡΩ. Ὁρθῶς· | τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστὶ συμφωρότατον.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ξυμπάσης γε μίξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡ παντὸς ἀξία γίνεταί ἡτισοῦν ἢ τὸ παράπαν οὐδενός.

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις;

ΣΩ. Οὐδεὶς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι μέτρου καὶ τῆς-συμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα ἡτισοῦν καὶ ὀπωσοῦν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης ἀπόλλυσι τὰ τε κεραινόμενα καὶ πρῶτην αὐτήν. οὐδὲ
E | γὰρ κρᾶσις, ἀλλὰ τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς ἢ τοιαύτη γίνεταί ἐκάστοτε ὄντως τοῖς κεκτημένοις ξυμφορά.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Νῦν δὴ καταπέφευγεν ἡμῖν ἢ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν. μετριότης γὰρ καὶ

συμμετρία κάλλος δὴ που καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κράσει μεμιχθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾶ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν | θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ ξυμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἶον ἐν ὀρθότατ' ἂν αἰτιασαίμεθ' ἂν τῶν ἐν τῇ συμμίξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ἂν τοιαύτην αὐτὴν γεγονέναι.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

XLI. ΣΩ. Ἦδη τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῖν γένοιτ' ἂν ὅστισοῦν κριτῆς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως, ὁπότερον αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου | ξυγγενέστε- B ρόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.

ΠΡΩ. Δῆλον μὲν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπεξελε- θεῖν βέλτιον.

ΣΩ. Καθ' ἐν ἑκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν. δεῖ γὰρ ἰδεῖν, ποτέρῳ μᾶλλον ξυγγενὲς ἑκαστον αὐτῶν ἀπονειμοῦμεν.

ΠΡΩ. Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις;

ΣΩ. Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία νοῦν καὶ | ἀλήθειαν καὶ ἡδονὴν πολὺν ἐπισχῶν χρόνον ἀπόκρι- C ναι σαντῷ, πότερον ἡδονὴ ξυγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθεία.

ΠΡΩ. Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γάρ, οἴμαι, διαφέ- ρετον. ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαξονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ φροδίσια, αἱ

ΠΡΩ. Ποιον δή;

ΣΩ. Φίληβος τάγαθόν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελεῖ.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον, ὦ Σώκρατες, ὡς ἔοικας, ἔλεγες ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον.

Ε ΣΩ. Ναί, τὸ δέ γε μετὰ | τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ κατιδὼν ἄπερ νῦν δὴ διελήλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλάκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἴη μακροῦ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα.

ΣΩ. Ἐποπτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον, ὡς εἰ φανεῖη τι τούτοις ἀμφοῖν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῶς πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων στερήσοιτο.

67 ΠΡΩ. | Εἶπες γὰρ οὖν.

ΣΩ. Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἱκανώτατα τούτοις οὐδέτερον ἱκανὸν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μὴ τοι τάγαθόν γε αὐτὸ μὴδ' ἕτερον αὐτοῖς εἶναι, στερομένοις αὐταρκείας καὶ τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;

ΠΡΩ. Ὁρθότατα.

ΣΩ. Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοις ἑκατέρου, μυρίῳ γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκείωτερον καὶ προσφυσέστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέᾳ.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖν;

ΣΩ. Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος ἀπεφήνατο, γίγνεται ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς δύναμις.

ΠΡΩ. Ἔοικεν.

ΣΩ. | Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε B καὶ ἵπποι καὶ τᾶλλα ξύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν· οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντις ὄρνισιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἐκάστοτε λόγων.

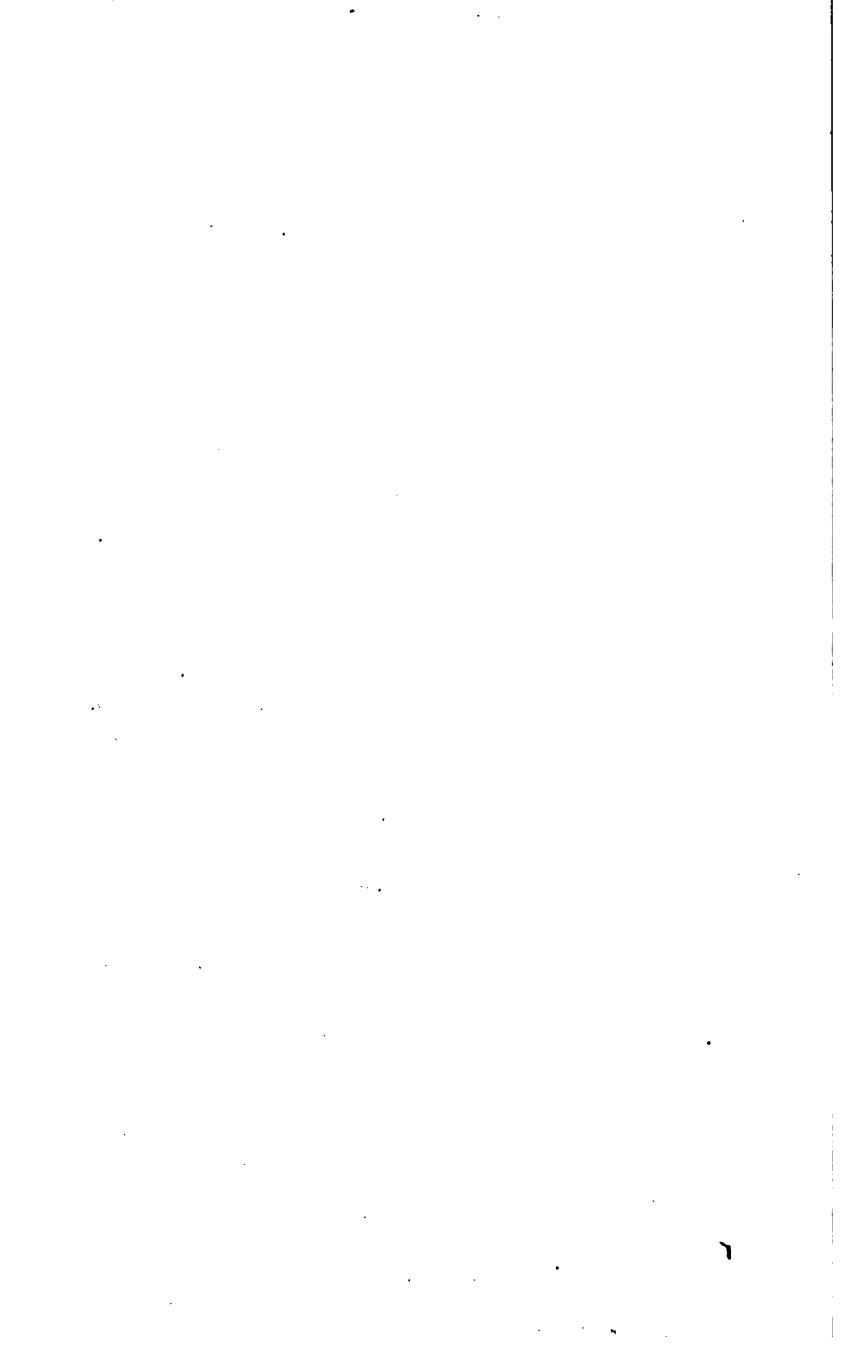
ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρησθαί σοι νῦν ἤδη φαμέν ἅπαντες.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀφιέτέ με;

ΠΡΩ. Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπὸν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ δὴ πού σύ γε ἀπερεῖς πρότερος ἡμῶν· ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα.

14 DAY USE
RETURN TO DESK FROM WHICH BORROWED
LOAN DEPT.

This book is due on the last date stamped below,
or on the date to which renewed. Renewals only:
Tel. No. 642-3405
Renewals may be made 4 days prior to date due.
Renewed books are subject to immediate recall.

LIBRARY USE ONLY
MAY 16 1985
CIRCULATION DEPT

FEB 4 1972

MAY 16 1985

MAR 4 1972

RECEIVED

Apr. 3 1972 MAY 17 1985

CIRCULATION DEPT

REC'D LD APR 3 '72 8 PM 95

DISC. BY ...
SUB. ...

REC'D LD APR 4 '73 9 PM 99

SEP 27 1975

REC. CIR. MAY 21 '76

SEP 14 1980

REC. CIR. MAR 19 '80

JUN 26 1983

REC. CIR. SEP 1 '82

REC. CIR. JUN 29 '83

SEP 23 1982

LD21A-10m-8,'71
(P6572s10)476-A-32

SEP 23 1982
General Library
University of California
Berkeley

U. C. BERKELEY LIBRARIES

C046030912

